

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝධිත පිටපත)

අත්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

ශ්‍රී ලංකා ආධාර කණ්ඩායමේ රැස්වීම: මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන
ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශය

වරප්‍රසාද: 1985.5.28 දින "දිවයින" වාර්තාව

මිහඹුව බොද්ධ සඳවාර වර්ධන සමිතිය (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත්
කෙටුම්පත:

දෙවන වර කියවා "ඒ" ස්ථාවර කාරක සභාවට පවරන ලදී

ජාතික අධ්‍යාපන ආයතන පනත් කෙටුම්පත:

දෙවන වර හා තුන්වන වර කියවා සංශෝධිතකාරයෙන් සම්මත කරන ලදී.

කල් තැබීමේ යෝජනාව

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු

മലയാള ഭാഷാഭിരുചി

(മലയാളം)

മലയാള ഭാഷ

(മലയാളം പാഠം)

മലയാള ഭാഷാഭിരുചി

മലയാള ഭാഷാഭിരുചി
11-52-2801

മലയാള ഭാഷാഭിരുചി
11-52-2801

മലയാള ഭാഷാഭിരുചി

മലയാള ഭാഷാഭിരുചി

മലയാള ഭാഷാഭിരുചി

മലയാള ഭാഷാഭിരുചി

മലയാള ഭാഷാഭിരുചി

മലയാള ഭാഷാഭിരുചി

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)
அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

இலங்கை உதவிக்குழாம் கூட்டம் : நிதி, அமைப்புத் திட்ட அமைச்சரது அறிக்கை

சிறப்புரிமை : 26. 5. 85 “திவயின” ச் செய்தி

நீர்கொழும்பு பொளத்த சதாச்சார வர்த்தன சமிதி (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம் :

இரண்டாம்முறை மதிப்பிடப்பட்டு நிலைக்குழு “ஏ” க்குச் சாட்டப் பட்டது

தேசிய கல்வி நிறுவகம் சட்டமூலம் :

இரண்டாம் மூன்றாம் மதிப்புக்களிடம்பெற்று திருத்தப்பட்டவாறு நிறைவேற்றப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள்

Volume 35
No. 14

Thursday
11th July 1985

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

SRI LANKA AID GROUP MEETING – STATEMENT BY
MINISTER OF FINANCE AND PLANNING

PRIVILEGE – “DIVAINA” REPORT OF 26.5.85

MEEGAMUWA BAUDDHA SADACHARA WARDHANA
SAMITHIYA (INCORPORATION) BILL :

Read a Second time, and allocated to Standing
Committee “A”.

2-A 084796-2,750 (85/07)

NATIONAL INSTITUTE OF EDUCATION BILL :

Read a Second, and the Third time, and passed as amended

ADJOURNMENT MOTION

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

පාර්ලිමේන්තුව

பாராளுமன்றம்

PARLIAMENT

1985 ජූලි 11 වන බ්‍රහස්පතින්ද

வியாழக்கிழமை, 11 ஜூலை 1985

Thursday, 11th July 1985

ප්‍ර. සා. 10 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස්විය. කථානායකතුමා [ජ. ටී. සේනානායක මහතා] මූලාසනාදායී විය.

பாராளுமன்றம் மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. ச. எஸ். சேனநாயக்க] தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 10.00 a.m. MR. SPEAKER (MR. E. L. SENANAYAKE) in the Chair.

පිළිගත්වන ලද වාර්තා

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கைகள்

REPORTS PRESENTED

පොකුණුගල පුරාණ විහාර සංවර්ධන සමිතිය (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත

பொக்குணுகலை புராண விகாரை சங்கவர்தன சமீதிய (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம்

POKUNUGALA PURANA VIHARA SANWARDHANA SAMITIYA (INCORPORATION) BILL

එම්. චින්සන්ටි පෙරේරා මහතා (පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හා ක්‍රීඩා ඇමතිතුමා සහ ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සාමාජිකයෙකු) (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா — பாராளுமன்ற அலுவலர்கள், வினையாட்டுத்துறை அமைச்சரும் பிரதம அரசாங்கக் கொறடாவும்)

(Mr. M. Vincent Perera - Minister of Parliamentary Affairs & Sports and Chief Government Whip)

On behalf of the Chairman of Standing Committee "B", I present the Report of Standing Committee "B" on Pokunugala Purana Vihara Sanwardhana Samitiya (Incorporation) Bill together with the Minutes of the Proceedings.

REPORT

The Committee have considered the Pokunugala Purana Vihara Sanwardhana Samitiya (Incorporation) Bill and have agreed to it as amended in the attached reprint.

පනත් කෙටුම්පත "බී" ස්ථාවර කාරක සභාව විසින් වාර්තා කරන ලද පරිදි 1985 ජූලි 12 වන සිකුරාදා සලකා බලනු ලැබේ.

சட்டமூலம், நிலைக்குழு "பி" இனால் அறிக்கை செய்யப்பட்டவாறு 1985 ஜூலை 12, வெள்ளிக்கிழமை பரிசீலிக்கப்படவிருக்கிறது.

Bill, as reported by Standing Committee "B", to considered upon Friday, 12th July 1985.

අගනුවර තරුණ කවි සමාජය (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත

அகநுவர தருண கவி கமாளய (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம்

AGANUWARA TARUNA KAVI SAMAJAYA (INCORPORATION) BILL

එම්. චින්සන්ටි පෙරේරා මහතා (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா) (Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Chairman of Standing Committee "B", I present the Report of Standing Committee "B" on Aganuwara Taruna Kavi Samajaya (Incorporation) Bill together with the Minutes of the Proceedings.

REPORT

The Committee have considered the Aganuwara Taruna Kavi Samajaya (Incorporation) Bill and have agreed to it as amended in the attached reprint.

පනත් කෙටුම්පත "බී" ස්ථාවර කාරක සභාව විසින් වාර්තා කරන ලද පරිදි 1985 ජූලි 12 වන සිකුරාදා සලකා බලනු ලැබේ.

சட்டமூலம், நிலைக்குழு "பி" இனால் அறிக்கை செய்யப்பட்டவாறு 1985 ஜூலை 12, வெள்ளிக்கிழமை பரிசீலிக்கப்படவிருக்கிறது.

Bill, as reported by Standing Committee "B", to considered upon Friday, 12th July 1985.

ශ්‍රී ලංකා සාමෝදය පදනම (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත

இலங்கை சாமோதய மன்றம் (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம்

SRI LANKA SAMODAYA FOUNDATION (INCORPORATION) BILL

එම්. චින්සන්ටි පෙරේරා මහතා (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா) (Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Chairman of Standing Committee "B", I present the Report of Standing Committee "B" on Sri Lanka Samodaya Foundation (Incorporation) Bill together with the Minutes of the Proceedings.

REPORT

The Committee have considered the Sri Lanka Samodaya Foundation (Incorporation) Bill and have agreed to it as amended in the attached reprint.

පනත් කෙටුම්පත "බී" ස්ථාවර කාරක සභාව විසින් වාර්තා කරන ලද පරිදි 1985 ජූලි 12 වන සිකුරාදා සලකා බලනු ලැබේ.

சட்டமூலம், நிலைக்குழு "பி" இனால் அறிக்கை செய்யப்பட்டவாறு 1985 ஜூலை 12, வெள்ளிக்கிழமை பரிசீலிக்கப்படவிருக்கிறது.

Bill, as reported by Standing Committee "B" to considered upon Friday, 12th July 1985.

[பேரவைத் தலைவர் அவர்கள்:]

that the Deputy Minister of Food and Co-operatives or the Hon. Minister could give an answer pertaining to that Ministry. There are two Ministries under the same Minister.

பேரவையின் உறுப்பினர் அவர்கள் (தலைவர் அவர்கள்) அவர்கள்:

(திரு. சராத்சந்திர ராஜாகருணா — உணவு, கூட்டுறவுப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Sarathchandra Rajakaruna—Deputy Minister of Food & Co-operatives)

(அ) தலைவர்.

(ஆ) உறுப்பினர்.

(இ) உறுப்பினர்.

திரு. லக்ஷ்மீ அம்பலசபை ராஜாஜி : இரண்டு நாட்கள்
பேரவையின் உறுப்பினர் அவர்கள்

புதிர் லக்ஷ்மீ அம்பலசபை ராஜாஜி : நிதி அமைச்சர்
திரு. அமைச்சரது கூற்று

SRI LANKA AID GROUP MEETING : STATEMENT BY
MINISTER OF FINANCE AND PLANNING

திரு. டி. ஜி. டி. மெல் (இரண்டு நாட்கள் பேரவையின் உறுப்பினர்)

(திரு. ஆர். ஜி. ஜி. த. மெல் — நிதி, அமைச்சர் தலைவர் அவர்கள்)

(Mr. R. J. G. de Mel—Minister of Finance and Planning)

Mr. Speaker, I have great pleasure in reporting to this House that this year's Aid Group Meeting was a resounding success for Sri Lanka, despite a very systematic and very persistent campaign conducted against our country in all the aid giving countries during the last year. This campaign of diabolical distortions, half-truths and untruths, was conducted in all aid giving countries. It was done with wonderful orchestration and great skill by various groups, both Sri Lankan and international.

பேரவையின் உறுப்பினர்

(அங்கத்தினர் ஒருவர்)

(A Member)

Not the SLFP. —(Interruption)

திரு. டி. ஜி. டி. மெல் (இரண்டு நாட்கள் பேரவையின் உறுப்பினர்)

(திரு. ஆர். ஜி. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I would request the hon. Member to listen to me without interrupting. I will explain anything afterwards. I have not made any accusations against anybody yet.

Therefore, I had to personally visit almost all the aid giving countries and put the record straight and counter this propaganda. I am happy to inform the House that all these diabolical efforts made by various interested parties, both Sri Lankan and foreign, to reduce aid to Sri Lanka or even cut off aid altogether, if possible have

ended in a complete failure as the results of the Aid Group Meeting will show. I have no doubt that every Member on both sides of this House will be happy with this result.

The Meeting itself was held in Paris on the 20th of June. I had the privilege of leading the Sri Lanka delegation for the eight time in succession. With the permission of the House I will now make a full statement to the House, as usual.

Sir, I established this Parliamentary convention of making a full statement regarding the Aid Group Meeting in 1978 for the first time and I hope this convention will be followed by all my successors in the office of Minister of Finance of this country. The Aid Group Meeting is most important — I would say most vital — financially speaking for Sri Lanka, second in importance only to the annual Budget.

The total aid pledges made at the meeting of 20th June amounted to approximately Rs. 13,200 million — Rs. 13.2 billion. It is a considerable sum and I think this is a tremendous victory for Sri Lanka at this particular time. All this money will be spent for the development of this country in various sectors — for agriculture, irrigation, industry, plantations, roads, telecommunications, transport — both bus and rail services, water supply, power, electrification, to develop ports and airports, for health, education, integrated rural development of our various districts and rural electrification, for these and many other purposes. The money will be allocated for the various programmes of development which are set out in our Public Investment Programme, 1985-89, which I have placed before this House. I think all hon. Members would have got a copy of this Programme. I would ask them to study this Programme very carefully and if they have any comments or observations or criticisms or suggestions to make, the Ministry of Finance and Planning and I myself would particularly welcome them. Not one cent of this money will be allocated for defence and security as some of our political opponents have tried to make out. Every cent of this will be for economic development and economic development alone.

Furthermore, I wish to inform all hon. Members that this foreign aid has been obtained on the most concessional terms possible. No country I think can get better terms, I can assure you. A portion of it will be non-repayable grants. Almost 25 per cent of it, that is over Rs. 3 billion, will be non-repayable grants. That is, Rs. 3 billion will be outright gifts to Sri Lanka. We will not have to repay even the capital, not one cent of this Rs. 3 billion. In other words, as I said earlier, this Rs. 3 billion amounts to an outright gift made to Sri Lanka by the Aid Group countries. A portion of this aid is in the form of long term loans, 30 years, 40 years and even 50 years, with ten years' grace period and with no

interest whatsoever. That means we will have to repay the capital only, after we have reaped the benefits of the loans. A third portion of it bears some interest but very nominal interest, 1/2 per cent in some cases, 1 per cent in some cases, 2 per cent in some cases, and in the case of Japan it is 3 per cent. That is the highest interest we will pay. The others will be 1/2 per cent, 1 per cent or 2 per cent.

We propose to utilize this money, Sir, as I have already stated, for development only. Once this money is utilized for development, when production and exports increase repayment can be made where necessary in due course without any burden to the country. This concessional aid which we obtain at these Aid Consortium meetings does not seriously affect the debt service ratio of the country in any way whatsoever. Excessive commercial borrowing however does, as the hon. Member for Attanagalla knows. That is why as Minister of Finance I have always tried my best to avoid commercial borrowings as far as possible. Hon. Members and particularly the hon. Members in the Opposition need have no worries or fears as long as we obtain aid on terms like this. No country can ever obtain better terms than we have done. In fact Sri Lanka in the last seven years has obtained the highest amount of concessional aid per capita for any country in the world. There is no question of mortgaging our country or burdening future generations with debt. I can understand honourable Members in the Opposition using this usual claptrap, this usual verbiage as political slogans on political platforms (*Interruption*). I will come to that. But there is no basic truth or substance in such political abracadabra. Nobody should take such political jargon seriously. In fact, nobody in the modern world does. I have used such jargon in my own good time. That was the 1950s and the 1960s. The world has outgrown such jargon now. I have outgrown such jargon and I hope the hon. Members in the Opposition will also outgrow such jargon, because they will also have to get this type of aid if and when they come to power.

Outside the Aid Group Meeting I have also held discussions with the German Government, the Government of the Federal Republic of Germany, regarding aid for the Rantambe Project. Also with the French Government regarding aid for Nilwala Stage II and with the British Government regarding aid for Samanalawewa. This is outside the Rs. 13 billion which we obtained from the Aid Group. The Federal Republic of Germany has already agreed in principle to give us concessional aid in a sum of DM 120 million for the Rantambe Project. This amounts to approximately Rupees 2050 million at 1/2 per cent interest over 50 years. 1/2 per cent interest! I am confident that the balance money also for Rantambe Project can be obtained very soon and that we will be able to commence this project which as you all know is a

corollary to the Randenigala. Rantambe is a corollary to the Randenigala Project. (*Interruption*). No, that is Samanalawewa. Rantambe is only about Rs. 2,500 million. (*Interruption*). At what page is it?

ලක්ෂ්මන් ජයකෝඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

At page 198. Rs.1,725 million.

ආර්. ජේ. ඩී. ඩී. ඩී. මෙල්

(*திரு. ஆர். ஜே. ஜி. டி. மெல்*)

(Mr. R. J. G. de Mel)

You have made mistake. It will eventually be about Rs. 2,000 million. (*Interruption*). That is right. We have already got Rs. 1,050 million. We are already negotiating to get the balance also, and I am confident that we will be able to commence this Rantambe Project this year. This sum of Rs. 1,050 million is additional to the Rs. 13 billion pledged at the Aid Group Meeting. That would amount to Rs. 14 billion in all. I have also discussed with the French Government the possibility of French assistance in a sum of Rs.600 million for Nilwala Stage II. As you know, Nilwala Stage I has been done with assistance from France and it will probably be over by the end of this year. The hon. Member for Kamburupitiya knows that. We have to do Nilwala Stage II at all costs. We cannot stop it with Stage I. I have pressed this very strongly with the French Government. It is now under consideration with the French Government and I hope we will be able to get this Rs. 600 million to start Stage II also next year.

Sir, I have also discussed the question of British assistance to commence the Samanalawewa Project. Now, as you all know, Samanalawewa is too big a Project for one country to handle. It will cost a minimum of Rs. 7,500 million at today's costs. So it is proposed that a consortium of three countries, Britain, France and Japan should undertake this Project. My request for assistance to Sweden is also now receiving the consideration of that Government. I hope we will receive a satisfactory answer soon.

Mr. Speaker, Sir, I am therefore very happy to tell the House that Sri Lanka has every reason to be satisfied with the outcome of the Aid Group Meeting this year, particularly in view of the terrific campaign conducted by our opponents against Sri Lanka. Delegates to the Aid Consortium Meeting and the countries represented there were literally bombarded with literature – anti-Sri Lankan literature – pamphlets, leaflets, photographs, pictures, films and video tapes against Sri Lanka. Questions were asked in several parliaments of aid-giving countries. I can tell this House they were very awkward questions. Resolutions were moved in some of these parliaments advocating the cutting off of all aid to Sri Lanka. Two

[ආර්. ඩේ. ජී. ද මැලි මහතා]

such resolutions advocating the cutting off of aid to Sri Lanka were passed in the European Parliament just a few days before the Aid Group Meeting started. There were several demonstrations by Tamil groups in several aid group countries advocating the cutting off of all aid. Some of these demonstrations were held while I was visiting these countries. Anyway, it did not bother me one bit. I am an old hand at this game as you all know! I am quite used to demonstrations. I have very often participated in them in the old days. I even got my head bashed by the police once participating in a demonstration. It was good fun then. In fact, I miss all this fun now. I am somewhat unhappy at times because I miss all that fun now.

Anyway, despite all this adverse publicity and propaganda against Sri Lanka, the aid pledges made this year exceeded the aid granted last year by 4 per cent, if we exclude Mahaweli. That is on constant SDR terms. There were no pledges for Mahaweli this year as most of the works on the headworks are now nearing completion and we have also financed most of the downstream work. We were able to obtain all this aid despite the very unfavourable political situation in the country, entirely because and only because the donor countries and international organizations were convinced beyond all doubt that we have managed our economy in a very sound and successful way, despite the ethnic problems in the country. It is a matter of great satisfaction to me and I am sure to all of us, that the donor countries still continue to repose their faith in this Government despite all the things that have happened in the North and East and in various other parts of the country. At this year's Aid Group Meeting the countries that were represented were Australia, Austria, Canada, Denmark, Finland, France, the Federal Republic of Germany, Japan, the Netherlands, Norway, Sweden, UK, USA, Belgium, Spain, India, Italy and Switzerland.

The international organizations that were represented were the World Bank, the Asian Development Bank, the Commission of European Communities (EEC), the International Monetary Fund, the United Nations, the OECD and the International Fund for Agricultural Development (IFAD).

I am happy to report that for the first time Spain attended our Aid Group meeting as an observer. This followed my visit to Spain last year. I extended a special invitation to the Spanish Government to join our Aid Group, and they have already responded. I thank the Spanish Government on this occasion.

I will next deal briefly with some of the proceedings of the meeting because they are very important – both the praise and the criticism. In my own statement to the

meeting I outlined the achievements of the Sri Lanka Government and the Sri Lankan economy, particularly in the year 1984, and also gave an account of the programme of development which we hope to follow in the next five years, which is outlined in the book which I tabled in the House today. I made the point that we were able to achieve a reasonably high rate of growth, contain inflation and manage the Budget and the balance of payments much better in 1984 despite the continued disturbances in the North and the East and adverse weather conditions in some areas.

Our terms of trade had improved for the second consecutive year after many years of decline. Through prudent economic and fiscal management we had been able to reduce our debt and to increase our international reserves substantially. Five and half months of reserves are a considerable achievement for any Third World country. Very few Third World countries – I can count them on the fingers of one hand – can boast of such International reserves as we have today. We had also brought down inflation to zero on a point to point basis. Production had increased in several areas, for example in tea, rubber and rice, and also in certain manufacturing industries, particularly textiles and garments.

I also indicated to the meeting that we had been able to take certain crucial steps in regard to longer-term development through the formulation and initiation of certain specific, well thought out strategies like our agricultural, food and nutrition strategy – a copy of which I have already tabled in this House for the information of hon. Members – the new industrial strategy and the new master plan for transport, which is now being prepared.

I also referred to the considerable structural reforms which we had initiated in tariffs, in taxation and in the plantation sector. In outlining these strategies and these reforms followed by the Government, I further stressed that the maintenance of price stability was one of the main objectives of our economic policy. Through sound fiscal monetary management we were able to contain inflation, and we are determined to hold down inflation in the future too, so that the price performance in 1985 should be better than in 1984 if all goes well.

I also dealt with the investment programme envisaged by the Government in the next five years. I indicated that this programme would entail an expenditure of approximately Rs. 290 billion in five years – Rs. 155 billion in the public sector and Rs. 135 billion in the private sector. It would be the policy of the Government to confine itself to the maintenance of existing assets and the provision of essential infrastructure, and it would not embark, as a matter of policy, on any new projects which the private sector could do better. I also stated that the Government

would continue to make sizeable investments in the power sector, and with the completion of Randenigala in 1986 our hydro-power capacity will reach 940 megawatts – almost six times more than in 1977 – and together with our thermal capacity will reach up to about 1,170 megawatts. Thereafter we would need power from Rantambe, Samanalawewa and coal-based thermal plants, which will replace the more expensive diesel thermal plants. These would all be required to meet our power requirements in the ensuing period.

Mr. Speaker, as I always do, I emphasized the fact that our Government was committed to growth with equity and social welfare and social justice. Our dedication to meeting the services in the social sector will continue unabated. We would pay the closest attention especially to the problem of malnutrition in the lower income groups. The Government has already decided to enhance the value of food stamps and to rationalize it with a view to targeting it to the most needy.

Mr. Speaker, as hon. Members of the House are no doubt aware, the ethnic problem which the country faces today has engaged, and will continue to engage, the close attention and deep concern of the donor community. All these countries are deeply concerned and most anxious about the ethnic problem in the country. As expected, the ethnic problem and ethnic violence were two matters which were commented on in great detail by almost every delegation at the Aid Group meeting. They all expressed without reservation their deep anxiety and their very deep concern that a satisfactory solution should be evolved for this problem as early as possible. Otherwise economic development and the whole future of our country would be threatened. In short, as I have always said in this House, we will face complete disaster if we do not solve this problem early. I have said so many times in this House in the past. I will say so once again. I will repeat it *ad nauseam* – for those who have ears to hear and even for those who may be deaf.

In this connection, at the meeting I stressed the Government's firm determination to seek a satisfactory political solution to the problem. I assured the donor community. I made the point that we were also quite aware that without a just and equitable solution no development worth its name could be possible. I also referred to the continuing dialogue which has gone on between the Government of Sri Lanka and the Government of India which culminated in the Summit Meeting in Delhi between President Jayewardene and Prime Minister Rajiv Gandhi. I also referred to the cessation of hostilities which had just been announced and the talks which would take place soon. As you all know, these talks have now started in Thimpu in Bhutan. I expressed the hope, which I have always

fervently expressed both in this House and outside, that these talks would result in a lasting solution to our ethnic problem, a solution acceptable to all sections of the country.

Mr. Speaker, another significant feature of this Aid Group meeting of which we can be justly proud was that almost all delegations, including the World Bank and the IMF, which are normally very critical, congratulated Sri Lanka on the sound management of our economy in 1984. In fact, all this great aid was forthcoming to Sri Lanka despite the political situation because we had managed our economy soundly. Special mention was made that despite the considerable communal unrest and violence our GDP grew at a very satisfactory rate of over 5 per cent in 1984, which was most favourable compared to the growth rates of Third World countries, some of which grow only at half per cent, one per cent or two per cent; some of them are negative. Most African countries had negative growth last year whereas we still had over 5 per cent. Reference was also made to the substantial improvement in several major financial and economic indicators during 1984 as compared to previous years. Fulsome praise was given, particularly by the representatives of the World Bank and the IMF, for our very prudent management of our economy during this difficult period. Special mention was made of the considerable reduction of our Budget Deficit and the deficit in the current account in the balance of payments. The Government was also complimented for mobilizing a very favourable international reserve despite the extraordinary expenditure on defence and security.

So much for praise. There was criticism also. Naturally. If there was only adulation and praise all round, I would not have believed it. I am not a person who believes in too much praise and too much adulation. It would not have been realistic. It would not have been worthwhile even for us to listen to it. The World Bank and most other delegations drew special attention to the need for greater diversification of our economy and particularly to the need for stepping up non-traditional exports – something I have said very often in this House myself. Attention was drawn to the fact that we still depend far too much on tea – also something I have said in this House – and that we should place our faith more and more on non-traditional exports in the future.

The Aid Group meeting, as I always tell hon. Members, is not a mutual admiration society-like some Debates in this House recently. It is a meeting full of constructive criticism of Sri Lanka's economy as seen objectively by the outside world. The performance of some of our public enterprises and public corporations came in for severe criticism by several delegations, as severe as the criticism sometimes made by my good

[கா. சே. சி. டி. மூல மனது]

Friend, the Chairman of COPE – even more serious. The better performance of public corporations is something which I have continuously stressed in this House in the best interests of the country, though some have misunderstood me. The fact that donor Governments and international agencies which give us aid think it fit to comment on the performance of our public corporations year after year should be a matter of some grave concern to us and particularly to those who manage our public corporations. Some of these public corporations still constitute a very heavy burden on the Treasury. This should not be so.

Mr. Speaker, although I have every reason to be happy with our achievements at this year's Aid Group meeting in the face of the most hostile campaign conducted against Sri Lanka in recent times, I must once again draw the attention of the House and of hon. Members – I have done so on several occasions in the past – to the fact that we surely cannot go on depending on such large flows of concessional development aid for ever. The aid-giving countries themselves are beginning to feel the strain of such concessional lending. They will very happily lend us money on commercial terms, but they are becoming more and more loth to give us money on concessional terms. Public opinion in these countries is turning more and more against concessional lending to Third World countries, except in the case of severe, unforeseen disasters like the present drought in Africa. Many of these countries are facing budgetary difficulties and other economic problems of their own – high unemployment and high inflation. When budget cuts are made in these countries it is natural that the aid programmes should be axed first. This is happening in several aid-giving countries at the moment including the United States of America and the United Kingdom. So we should be careful about the future. We cannot go on depending on aid for ever. In these circumstances it is absolutely essential that we must begin to rely more and more on our own domestic resources, on increasing production – our own production – on increasing exports – our own exports – on increasing our own revenues, on increasing the revenues of my Budget. I have always stressed these things in this House. I do so again. I am sure my plea will not fall on deaf ears.

Mr. Speaker, in conclusion let me place on record the profound thanks of the Government and the people of Sri Lanka to these friendly countries and international organizations which have supported us with their very generous assistance this year as in the past. Let me also thank the World Bank and its officials for the excellent arrangements made by them for this meeting. Let me also thank my Secretary and all the members of my delegation, our Ambassador in Paris and his staff, for all their assistance and co-operation. I must also take

this opportunity of thanking our Ambassadors and representatives in all the aid-giving countries and the Ambassadors and representatives in Sri Lanka of those countries who have always helped me in my task of trying to obtain the maximum possible concessional assistance for Sri Lanka's development programme. I hope that the aid which I have been able to obtain will be utilized for the development of this country and for the raising of the living standards of our people.

I thank you all for your patient hearing.

இந்தமேனது சபையினர் மனது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, we are grateful to the Hon. Minister of Finance for making these comments and his usual mid-term financial review of our country. I would also be grateful to him and to the Hon. Prime Minister and the Government if we are allocated at least two days as usual to debate this statement.

கலாநாயகருக்கு

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Tomorrow we are having a Party Leaders meeting, where you can take it up.

கா. சே. சி. டி. மூல மனது

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. டி. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Sir, regarding the dates for the debate, of course, the hon. Member for Attanagalla and the Leader of the Opposition should take it up at the Party Leaders meeting and make such arrangements.

பிரதமர் : 1985 மே 25 வது திகதி “திவயின”
பாடலிமேனது

சிறப்புரிமை : 1985 மே 25 “திவயின” ச் செய்தி

PRIVILEGE : DIVAINA REPORT OF 25TH
MAY 1985

சும. பிந்தமேனது சபையினர் மனது

(திரு. எம். வினசன் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

Sir, thank you very much for giving me an opportunity to bring a question of privilege concerning all hon. Members of this House.

I would like to draw your attention to a news report that appeared in the ‘Divaina’, Sunday Edition of 26th May 1985, entitled “Rs. 150 million to Pay Arrears to Members of Parliament from 1977”. This news report is utterly false, fictitious and defamatory of all Members of this House. Therefore, I would ask you as the Custodian of this House to take proper legal steps in this regard.

[රුද්ධ විකුමසිංහ මහතා]

මහතායි.—යෝජනා කීපයක් ඉදිරිපත් කලා. එයින් ප්‍රධානතම යෝජනාව වුණේ අධ්‍යාපන පුහුණුව හා පර්යේෂණය සඳහා ආයතනයක් ඇති කරන්නක් කියන එකයි. මම ඒ යෝජනාව ඒ වාර්තාවෙන් උපුටා දක්වන්නම් :

‘Nobody assumes that a teacher once trained is equipped for life. The continued education of a teacher is an important aspect of any training programme though it does not appear to have been considered so in Sri Lanka. An educational training and research institute must be established to co-ordinate all teacher training programmes and to provide a research base for them.’

This is in paragraph 118.

ඒ වගේම ඒ කොමිසමෙන් යෝජනා කලා. උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා විවෘත විශ්ව විද්‍යාල ක්‍රමයත්, දුරස්ථ අධ්‍යාපන ක්‍රමයත් ආරම්භ කරන්න කියා. එසේ යෝජනා කර තිබෙන්නේ වාර්තාවේ 120 වැනි ඡේදයෙනුයි. ඒ අතර එහි 121 වැනි ඡේදය කර තිබෙනවා. ලංකාවේ ගුරුවරුන්ට උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා, පශ්චාත් අධ්‍යාපනය සඳහා මාර්ගයක් තැනි නිසා ඒ සඳහාත් මාර්ගයක් සැලැස්විය යුතුය කියා.

Another defect in our teacher education system as a whole is the lack of facilities for teachers and others directly involved in educational services to study education as an academic subject.

ඒ එක්කම යෝජනා කලා. අධ්‍යාපන විද්‍යායතන තැන්නම් “ Colleges of Education ” ආරම්භ කරන්න කියාත්. ඒ අනුව අප පියවර දෙකක් ගෙන තිබෙනවා. ඉන් එක් පියවරක් වශයෙන් මේ රටේ අධ්‍යාපන විද්‍යායතන ආරම්භ කිරීම සඳහා අනුමැතිය ලබාගෙන දැන් ඒ වැඩපිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා. මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත වුණොත් පස්සේ ඒ සඳහා අවශ්‍ය නීති ඉදිරිපත් කරන්න අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ අධ්‍යාපන විද්‍යායතනවලින් පිටවන ශිෂ්‍ය - ශිෂ්‍යාවන්ට සහතික පත්‍ර ප්‍රදානය කෙරෙන්නේ මේ ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය මාර්ගයෙනුයි. අර අධ්‍යාපන විද්‍යායතන පිළිබඳ කෙටුම්පත අප ඉදිරිපත් කරන්නේ පරිපාලන කටයුතුවලට සීමා කොට ඒ පිළිබඳව පමණයි.

මේ අනුව බලන විට දැන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ප්‍රධාන වශයෙන් අංශ තුනක් තිබෙනවා. එකකින් කෙරෙන්නේ ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳව නිර්ණ ගැනීම, පරිපාලනය සහ සම්බන්ධීකරණයයි. දෙවැනි අංශය තිබෙන්නේ ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන පරිපාලනයටයි. තුන්වැන්න අද අපේ රටේ කෙරෙන සංවර්ධන කටයුතුවලට උචිත පිළිවෙලට හැඩගැසීම සඳහා තිබෙන අංශයක්. විෂයමාලා සංවර්ධන අංශය, ගුරු පුහුණුව, පොත් සකස් කිරීම, විභාග සම්බන්ධ වැඩ කටයුතු - පළමුවෙන්ම පර්යේෂණ කිරීම - ආදී සියල්ලක්ම වැටෙන්නේ ඒ අංශයටයි. ඒ අංශය සඳහා තමයි, මේ ආයතනය ආරම්භ කරන්නේ. මා මීට කලින් සඳහන් කළ පරිදි මේ සියල්ලම එක ආයතනයක් යටතේ කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඒ වගේම ධවල පත්‍රිකාවෙන් යෝජනා කර තිබෙනවා, ජාතික අධ්‍යාපන මණ්ඩලයක් ඇති කරන්නත්. ඊට වුවමනා පර්යේෂණ කටයුතු කිරීමත් මේ ආයතනයට පැවරෙනවා. කොටින්ම ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ පර්යේෂණ හා සංවර්ධන අංශය හැටියට සලකන්නයි. බලාපොරොත්තු වන්නේ, දැන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය බොහෝ දුරට තව්කරණය කොට ඒ අනුව සංවිධානය කරලයි, තිබෙන්නේ. පරිපාලනයත්, ප්‍රතිපත්ති කටයුතුත් අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙනවා. ඒ අතර සංවර්ධන කටයුතු, පුහුණු කිරීමේ කටයුතු වෙනත් ආයතනවලට හාර දී තිබෙනවා. අන්න ඒ අනුව මේ පනත ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එහි තිබෙන ප්‍රධාන කරුණු පිළිබඳව වචන ස්වල්පයක් කථා කළ යුතුය කියා මා සිතනවා. මෙම පනත මගින් ඇති කරන්න යන ආයතනයේ අරමුණු කීපයක් පනත් කෙටුම්පතෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. :

“ (3) අධ්‍යාපන සංවර්ධනය ප්‍රවර්ධනය කිරීම සහ විශේෂයෙන් පනත දක්වන පරමාර්ථ ආයතනයේ පරමාර්ථ විය යුතුය :-

(අ) ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය සංවර්ධනය කිරීම සඳහා වූ සැලසුම්, වැඩ සටහන් සහ කටයුතු පිළිබඳව අමාත්‍යවරයාට උපදෙස් දීම ;

(ආ) විවිධ විශේෂිත අධ්‍යාපන විෂයයන්හි ලා පශ්චාත් උපාධි අධ්‍යාපනය සැලසීම හා එය ප්‍රවර්ධනය කිරීම ;

(ඇ) අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙහි කාර්ය සාධනය, අරමුණු, ව්‍යුහ, විෂය ප්‍රමාණය සහ විධි විද්‍යාවද ඇතුළුව අධ්‍යාපන ක්‍රමය පිළිබඳව සහ අධ්‍යාපනයේ සමාජමය, ආර්ථික සහ වෙනත් අංශ පිළිබඳව අධ්‍යයනයක් පවත්වාගෙන යාම සහ ප්‍රවර්ධනය කිරීම ;

(ඈ) අධ්‍යාපන කාර්ය සඳහා කාර්මික භාණ්ඩ අනුවර්තනය කිරීම ද ඇතුළුව අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ තව්කරණය අගතිය ආරම්භ කිරීම සහ ප්‍රවර්ධනය කිරීම ;

(ඉ) අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙහි නියැලී කාර්ය මණ්ඩලයේ වෘත්තීය සහ කළමනාකරණමය නිපුණත්වය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා විධි විධාන සැලැස්වීම ;

(ඊ) ආණ්ඩුවට සහ වෙනත් අනුමත සංවිධානවලට අධ්‍යාපනය පිළිබඳ විශේෂඥ සේවා ලබාදීම ;

(උ) අමාත්‍යවරයා විසින් අනුමත කරන ලද අධ්‍යාපන සංවර්ධන වැඩ සටහන් කරගෙන යාම ; සහ

(ඌ) සමාන අරමුණු ඇති වෙනත් ආයතන සමග සම්බන්ධීකරණය වීම. ”

ඊළඟට ආයතනයේ බලතල සම්බන්ධයෙන් හතරවැනි වගන්තියෙන් විස්තර කෙරෙනවා. අධ්‍යාපන සංවර්ධනයේ යම් අංශයකට අදාළ පර්යේෂණ කටයුතු ආදිය සම්බන්ධයෙනුත්, අධ්‍යාපන විද්‍යායතනයෙන් පිටවන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට අධ්‍යාපන සහතික දීම සම්බන්ධයෙනුත් ඒ වගන්තියේ දක්වෙනවා. ඊට අමතරව දැනට සේවයේ ඉන්න ගුරුවරුන්ට වුවමනා තම් උසස් අධ්‍යාපනය ලබා ගන්නට අවස්ථාවක් ඇති කිරීම සම්බන්ධයෙන් එහි දක්වෙනවා.

ආයතනයේ ශාස්ත්‍රීය බලතල සම්බන්ධයෙන් පනතේ පස්වැනි වගන්තියේ දක්වෙනවා. විශේෂයෙන්ම පස්වැනි වගන්තිය යටතේ ඇති එක් උප වගන්තියක් මා කියවන්න කැමතියි :

(උ) අධ්‍යාපනික විද්‍යායතන සහ සමාන ගුරු අධ්‍යාපනික ආයතන අමාත්‍යවරයාගේ අනුමතය ඇතිව අනුබද්ධ ඒද්‍යායතන වශයෙන් ලියාපදිංචි කිරීම සහ එවැනි ලියාපදිංචි කිරීම සඳහා වූ කොන්දේසි රීති මගින් තියම කිරීම.

ඒ වගේම ඒ ආයතනය සඳහා විභාග පැවැත්වීමේ බලතලත් මේ ආයතනයටම හාර දී තිබෙනවා. මීට අමතරව ගුරු වෘත්තියේ ඉන්න අයට වෘත්තියේ යෙදෙන ගමන්ම තමන්ට වුවමනා අතීතත් උපාධි හෝ වෙනත් ශාස්ත්‍රීය විශිෂ්ටතා හෝ ලබා ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම ගුරු සේවයේ ඉන්න ගුරුවරුන් ගණනාවකට පශ්චාත් උපාධි ලබාගන්නට අවස්ථාවක් සැලසීමට මෙම ආයතනයෙන් අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

පනතේ හයවැනි වගන්තිය යටතේ ආයතනයේ පරිපාලනයට මණ්ඩලයක් පත් කෙරෙන බව දක්වෙනවා :

“ 6. (1) ආයතනයේ කටයුතු පරිපාලනය, කළමනාකරණය සහ පාලනය (මෙහි මින් මතු “ සභාව ” යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබන) ආයතනයේ සභාව වෙත පවරනු ලැබිය යුතුය. ”

එම සභාවේ සාමාජිකයන් ගැනද මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා.

“ 7. (අ) නිල බලයෙන් සාමාජිකයන් වන තැනැත්තන් එනම් :

(i) (මෙහි මින් මතු “ සභාපතිවරයා ” යනුවෙන් සඳහන් කරනු ලබන) සභාපතිවරයා විස යුතු අධ්‍යාපන විෂයය හාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් ;

(ii) ආයතනයේ අධ්‍යක්ෂ. ”

ඊට අමතරව අමාත්‍යවරයා විසින් පත් කරනු ලබන, උසස් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ විෂයය හාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ නියෝජිතයෙක් ඉන්නවා. මුදල් පිළිබඳ විෂයය හාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ නියෝජිතයෙක් ඉන්නවා. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයෙහි පළපුරුද්ද ඇති තැනැත්තන් අතුරෙන් අමාත්‍යවරයා විසින් පත් කරනු ලබන වෙනත් තැනැත්තන් අට දෙනෙක් ඉන්නවා. මේ අටදෙනා පත් කරන්නේ කණ්ඩායම් දෙකක් හැටියටයි.

ඒ වගේම පනතේ 10 වැනි වගන්තියෙන් කියවෙන්නේ ශාස්ත්‍රීය කටයුතු මණ්ඩලය පිළිබඳවයි. විශේෂයෙන්ම ශාස්ත්‍රීය කටයුතු සම්බන්ධයෙන් මෙම මණ්ඩලය වග කියන්න ඕනෑ. ඒ මණ්ඩලයට ඇති බලතල සම්බන්ධයෙන් 10 වැනි වගන්තියෙන් විස්තර වෙනවා.

[ජවිති පතිරණ මහතා]

මිලියන, ගාම්පිහම වැද අධ්‍යාපන පීඨයේ ප්‍රාථමික අධ්‍යාපන පුහුණුව සඳහා සිසු සිසුවියන් 200 ක් ද උසස්වන්න. මහවැලි වැද අධ්‍යාපන පීඨයේ ප්‍රාථමික පුහුණුව සඳහා සිසු සිසුවියන් 200 ක් ද තෝරා ගෙන ඇත.

පත්තල සියලු වැද අධ්‍යාපන පීඨයේ වැද පුහුණුව සඳහා සිසු සිසුවියන් 200 ක් ද බණ්ඩාරවෙල ශ්‍රී ලංකා ශාරීරික වැද පීඨයේ ක්‍රීඩා පුහුණුව සඳහා 75 ක් ද කථන රසද්‍රව්‍යව ඉංග්‍රීසි වැද අධ්‍යාපන පීඨය සඳහා සිසුන් 200 ක් ද නිව්සිලාන් ශාරීරික බෝඩ් වැද අධ්‍යාපන පීඨයට නිත්‍යව වත්සේලාද තෝරා ගෙන ඇත.

ලබන මැතිවරණ මාසයේ සිට මෙම පුහුණු පාඨමාලාව ආරම්භ කෙරෙන අතර, පුහුණුව ලබන කාල සීමාව තුළ සිසුන්ට මධ්‍යම රුපියල් 600 බැගින් දීමනාවක් ගෙවනු ලැබේ."

ඒ සඳහා අවශ්‍ය නීති රීති පසුව ඉදිරිපත් කරන බව ඇමතිතුමා සඳහන් කළා. මෙහිදී පළමුවෙන්ම අපේ විවේචනයට භාජන වන්නේ මේ ආයතනය ස්වාධීන ආයතනයක් වන්නේ නැත යන කාරණයයි. මේ පනත අනුව කරනු ලබන පත්කිරීම් තුළින් ගරු ඇමතිතුමාට විශාල බලතල ලැබෙනවා. මේ පනතෙන් මේ ආයතනයට පැවරෙන යම් යම් කටයුතු දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ඉෂ්ට කරනු ලැබුවේ විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින පීඨ මගින් බව අපි කවුරුත් දන්නා කරුණක්. පේරාදෙණිය, කොළඹ, විද්‍යාඥය, විද්‍යාලාකාර යන මේ සියලුම විශ්ව විද්‍යාලවල අධ්‍යාපන පීඨ තිබුණා. මේ අධ්‍යාපන පීඨ පසුව කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපන වැද අංශයට පමණක් සීමා කළා. මේ අධ්‍යාපන වැද අංශ මගින් දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ඉතා විශාල සේවාවක් ඉෂ්ට කරනු ලැබුවා. ඒවායින් ගුරුවරුන්ට අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමා උපාධි ලබා දුන්නා. ඒවාගේම අධ්‍යාපන ශාස්ත්‍රපති උපාධි ලබා දුන්නා. ඒ අංශයෙන් ගුරුවරුන්ට ඩිප්ලෝමා, ශාස්ත්‍රපති ආදී උපාධි ලබා ගැනීමේ අවස්ථාව ලැබුණා. ඒවාගේම ඒ අංශයෙන් ගුරුවරුන් සඳහා 'අධ්‍යාපන වේදි' යන උපාධියක් ඇති කොට සුදුසුකම් ඇති අය ඒ උපාධිය සඳහා පුහුණු කරනු ලැබුවා. කවර හෝ හේතුවක් නිසා අද මේ අංශය ඉතාම අධිපණි වී තිබෙන බව මම ඉතා කනගාටුවෙන් කියන්න ඕනෑ.

මේ රටේ ජනතාවගේ මුදල් වියදම් කර රජයේ මුදල් වියදම් කර ආචාර්ය උපාධිය ලබා දෙන ලද තිස් තුන් දෙනෙකුට අධික සංඛ්‍යාවක් අද අධ්‍යාපන විද්‍යා පීඨයේ සිටිනවා. පිටරටවලට යවා ඒ අයට ඒ අංශයෙන් විවිධ පුහුණු ලබා දී තිබෙනවා. එහි පීඨාධිපතිවරු, මහාචාර්යවරු කීප දෙනෙක් ඉන්නවා. ඒ විධියට ඒ අංශයේ විශාල පුහුණුවක් ලැබූ අය ඉන්නවා. නමුත් මේ අවුරුද්දේ මොකක්ද වෙලා තියෙන්නේ ? කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමා උපාධි පාඨමාලාව හදාරන්න ඉන්නේ ශිෂ්‍යයන් තිස් ගණනක් පමණයි. පිරිවෙන්වල ඉගැන්වීම කළ ගුරුවරුන් පමණයි ඉන්නේ. රජයේ විද්‍යාලවල ගුරුවරුන්ට අධ්‍යාපන නිවාඩු ලබා දීම අමාත්‍යාංශය මගින් කුමන හේතුවක් මත හෝ ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබුවා. වෙනද ගුරුවරුන් භාර සියයක් පත්සියයක් පමණ අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමා පාඨමාලාව හැදෑරීම සඳහා මෙම ආයතනයේ ඉගෙනීම ලැබුවා. මෙම උත්තරීතර සහායවත් ඉන්නවා. විශ්ව විද්‍යාලවල ඒ අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමා උපාධිය ලබා ගත් ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා රාශියක්. කෙසේ හෝ මේ අවුරුද්දේ පිරිවෙන්වල ඉගැන්වීම කරන ගුරුවරුන්ට පමණයි අධ්‍යාපන නිවාඩු ලබා දුන්නේ.

මේ කාරණය අංශ දෙකකින් අපි විවේචනයට ලක් කරනවා. එක අංශයකින් සලකා බලන විට, දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ මේ රටේ ගුරුවරුන් තුනකි විද්‍යු අයිතිවාසිකමක් මේ නිසා නැති වුණා. සම්පූර්ණ වැටුප් පිට විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළත් වෙලා ඒ විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපන අංශයෙන් පාඨමාලාව හදරා අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමා උපාධිය ලබාගෙන ගුරුවරයෙක් වශයෙන් වැඩිපුර සේවයක් කරන්නට තිබුණු උරුමය, ඒ වරප්‍රසාදය මේ අයට අහෝසි වෙලා ගියා. ඒ පැත්තෙන් ඒ හානිය සිදුව වන අතර අනෙක් පැත්තෙන් මේ රටේ ජාතික ධනය විශාල වශයෙන් වියදම් කර එංගලන්තය, අමෙරිකාව ආදී රටවල නොයෙක් විශ්ව විද්‍යාලවලට යවා ආචාර්ය උපාධිය ලබා දී මේ රටට පැමිණි මේ රටේ බුද්ධිමතුන් විශාල සංඛ්‍යාවකගෙන් මේ රටට ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණු සේවය නැති වන තත්ත්වයක් අද ඇති වී තිබෙනවා. මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් එක කාරණයක් අහන්නට කැමතියි. මෙම විවාදයේදී එතුමා මේ කාරණය සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. මෙම ආයතනය පිහිටුවනවාට පස්සේ විශ්ව විද්‍යාලවල තිබෙන අධ්‍යාපන අංශය වසා දමන්නට සිදු වෙනවා. එවිට එහි සිටින පීඨාධිපතිවරුන්ට, මහාචාර්යවරුන්ට, ආචාර්ය උපාධිය ලබාගත් කවිකාවාර්යවරුන්ට සිදු වන්නේ කුමක්ද ? ඒ අයගේ සේවය ලබා ගන්නට එතුමා යම්කිසි ක්‍රියාමාර්ගයක් නොගත්තොත් අතිවාර්යයෙන්ම සිදු වන්නේ මේ අංශයෙන් රුකියාව කිරීම සඳහා ඒ අය මේ රට හැර දමා පිටරටවලට යාමයි.

දීර්ඝ කාලයක් ගුරුවරයෙක් හැටියට සේවය කර විශ්ව විද්‍යාලයක මේ අංශයෙන් මේ පුහුණුව ලබා ගන්න ගියාම එතුන ස්වාධීන චින්තනයට ස්වාධීන නිර්මාණයට, ස්වාධීනතාවයකින් යුක්තව යම්කිසි දෙයක් සෙවීමට ස්වාධීන මතයකින් යුක්තව ක්‍රියා කළ හැකි ස්ථානයක් වන්නට ඕනෑ. ඒ සඳහා සුදුසු පරිසරයක් අවශ්‍ය වෙනවා. අපට හිතනට බැහැ, මේ පිහිටුවන ආයතනය මගින් මේ පරිසරය ඇති වෙයි කියා. මේ රටේ නොයෙක් ආණ්ඩු අධ්‍යාපනය සම්බන්ධ නොයෙක් පනත් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ශ්‍රී ලංකා එක්සත් ජනපදයේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ හෝ වේවා, එක්සත් ජාතික ජනපදයේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ හෝ වේවා සමගි පෙරමුණු ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ හෝ වේවා විවිධ අධ්‍යාපන පනත් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. විශ්ව විද්‍යාලවල අධ්‍යාපන පීඨවල හිටපු මහාචාර්යවරු, කවිකාවාර්යවරු ඒවා ගැන හොඳට සොයා බලා සාධාරණ විධියට විවේචනය කර තිබෙනවා. ඒවායේ තිබෙන වැරදි ක්‍රම ක්‍රියාත්මක වුණොත් මේ රටේ අධ්‍යාපනය ලබන ළමයින්ට, අනාගතයට බලපාන අන්දම ගැන - ඒවා දරුවන්ට යහපත් ආකාරයට බලපායිද, අයහපත් ආකාරයට බලපායිද - කියා විග්‍රහ කර පෙන්වා තිබෙනවා.

මා හිතන විධියට මේ පිහිටුවන අධ්‍යාපන ආයතනයෙන් ස්වාධීන චින්තනයට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ පනත මේ උත්තරීතර සහායට සම්මත වුවායින් පසුව, මහාචාර්ය ජේ. ජ. ජයසූරිය මැතිතුමාගේ මූලිකත්වය යටතේ පේරාදෙණිය විශ්ව විද්‍යාලයෙන් මේ රටේ ආරම්භ වූ අධ්‍යාපන විද්‍යා අංශය මගින් දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ලබා දුන්නා වූ ඒ උත්තරීතර සේවය නැති වී යන තත්ත්වයක් ඇතිවෙන නිසා ඒ පිළිබඳව අපි ඉතාමත් ප්‍රවේශමෙන් සලකා බලන්නට ඕනෑ. මේ පනත සම්මත වුවායින් පසුව අද කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපන විද්‍යා අංශයේ සිටින පීඨාධිපතිවරුන්, මහාචාර්යවරුන්, ආචාර්යවරුන් ඇතුළුව මේ රටේ ජාතික ධනය විශාල ප්‍රමාණයක් වියදම් කර ජනතාව වෙනුවෙන් සේවය කිරීම සඳහා අධ්‍යාපනය ලබා දුන් ඒ උගතුන්ගේ අනාගතය කවරාකාර වෙනවාද කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අහන්න කැමතියි. එම කාරණය ගැන දැඩි අවධානයක් ගරු ඇමතිතුමා විසින් යොමු කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ වාගේම මේ පනත සම්මත වුවායින් පසුව, ගුරුවරුන්ට පස්වන් උපාධි, ඩිප්ලෝමා උපාධි ලබා දීම මෙම ආයතනය මගින් කෙරෙන නිසා, විශේෂයෙන් අද ඒ තත්ත්වයේ සිටින පුද්ගලයින්ගේ අනාගතය සම්බන්ධයෙන් යම් ක්‍රියා මාර්ගයක් ගත යුතුව තිබෙන බව මා විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

අතින් කාරණය මේ ඇති කරන්නට යන ආයතනයට ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් තෝරාගැනීම පිළිබඳවයි. මා දන්නා විධියට මේ මගින් ඉදිරියේදී ඇති කරන්නට යන අධ්‍යාපන පීඨවලට ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් ඇතුළත් කර ගැනීම සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පවත්වා තිබෙනවා. උසස් පෙළ සමත් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් විභාගයක් මගින් මේ පීඨවලට ඇතුළත් කර ගැනීමට කටයුතු කරන්න ඇමතිතුමා ක්‍රියා කරනවාද කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් දැන ගැනීමට කැමතියි. මා දන්නා විධියට දැනට නම් මේවා සඳහා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් තෝරාගනු ලබන්නේ සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් මාර්ගයෙනි. මේ සම්මුඛ පරීක්ෂණය සාධාරණව කෙරුණත් ඒ අයගේ යම්කිසි සැකයක් තිබෙනවා. "ඇයි විභාගයක් මගින් ඒ අයට ඉදිරිපත් වෙන්න අවස්ථාව දෙන්නේ නැත්තේ ?" කියා. කලින් ගුරු විද්‍යාලයට, ඒ වාගේම අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමා උපාධි පාඨමාලාවට විභාගයක් පවත්වා තෝරා ගන්නා වාගේ, මේ අයටත් පරීක්ෂණයක් මගින් තෝරා ගන්නේ නැත්තේ ඇයි කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අහන්න කැමතියි.

ගරු ඇමතිතුමා විසින්ම මෙම ආයතනය පිහිටුවන නිසා මෙහි ස්වාධීනත්වයට ඇති විය හැකි හානිය ගැනද එතුමා විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වනවා ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මේ පනතේ සිංහල පරිවර්තනයේ සමහර තැන්වල යම් යම් වැරදි තිබෙන බව පෙනෙනවා. මෙම පනතේ සිංහල මුද්‍රණයේ හුඟක් වැරදි තිබෙනවා. එහි 9 වෙනි පිටුවේ මෙතෙම සඳහන් වෙනවා :

"ආයතනයේ ගිණුම් නිලධාරියා අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් විය යුතුය."
ආයතනයේ ගිණුම් නිලධාරියා අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් කියා කී විට ගිණුම් නිලධාරියා අතිවාර්යයෙන්ම අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් වෙන්න ඕනෑ. මට වැටහෙන විධියට ඉංග්‍රීසියෙන් කියා තිබෙන්නේ ජට් වඩා වෙනස් දෙයක්. ඉංග්‍රීසියෙන් තිබෙන්නේ මේ විධියටයි :

"The Director-General shall be the accounting officer of the Institute."

මෙය සිංහල පරිවර්තනය කර තිබෙන්නේ සම්පූර්ණ වැරදි ආකාරයටයි. එම නිසා එම වැරදි නිවැරදි කිරීම සඳහා අවධානය යොමු කරන්නට කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ වාගේ ආයතන පිහිටුවීම මේ රටේ ජාතික අධ්‍යාපනයේ අනාගතයට සම්පූර්ණයෙන්ම බලපාන නිසා, සියලුම දේශපාලන පක්ෂවලට එකඟ වෙන්න පුළුවන්, එකඟ විය හැකි පනත් අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කරනවා නම් හොඳ බවයි, මගේ අදහස. විවිධ අවස්ථාවල මේ රටේ ආණ්ඩු වෙනස් වූ විට ඒ පත් වන ආණ්ඩු, පනත් මගින් අධ්‍යාපනයේ විශාල වෙනස්කම් ඇති කරනවාට වඩා, සියලුම දේශපාලන පක්ෂවලට එකඟවීමට පුළුවන් අධ්‍යාපන තත්ත්වයක් රටේ ඇති කරනවා නම් ඉතාම යෝග්‍යයි.

මේ රටේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩු තිබෙන විට ගෙනෙන අධ්‍යාපන පනත් වෙනත් ආණ්ඩු ආචාර්‍ය වෙනස් කරනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩු ගෙන ආ අධ්‍යාපන පනත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩු ආචාර්‍ය වෙනස් කරනවා. මේ නිසා අපේ රටේ ඉගෙනීම ලබන ළමයන්ගේ සාල පරම්පරාව වාගේම අධ්‍යාපන සේවයේ නියුතු ළමයන්ගේ දෙනා බොහෝම අසරණ තත්ත්වයට පත් වී සිටිනවා. එම නිසා මෙය ඉතා සුපරීක්ෂාකාරීව, ඉතාම ප්‍රවේශමෙන් සලකා බැලිය යුතු කාරණයක්. ඇත්තවශයෙන්ම මේ රටේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය කුමක්ද යන්න පිළිබඳව අඩුම වශයෙන් මේ රටේ දේශපාලන පක්ෂ එකඟ විය යුතුව තිබෙනවා.

රජය කොයි ආකාරයෙන් වෙනස් වුණත්, කවර පක්ෂයක් බලයට පත් වුණත්, මේ රටේ බාල පරම්පරාවේ අනාගතය සම්බන්ධ ඉතාම වැදගත් කටයුත්තක් අධ්‍යාපනය තුළින් ඉටු කෙරෙන නිසා, එය අබණ්ඩව ඉදිරියට ගලා යන තත්ත්වයක් ඇති කළ යුතුව තිබෙනවා. මෙම ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය පිහිටුවීම පිළිබඳ පනතට අපට එකඟ වන්නට බැරි තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ මේ පනත නිසා දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ අපේ රටේ අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් සේවය කළ කොටසක් එහෙම පිටින්ම පැත්තකට දමීමේ හෝ නොසලකා හැරීමේ තත්ත්වයක් ඇති වන නිසයි. මෙයට වඩා දීර්ඝ ලෙස මා කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් මෙම පනතේ ඒ අංශ පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමා දඩී අවධානය යොමු කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසන් කරනවා.

අමරසිරි දෙඩන්ගොඩ මහතා (බද්දේගම)

(திரு. அமரசிரி டொடங்கோட — பத்தேகம்)
(Mr. Amarasiri Dodangoda - Baddegama)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය පිහිටුවීම පිළිබඳ පනතට අදාළව කරුණු කීපයක් දක්වන්නට මා අදහස් කරනවා. මෙම ආයතනය පිහිටුවීම පිළිබඳව මේ පනතින් විස්තර කෙරෙන කාර්යයන් දෙස බලන විට මෙය අපේ රටේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳවත්, අධ්‍යාපන වැඩ පිළිවෙළ පිළිබඳවත්, විශේෂයෙන්ම ගුරු පුහුණුව — අධ්‍යාපනය දෙනු ලබන පිරිස්වල පුහුණුව — වාගේ දේ පිළිබඳවත් බලපාන ඉතාම වැදගත් පනතක් බව පෙනෙනවා. එම නිසා, මෙම පනතේ වගන්තිවලින් ඉදිරිපත් කරන කාරණා ගැන ඉතාමත්ම සැලකිල්ලටත්, අපේ අවධානය යොමු කරන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම ආයතනයේ අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ප්‍රතිපත්තිමය හැඩගැසීම් පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමාට සහාය දිය හැකි ආයතනයක් හැටියටයි, හඳුන්වා දී තිබෙන්නේ. කෙසේ වෙතත් මේ ආයතනයට යොමු විය යුතු කරුණු කීපයක් උපුටා දක්වන්නට මා කැමතියි.

“Diagnostic Study of Education Management in Sri Lanka (Ministry of Education December 1983)”

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ලංකාවේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳව මේ වාගේ ආයතනයන් විසින් අනුගමනය කළ යුතු එහෙම නැතිනම් යොමු කළ යුතු මූලික අංශ මොනවාද කියා මේ වාර්තාවේ 14 වන පිටුවේ සඳහන් කර තිබෙනවා.

“(1) Haphazard or ineffective planning.”

එය අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ඇති මූලික වැරද්දක් හැටියට පෙන්වා දී තිබෙනවා. ඊළඟට—

“(2) Poor co-ordination of functions and work between various divisions.”

(3) Lack of proper leadership or motivation.

(4) Absence of a proper flow of information and communication – Internal and External.

(5) Teachers losing confidence in the efficiency and problem solving capacities of Regional Offices with resulting frustration which has, in turn, contributed to inefficient work in school.

(6) Inefficient management of supplies.

(7) Lack of awareness on the part of officers of Rules and Regulations pertaining to their spheres of activity.

(8) Not having a proper system of reporting progress control, reviews or evaluation of programmes and projects of work in the Region.

(9) Not having work norms for different work areas and ensuring that the norms are complied with.

(10) Inadequate system of educational supervision.

(11) Paying more attention to solving day to day problems at the expense of planned implementation of educational development programmes.

(12) Inadequate understanding of work application of basic principles of management and organisation in practice.

මේ වාර්තාව ඉදිරිපත් කරන මේ කරුණු වික තුළින් අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ තිබෙන අඩුපාඩු ගැන යොමා බැලීමටත්, ඒ මගින් නිවැරදි කළමනාකාරිත්වයක් ඇති කිරීමටත් මේ ආයතනය කොතරම් දුරට ප්‍රමාණවත් වේද කියන එක පිළිබඳව අපේ අවධානය යොමු කළයුතු වෙනවා. අක්මමක ගරු මන්ත්‍රීතුමා (රිචඩ් පතිරණ මහතා) ඉදිරිපත් කළ සමහර කරුණු පිළිබඳව සංඛ්‍යා ලේඛන කිහිපයක් මේ අවස්ථාවේ මම ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි.

ගුරු පුහුණුව හා අධ්‍යාපන ක්‍රමය පිළිබඳ විශේෂයේ කොටස් පිළිබඳව, ලංකාවේ තිබුණු අධ්‍යාපන පාඨමාලාවන් සහ ගුරු විද්‍යාල පිළිබඳව අපේ අවධානය යොමු කළයුතු තැන් කිහිපයක් මම පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි. අපේ රටේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳව විශේෂයේ පිරිස් බිහි කරනු ලැබුවේ කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපන පීඨයෙනි. මේ අධ්‍යාපන පීඨය 1977 දී ඩිප්ලෝමා උපාධිය දීම සඳහා 400 ක් බඳවාගෙන තිබෙනවා. දෙවැනි වසරේ 150 කුත්, තුන්වැනි වසරේ 150 කුත්, අවසාන වසරේ 150 කුත් බඳවාගෙන තිබෙනවා. අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමා උපාධිය සඳහා 400 ක් එක් වර්ෂයක පාඨමාලාවක ඉගෙනීම ලබා තිබෙනවා. ඒ වාගේම අධ්‍යාපනපති.—M. A. in Education—අධ්‍යාපන දර්ශනපති, අධ්‍යාපනගුරු ආදිය සඳහා සෑම අවුරුද්දකම සියයක් පමණ දෙනා පාඨමාලාව හදුරා තිබෙනවා. මෙන්න මේ අධ්‍යාපනවේදීන්, විශේෂයේදීන් හැටියට පිටවුණා. මේ පිරිස් අපේ රටට ඉතා වටිනා සේවයක් ඉටු කලා. අපේ රටේ නගරවලින් එපිට දිස්ත්‍රික්කවල අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ විශාරද මට්ටමේ සේවය කරන ලද්දේ මේ ඩිප්ලෝමා උපාධිය ලැබූ පිරිස් විසිනි. ඒ වාගේම මේ අධ්‍යාපනපති.—Master in Education—උපාධි ලැබූ අය තමයි අධ්‍යාපන සේවයට හුඟක්ම හේතු වුණේ.

මේ අධ්‍යාපන පීඨය ගෙන ගිය වැඩපිළිවෙළින් ඉටුවුණු සේවය ගැන සලකන විට, ඒ පිළිබඳව මේ පනත මගින් ගන්නට යන ක්‍රියා මාර්ගය මොකක්ද කියන එක අපි දැනගන්නට කැමතියි. අපේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ මධ්‍යම අධ්‍යාපන පීඨය තුළ දැනට ඉගෙනීම ලබන්නේ ගුරුවරු 45 දෙනෙයි. නමුත් කටිකාචාර්ය මණ්ඩලය 37 දෙනෙක් ඉන්නවා. මේ අධ්‍යාපන පීඨයේ ඉගෙනීම ලැබීම සඳහා ගුරුවරුන්ට අධ්‍යයන නිවාඩු නොදීම නිසා ඔවුන්ට ඒ ඉගෙනුම ලබාගන්නට බැරි වී තිබෙනවා. ඒ පැත්තෙන් එහෙම වෙන අතර, අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමාව හැදෑරීම සඳහා බඳවාගැනීමේ විභාගය තවමත් පැවැත්වෙනවා.

1985 වර්ෂයට බඳවාගැනීම සඳහා විභාග කොමසාරිස්වරයා විභාගයක් පවත්වා තිබෙනවා. නමුත් කිසිවෙකු බඳවාගන්නේ නැහැ. ඒ විභාගයට පෙනී සිටින මට්ටම අනුව, පිරිවෙන් සහ පොද්ගලික පාසල්වල සිටින අධ්‍යයන නිවාඩු ලබන ගුරුවරු පමණක්—දැනට 45 දෙනෙක් පමණක්—ඒ අංශයේ ඉගෙනීම ලබනවා. අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙන අන්දමට 1986 වර්ෂය

[අමරසිංහ දෙවනගොඩ මහතා]

සඳහා මේ පාඨමාලාවට බඳවාගැනීමේ විභාගයක් පවත්වන්නට දැනටමත් විභාග කොමසාරිස්වරයා සූදනම් වෙනවා. මෙයින් පෙන්නුම් කරනවා "poor co-ordination of functions" කියන දුර්වලතාවය. විභාග දෙපාර්තමේන්තුව කරන දේත්, මේ පාඨමාලාව තතර කිරීම සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව කරන දේත් දෙගොල්ලන්ට දෙගොල්ලෝ දන්නේ නැති තත්ත්වයකුයි තිබෙන්නේ. ඒ නිසා මම ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්නට කැමතියි. මෙන්න මේ අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමා පාඨමාලාව පිළිබඳව. කලින් තීරණය වුවා වගේ වසරකට අධ්‍යාපන වේදීන් මේ අධ්‍යාපන පීඨයෙන් පත්කිරීමෙන් පමණ පිටවුණා. ඒ නිසා ඒ අධ්‍යාපන පුහුණු ක්‍රමය මේ ආයතනය යටතේ තවදුරටත් ක්‍රියාත්මක විය යුතුය කියන එක මේ අවස්ථාවේ මම සඳහන් කරනවා.

ඒ වාගේ ම පනතට අදාළ වන තවත් කරුණක් තමයි, අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමාව එහෙම තැත්තම් විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපන මට්ටමට වඩා වෙනස් ගුරු පුහුණු ක්‍රමය. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා දැනටමත් ඒ සඳහා පිරිස් බඳවා ගෙන යන බවයි, අපට දැන ගන්න තිබෙන්නේ. පසුගිය කාල සීමාව තුළ මේ ගුරු පුහුණුව වරින් වර කප්පාදු කිරීම නිසා, පහුණු වන ගුරු පිරිස විකේන්ද්‍රික අඩු වුණා. ඒ අඩුවීම නැති කරන්න, මේ පනත අනුව බිහි වන ආයතනය සමත් විය යුතුය කියන එකයි, අපේ ප්‍රාර්ථනාව ; විශ්වාසය.

මේ අවස්ථාවේදී මම කැමතියි, ගුරු පුහුණුව සම්බන්ධයෙන් සංඛ්‍යා ලේඛන කීපයක් දක්වන්න. මෑත කාලයේදී වැඩිම ගුරුවරුන් සංඛ්‍යාවක්—ගුරු විද්‍යාල 25 කින්—පුහුණුව ලබා ගෙන තිබෙන්නේ 1983 දීයි. ඒ අවුරුද්දේදී ඒ ගුරු විද්‍යාල 25 ශිෂ්‍ය-ශිෂ්‍යාවන් 8,000 ක් පුහුණුව ලබා තිබෙනවා. ඒ මොකද කීවොත්, ගුරු සේවයට බැදුණු අය අංශ සම්පූර්ණ ගුරුවරුන් හැටියට සැලකීමට මේ ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාලයකින් පුහුණුව ලබා තිබිය යුතුයයි සඳහන් කිබෙන නිසයි. ඒ පුහුණුව අනුව වැටුප් ක්‍රමයෙන් වෙනසක් වෙනවා. ඒ නිසයි, 1983 දී අර වීඩියට ඒ ගුරු විද්‍යාල 25 ක් ශිෂ්‍ය-ශිෂ්‍යාවන් 8,000 ක්ම ගුරු පුහුණුව ලබා තිබෙන්නේ. කටකාවාරයවරුන් 400 ක්, ඒ අයට උගන්වා තිබෙනවා. නමුත් 1984 දී ගුරු පුහුණුව ලබා තිබෙන්නේ 2,300ක් පමණයි. 1985 දී ඒ සංඛ්‍යාව 1,700 දක්වා පහත බැස තිබෙනවා. ඒ නිසයි, ගුරුවරුන් 8,000 ක් පුහුණු කළ හැකි ඒ අභ්‍යාස විද්‍යාලවලින් කීපයක් වසා දමන්න සිදු වී තිබෙන්නේ.

ඒ වසා දමූ ගුරු විද්‍යාල වෙනුවට අධ්‍යාපන විද්‍යා පීඨ ආරම්භ කිරීමයි, මේ පනතින් කෙරෙන්නේ. ඒ නිසා අප දැන ගන්න කැමතියි, ඒ වසා දමූ ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාලවලට කරන්නේ මොනවාද කියාත්. මේ අධ්‍යාපන විද්‍යා පීඨ ආරම්භ කරන්නේ ඒවායේදී ? පත්තලගෙරු, මිරිගම, නිට්ටමුව, උයන්වත්ත, බණ්ඩාරවෙල හා මියුසියස් යන ගුරු විද්‍යාල දැනට වසා දමා තිබෙනවා. ඒවායේ පුහුණුව ලැබූ ගුරුවරුන් වෙතත් තැත්වලට යවා තිබෙනවා. එයත් හේතු වී තිබෙනවා. ගුරු පුහුණුව ලබන සංඛ්‍යාව අඩුවීමට, ඒ නිසා එසේ වසා දමූ ගුරු විද්‍යාල වෙනුවට මේ අධ්‍යාපන විද්‍යා පීඨ ආරම්භ කොට ඒ ගුරු විද්‍යාලවල නිකුත් කළ පත් ඒ සඳහා පාවිච්චි කරනවාද කියන එකක් දැන ගන්න කැමතියි.

ඒ වාගේම විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතු දෙයක් තමයි, ඉතා වැදගත් සේවාවක් සිදුවුණු විද්‍යා ගුරු පුහුණු අංශය. වර්ෂයකට ශිෂ්‍ය-ශිෂ්‍යාවන් 500 ක් පමණ මහරගම ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාලයෙන් ඒ අංශයේ හැදෑරීම් කලා. අද මහරගම ගුරු විද්‍යාලයේ ඉන්නේ ළමයි 75 ක් පමණයි. ඒ 75 ක් විශේෂ අධ්‍යාපන 25 යි, හස්ත කර්මාන්ත 50 යි යනුවෙන් බෙදෙනවා. ඒ නිසා දැන් විද්‍යා ගුරුවරුන් පුහුණු කිරීම විද්‍යාගාර පහසුකම් නැති උණවටුන, අනුරාධපුර ආදී ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාලවලට පැවරී තිබෙනවා. අද ඒවායේ 200 ක් පමණ විද්‍යා අංශයෙන් පුහුණුව ලබනවා, කලින් මහරගම පුහුණුව ලැබූ 500 වෙනුවට. මේ ආකාරයට විද්‍යා ගුරු පුහුණුව අවපණ වීම ගම් මට්ටමේ පාසල්වල ප්‍රාථමික විද්‍යා අධ්‍යාපනයට හුණක් බලපාන දෙයක්. ඒ නිසා මේ තව ආයතනය යටතේ පිහිටුවන අධ්‍යාපන විද්‍යා පීඨ විශේෂ උනන්දුවක්, උද්යෝගයක් දක්විය යුතුයි. කලින් නිකුණු ආකාරයට විද්‍යා ගුරු පුහුණුව ව්‍යාප්ත කිරීම සඳහා. ඒ ගැනත් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වේයයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඒ වාගේම මේ අධ්‍යාපන පීඨ ගැන කලින් සඳහන් කළ යුතුව තිබුණු කරුණක් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමතියි. කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ නිකුණු අධ්‍යාපන පීඨය දැන් අහෝසිවේගන යමන තත්ත්වයකට පත් වී

තිබෙනවාය කියන්න පුළුවනි, එහි ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවත්, සේවය කරන කටකාවාරය සහ මහාචාර්ය සංඛ්‍යාවත් සලකා බැලුවහම. ඒ අතර යාපන විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපන පීඨයේ මහාචාර්ය ධුරයටත්, ජ්‍යෙෂ්ඨ කටකාවාර්ය, සහාය කටකාවාර්ය ධුරවලටත් අයැදුම් පත් කැඳවා තිබෙනවා. 1985 ජුනි 18 වැනිද "ඩේලි නිවුස්" පත්‍රයේ මේ අය පිළිබඳව සඳහන් කර තිබෙනවා. කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ තිබෙන අධ්‍යාපන පීඨය ක්‍රමයෙන් අභාවයට යද්දී, යාපන විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපන පීඨය පුනරුත්ථාපනය කරන්නේ අධ්‍යාපන පිළිවෙතේදී—මේ ඩිප්ලෝමා පාඨමාලාව පිළිබඳව රටතුල ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළේදී—රජයට දෙයාකාර ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙන නිසාද කියන එකත් මම දැන ගන්න කැමතියි.

ඒ වාගේම දයාරත්ත කමිටු වාර්තාව සඳහන් කරන වීඩියටත් ගුරුවරුන්ගේ වැටුප් වැඩිවීම සම්බන්ධයෙනුත් මේ අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමාව හුණක් බලපානවා. ඒ ගුරුවරුන් සැහෙන කාලයක් සේවයේ නිරත වී සිටියත් ඒ ඩිප්ලෝමාව ලබා ගැනීම සීමා කිරීමේ හේතුවෙන් සැහෙන ගුරුවරුන් පිරිසකට ලැබිය යුතු පුහුණුව වගේම ලැබිය යුතු වැටුප් තලයට ඒමටත් එය අපහසුවක් වී තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ආයතනයට පැවරෙන වගකීම් අතරේ විද්‍යානුකූල අධ්‍යාපන පුහුණුව සම්බන්ධයෙන් විශ්ව විද්‍යාල පාඨමාලාව කළ සේවාවට ඒ අයුරින්ම කරගෙන යාමට ශක්තියක් මේ ආයතනය තුළත් ඇති විය යුතුයි කියන එක මම මතක් කරනවා. ඒ වාගේම ගුරු විද්‍යාල විසින් වාර්ෂිකව පුහුණු ගුරුවරුන් දහස් ගණනක් බිහි කළ ආකාරයට ගුරුවරුන් පුහුණු කිරීමට මේ අලුත් පනත යටතේ බිහි වන විද්‍යා පීඨ සමත් විය යුතුය කියන එකත් ඒ ගැන විශේෂයෙන් අවධානය යොමු කළ යුතුයි කියන එකත් මම ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු කරනවා.

ඒ වාගේම මේ පනත පිළිබඳ සමහර කරුණු ගැන සඳහන් කරන විට බොහොමයක් රටවලින් මේ පිළිබඳව ආභාසයක් ලබා ගන්නාය, එහෙම තැත්තම් මේ ආයතනයට සමාන ආයතන පැවැත්වුවාය, පවත්වනවාය ජර්මන් රටවල් දෙකේ සහ සිංගප්පූරුවෙන්, කොරියාවෙන් මේ වීඩියේ ආයතනවලින් පාඨකු අධ්‍යාපනය හසුරුවන්නේ කියා ගරු ඇමතිතුමා සඳහන් කලා. ඇත්ත වශයෙන් අපි මේ ආයතනය පිළිබඳව විශේෂයෙන් සැලකිලිමත් වෙන්න ඕනෑ. මේ ආයතනයට පැවරී තිබෙන කටයුතු ගැන සලකා බලන විට ඒ කටයුතු බොහොමයක් ස්වාධීනව ඉටු කළ යුතු දේවල්. ඒ ස්වාධීනව ඉටු කළ යුතු දේවලට මේකේ ආකෘතිය එහෙම තැත්තම් නිර්මාණය තුළින් තරමක් දුරට බලපෑමක්, අපහසුකමක් ඇති වෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම ගුරු පුහුණුවට තිබෙන්නේ දැන් අලුතෙන් පිහිටුවනු ලබන අධ්‍යාපන විද්‍යා පීඨ වගේ ඒවා පමණයි කියන එක මම මේ අවස්ථාවේ සඳහන් කරනවා. ඊට වෙනස් යමක් ඇත්තේ නැහැ. ගුරුවරුන් තෝරා ගැනීමේදී ඒ අයට විකල්පයක් මෙතැන ඇත්තේ නැහැ. පුහුණුව සඳහා ගුරුවරුන් තෝරා ගැනීමේදී ඒ ගුරුවරුන්ට මේ වීඩියේ විකල්පයකුත් වෙනත් රටවල තිබෙනවා. එකම ආයතනයක් නොවෙයි, තිබෙන්නේ.

නිදර්ශනයක් වශයෙන් ගත්තොත් අධ්‍යාපන විද්‍යා පීඨ විතරක් නොවෙයි, තවත් ආයතන මේ රට තුළ ඇති වුණට කමක් නැහැ. ඒ වාගේම ස්වාධීන ආයතන ඇති වෙන්න පුළුවන්. මොකද, සමහර අවස්ථාවල මේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියේම ඇතැම් මූලධර්ම අපි ක්‍රියාත්මක කළේ එක් ආයතනයක් බිහි කිරීමෙන් නොවෙයි. රජයේ ප්‍රතිපත්ති වුණේ එය විවෘත ස්වරූපයෙන් නැබිමයි. විශ්ව විද්‍යාල වැනි ආයතනවලත් එහෙම තිබුණා. ඒ නිසා විශ්ව විද්‍යාලයේ තිබෙන ගුරු පුහුණුවත්—ඩිප්ලෝමාවත්—අධ්‍යාපන විද්‍යා පීඨවල ක්‍රමයත්, ගුරු විද්‍යාලවල ක්‍රමයත් යනාදී වශයෙන් කීහි ප ආකාරයක ගුරු පුහුණුව පිළිබඳ ක්‍රමයක් තිබෙන්නට පුළුවන්. දියුණු රටවල එහෙමත් තිබෙනවා. එම නිසා අධ්‍යාපනය පිළිබඳව පුහුණුව ලැබීමේ එකම මාර්ගය හැටියට මේ විද්‍යා පීඨ ඇතුළු කිරීම ගැන තැවතක් සලකා බලන්නට ඕනෑය කියන එක මම සඳහන් කරනවා.

ඒ වාගේම මෙය ජාතික ආයතනයක් හැටියට තම කර තිබෙනවා. ජාතික ආයතනයක් වශයෙන් තම කළ විට ජාතික ස්වරූපයක් මෙය තුළ තිබෙන්නට ඕනෑ. ආකෘතිය තුළින්, එහි පත්වීම් තුළින් ඒ ජාතික ස්වරූපය පවත්වා ගැනීම ගරු ඇමතිතුමාගේ කාර්යයක් වෙනවා. එහෙම ජාතික ස්වරූපයක් ඇති වීමට තම පුළුල් අධ්‍යාපනවේදී විශාරද පිරිස් මෙයට පත් විය යුතුවා වගේම අධ්‍යාපන ප්‍රවර්ධන සහ සංවර්ධන කටයුතු පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇති පිරිස් මේ සඳහා පත් විය යුතු වෙනවා. ඒ නිසා මේ පනත ක්‍රියාත්මක වීම පිළිබඳව සාර්ථකත්වය රැඳෙන්නේ මේ පනතට අනුව ගරු ඇමතිතුමා ඒ මණ්ඩලයට පත් කරනු ලබන පිරිස කොයි තරම් දුරට අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රගතියක් ඇති කරන්නට තරම් විශේෂඥ මට්ටමේ අයද කියන එක මතයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම මේ අවස්ථාවේදී මේ පනත ගැන මට වඩා කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නෑහැ. මම මට කළින් සදහන් කළ "Diagnostic Study of Education Management in Sri Lanka" කියන ඒ සඟරාවේ ඒ වාර්තාවේ දක්වෙන, අධ්‍යාපන ක්‍රමය විධිමත් කිරීම සඳහා කළමනාකරණය සඳහා අවශ්‍ය විය යුතු ඒ මූලික අංශ සම්බන්ධයෙන් මම ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා. මෙම ආයතනය පිහිටුවීමේදීත් ඉදිරියට ගෙන යාමේදීත් එම කරුණු කෙරෙහි විශේෂ අවධානයක් යොමු කරන්නේ කියා මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා.

ඊළඟට මට අදාළ නොවුණත් සදහන් කළ යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා විසින් ගුරුවරුන්ගේ වැටුප් වැඩි කිරීමක් කර තිබෙනවා. නමුත් ඒ වැටුප් වැඩිවීම සිදුවී තිබෙන්නේ එක් කොටසකට පමණයි. දකුණත් කොමිටි වාර්තාව තවම ප්‍රසිද්ධියට පත් කර තැනත් ගුරුවරුන් සැහෙන කොටසකගේ වැටුප් වැඩි කිරීම පිළිබඳව එම වාර්තාවෙන් නිර්දේශ කර තිබෙන බව අපට විශ්වාසයි. නමුත් දැනට සිදුවී තිබෙන්නේ සහතික ලත් හා සහතික නොලත් ගුරුවරුන් හැර අතින් ගුරුවරුන්ගේ වැටුප් රුපියල් එක සිය හැත්තෑපහකින් වැඩිවීමයි. එම ගතයට අයත් නොවන පිරිස්වලින් වැටුප් වැඩි කිරීම කෙරෙහි ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නේ කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වගේම අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට අදාළ තවත් කාරණයක් ගැන මේ අවස්ථාවේදී සදහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම පස්වැනි පන්තියේදී පැවැත්වෙන ශිෂ්‍යත්ව විභාගයට 1984 දී ඉදිරිපත් වී සමත් වුණ ශිෂ්‍යයින්ට තවමත් ඒ ශිෂ්‍යාධාර මුදල් ලැබිල නෑහැ. ඒ හේතුව නිසා ගිය අවුරුද්දේත් මේ අවුරුද්දේත් ඉහාම අපහසුකම්වලට මුහුණ දෙන්නට ඒ අයට සිදු වී තිබෙනවා. ආර්ථික අමාරුකම් තිබෙන ලමයින්ට, ඉගෙන ගන්න දක්ෂ ලමයින්ට ශිෂ්‍යත්ව විභාගයෙන් සමත් වුණත් ඒ ආධාර මුදල් මේ දක්වා නොලැබීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන මෙන් මතක් කර සිටිනවා.

ල1 ඒ වගේම මා ඊයේ සදහන් කළ කාරණය ගැන තවත් මතක් කරන්න කැමතියි. ගුරුවරුන්ගේ විනය පරීක්ෂණ පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන සදහන් කරද්දී ගරු ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කරන්නට පොරොන්දු වුණ එම වාර්තාව මේ අවස්ථාවේදී හෝ ඉදිරියේදී හෝ අපට ලැබෙන්න සලස්වන්නේ කියා ඉල්ලා සිටීමත් මගේ අදහස් දක්වීම මෙයින් අවසන් කරනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා (කොත්මලේ)
(නි.රු. ආණ්ඩු ත්‍යාගය — කොත්මලේ)
(Mr. Ananda Dassanayake - Kotmale)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වෙනුවෙන් කරන කථාවක් හැටියට මගේ කථාව හැඳින්විය යුතුය කියා මා සිතන්නෙ නෑහැ. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය සම්බන්ධයෙන් යම්කිසි දෙයක් කීව යුතු නම් මා ඒ දේ කීව යුතුයි. මම හිතන විධියට අපි කවුරුවත් මේ පනත සම්බන්ධයෙන් විරුද්ධ විය යුතු නෑහැ. ඊට හේතුව අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය පළල් කළ යුතුයි. මොන ක්‍රමයකින් හරි අධ්‍යාපන ආයතන වැඩි කළ යුතුයි. එය මා විශ්වාස කරන හැටියට ලෝකයට පිළිගත් මතයක්. අපි හැම විටම කියන්නෙ හැම දෙනාටම හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබා දිය යුතු බවයි. හැම දෙනාටම අධ්‍යාපන පහසුකම් සැලැස්විය යුතු බවයි. මොන ක්‍රමයකින් හරි අධ්‍යාපන පහසුකම් සලස්වනවා නම් එය හොඳ දෙයක්ය කියන එක අපේ යුතුකමක්.

මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණ පසු පසුගිය කාලයේදී නමුත්තාන්දේලා විසින් පිළියෙල කළ ධවල පත්‍රිකාවට මා කීප වතාවක්ම විරුද්ධ වුණා. මම ඒක කියන්නෙ මිනැ. ඊට හේතුව මෙයයි : ජාතික අධ්‍යාපනයක් සකස් කරනවා නම් එය සකස් කිරීමේ අයිතිය, බලතල තිබෙන්නේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න අපට පමණක් නොවෙයි. ඒ සඳහා මේ රටේ බුද්ධිමතුන්ගේ, විශේෂඥයින්ගේ උපදෙස් අපි ලබා ගන්න මිනැ. කෙසේ හෝ ගරු ඇමතිතුමා විසින් අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාවක් ඉදිරිපත් කලා. එම අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාව නමුත්තාන්දේ තවම ක්‍රියාත්මක කළේ නෑහැ. මම හිතන විධියට ඒ සම්බන්ධයෙන් විශාල ආන්දෝලනයක් ඊට තුළ තිබුණා.

අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ගන්නා පියවර ජාතික අධ්‍යාපනයක් ගොඩනැගීම සම්බන්ධව එයට අදාළව ගන්නා එකක්ද කියන එක එක කාරණයක්. ජාතික අධ්‍යාපනය සම්බන්ධව ධවල පත්‍රිකාවේ එක ක්‍රමයක් කියා තිබෙනවා. මේ ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයක් එයට සම්බන්ධයි අපි

දැනගන්නට කැමතියි. මේ ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය ඊට සම්බන්ධ වන්නේ මොන ක්‍රමයෙන්ද ? අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාවෙන් යෝජනා කර තිබෙන අදහස්වලට එකඟ වෙනවාද තැන්නම් එකඟ නොවෙනවාද කියන එක තවත් කරුණක්. මේවා සම්බන්ධව එතරම් දුරට සොයා බලා තැන කියන එක නම් මට පෙනෙනවා.

නමුත්තාන්දේලා ඒ අවස්ථාවල පාසල් වර්ග කරනවා යයි එකක් කලා. එහෙත් පාසල් වර්ග කිරීම තවම සිදුවී නෑහැ. ඒ ක්‍රමය ඉවත් කර තිබෙනවාද එසේ නොවේ නම් එය ක්‍රියාත්මක නොවුණේ ඇයි කියන එකක් අපි දැනගන්නට කැමතියි. පාසල් වර්ග කිරීම කරන්නේ නැද්ද, එය අත්හැර දමා තිබෙනවාද යන්න අපට දැනගන්නට මිනැ. පාසල් වර්ග කිරීම කරන්නේ නැද්දයි කරුණාකර කියන්න. එය ගරු ඇමතිතුමාගේ අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාවේ අඩංගු දෙයක්.

උසස් අධ්‍යාපන ආයතන සම්බන්ධව වන විශ්ව විද්‍යාල පනත හැම ආණ්ඩුවක්ම විවිත්වීව වෙනස් කරනවා. එක් දහස් තවසිය ගහළුස් ගණන්වල සිටම බලයට ආ හැම ආණ්ඩුවක්ම වාගේ විශ්ව විද්‍යාල පනත වෙනස් කලා. එසේ කරගෙන ඇවිත් විශ්ව විද්‍යාලවල කටයුතු සම්බන්ධව පනත් ඇති කරන්නට ගොස් අත්තිමට සිදු වුණේ පෙළපාලි ගොස් ලමයින් කීප දෙනෙක් මරණයට පත්වීමයි. ඉන් පසුව විශ්ව විද්‍යාල සම්බන්ධව පැවති ඒ තත්ත්වය තැනිවි තිබෙනවා. ඒ තත්ත්වය දක් නෑහැ.

අපි කැමැති වන්නේ මෙයටයි. මේ පනත අනුව මේ ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවලින් එකක් වෙනවා. ඒ විශ්ව විද්‍යාල පවා ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයට හැඩගස්වන්නට මෙයින් පුළුවන්ද ? විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපන ආයතන 9 ක් පමණ අපට තිබෙනවා. ඒ විශ්ව විද්‍යාල ආයතනවල පාලන බලය මෙයට පැවරෙනවාද ? මෙය සංස්ථාපිතය කිරිවා. අපි එය පිළිගන්නවා. විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපන ආයතනවල පාලන බලය මෙයට පැවරෙන්නේ තැන්නම් ජාතික අධ්‍යාපනයක් සකස් කරන්නේ කොහොමද ? මේවා ගැන කල්පනා කර තිබෙනවාද ? මේවා කොයි අන්දමට කරනවාද ? මය කිසිවක් අපි දන්නේ නෑහැ. මේ ආයතන පිහිටුවීම ගැන අපේ විරුද්ධත්වයක් නෑහැ. තව තවත් අධ්‍යාපන ආයතන පිහිටව්වාට කමක් නෑහැ. නමුත් ඊටට ගැලපෙන, රටේ හා ජාතියේ සංස්කෘතිය සහාත්වය හා ශිෂ්ටාචාරය රැකෙන පරිදි, ඒවා වැඩිදියුණු වන අන්දමට අධ්‍යාපන ආයතන කොතෙක් බිහිවුණත් අපට කමක් නෑහැ. දැන් තිබෙන ප්‍රශ්නය එයයි.

මේ අධ්‍යාපන ආයතනය සකස් කර තිබෙන පිළිවෙල ගැන විකක් කථා කරන්න කැමතියි. මේ පනතට ඇතුළත් කර තිබෙන අන්දමට අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමා තමයි, නිල වශයෙන් සහාපති. අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්තුමා තමයි ඒ ආයතනයේත් අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්. ඒ වාගේම උසස් අධ්‍යාපන විෂයය හාර ඇමතිතුමාගේ සහ මුදල් ඇමතිතුමාගේ නියෝජිතයෙක් බැහැ. එතකොට එතන සාමාජිකයන් තුන් දෙනයි. ඊළඟට තවත් සාමාජිකයන් 8 දෙනෙක් පත් කරන්න අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට බලතල පැවරෙනවා. එතුමාට තිබෙන්නේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ පළපුරුද්දක් තිබෙන 8 දෙනෙක් පත් කිරීමයි. එහිදී අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ පළ පුරුද්දක් යනුවෙන් අපි ගණන් ගන්නේ මොකක්ද ? ඒ ගැන විග්‍රහයක් සදහන් වන්නෙ නෑහැ. පළ පුරුද්ද අය කියන්නෙ සමහර විට අපොය සමතුල් වශයෙන් ගුරු පත්වීම් ලබා සිටින අය වෙන්න පුළුවන්, එහෙම තැන්නම් පුහුණුවක් ලැබූ ගුරුවරුන් වෙන්න පුළුවන්. එතකොට එවැනි අයත් පළපුරුද්දක් ඇති අය කියා පත් කරන්න පුළුවන්.

විරවන්ති සමරවීර මහතා (නියෝජ්‍ය අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)
(නි.රු. වීරාචන්ද්‍රි සමරවීර — සබ්බව් පිරාති අනුමාප්ති)
(Mr. Weerawanni Samaraweera - Deputy Minister of Education)
එහෙම කරයිද ?

ආනන්ද දසනායක මහතා
(නි.රු. ආණ්ඩු ත්‍යාගය — කොත්මලේ)
(Mr. Ananda Dassanayake)

ගරු ඇමතිතුමා ගැනත් ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා ගැනත් අපේ විශ්වාසයක් තිබෙනවා. නමුත් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ පළ පුරුද්දක් කියන තත්ත්වය ගැන මේ පනතේ විග්‍රහයක් කර නෑහැ. මොන විධියේ තත්ත්වයන්ද සලකන්නේ කියා පැහැදිලි නෑහැ. ඒ නිසා මම මෙන්න මේ විධියේ යෝජනාවක් කරන්න කැමතියි. ඒ ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරනවා නම් හොඳයි.

[පානන්ද දසනායක මහතා]

අපි මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නේ මෙහි අඩුපාඩුවක් වශයෙන් පෙනෙන දෙයක් ගැන නිසා මම විශේෂයෙන් කියන්න කැමතියි ඒ ගැන කල්පනා කරන්න කියා. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ පළපුරුදු අය වශයෙන් ගත්ත 8 දෙනා මෙන්ම මේ විධියේ කොටස් 8 කට බෙදා ගත යුතුය කියලයි මම යෝජනා කරන්නෙ. කලා ක්ෂේත්‍රයේ ඉතා ඉහළ විශේෂඥ දැනීමක් ඇති කෙනෙක්, විද්‍යා ක්ෂේත්‍රයේ ඉතාම ඉහළ විශේෂඥ තත්ත්වයක් දරණ කෙනෙක්, කෘෂිකර්ම ක්ෂේත්‍රයේ ඉතාම ඉහළ විශේෂඥ දැනීමක් තිබෙන කෙනෙක්, කාර්මික ක්ෂේත්‍රයේ විශිෂ්ට දැනීමක් තිබෙන විශේෂඥයෙක්, ඉංජිනේරු ක්ෂේත්‍රයේ විශේෂඥතාවක් ලැබූ දක්ෂ කෙනෙක්, වෛද්‍ය ක්ෂේත්‍රයෙන් ඉහළට ගිය විශේෂඥ පුද්ගලයෙක්, ව්‍යාපාර ක්ෂේත්‍රයෙන් ඉහළ දැනීමක් ලැබූ කෙනෙක් සහ සංස්කෘතික ක්ෂේත්‍රයෙන් විශිෂ්ට දැනීමක් ඇති පුද්ගලයෙක් වශයෙන් මේ අට දෙනා බෙදුණොත් මම හිතනවා මේ ආයතනය ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයක් බවටම පත් වෙන්න පුළුවන් කියා. ඒ ආකාරයට මේ සභාව ස්ථාපනය වීම තමුත්තාත්සේගෙන් කෙරේවි කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අපට ජාතික අධ්‍යාපනයක් අවශ්‍ය වන්නේ ඇයි? අද අපේ රටේ අධ්‍යාපනය දෙන ආයතන රාශියක් තිබෙනවා. අපි අපේ ළමයින්ට උගන්වනවා. ජලගට ගුරුවරුන් වශයෙන් ඔවුන්ට පුහුණුවක් දෙනවා. තව සමහර දෙනෙක් උපාධි අරගෙන, පශ්චාත් උපාධි අරගෙන වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ විශාරදයන් වී ඉන්නවා. එතකොට ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කර ගත යුත්තේ කොහොමද? මේ රටේ හැම දෙනාටම සහගාමී විය හැකි පරිදි යම් කිසි විධියක බවල පත්‍රිකාවක් සකස් කර මහජනයාගෙන් සාක්ෂි විමසා බැලීමෙහි යෙදෙන්න. එහෙම කලා නම් අද ඇති වි තිබෙන තත්ත්වය ඇති වෙන්නෙ නැහැ. අද විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිට වූ දහස් ගණනක් රැකී රක්ෂා නැතිව ඉන්නවා.

ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක) ඇසූ ප්‍රශ්නයකට ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා ඒයේ දුන් පිළිතුර අපි අහගෙන සිටියා. රැකී රක්ෂා නැති උපාධිධාරීන් පිළිබඳවයි එතුමා ප්‍රශ්න කළේ. මගේ ප්‍රදේශයෙන් ඉන්නවා. මම ගරු ඇමතිතුමාට කීවා වනාවක්ම කියා තිබෙනවා. මෙසේ උපාධි ලබාගෙන රක්ෂා නැතිව සිටීමට හේතුව අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ඇති වරදයි. ඒ නිසා මේකට බෙහෙත් දෙන්න ඕනෑ. පැලැස්තර ඇල්ලීමක් නොවෙයි කළ යුත්තේ. ජාතික අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය මුල සිටම හරිගස්සන්න ඕනෑ. තණ්ඩස්සේ සිටම ඉතාම ඉහළ තත්ත්වයට එය ගේන්න ඕනෑ. ග්‍රාස් රූට ලෙවල් එකේ ඉඳලාම පටන්ගන්න ඕනෑ. අත්තිවාරම හරියට දන්න ඕනෑ. එහෙම කළොත් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඉතිහාසයට එකතු වෙනවා. උඩින් පැලැස්තර ඇල්ලීමෙන් පමණක් මේක කටයුත්ත කරන්න බැහැ.

එහිදී අපට ජාතික වශයෙන් බෙදන්න බැහැ. ආගමි වශයෙන් බෙදන්න බැහැ. උගත් නුගත් වශයෙන් බෙදන්න බැහැ. මේ රටේ සෑම ජන කොටසකටම ඒ අධ්‍යාපනය අයිති වෙනවා. ඒ අයිතිය ඔවුන්ගේ උරුමය. එය මිනිසුන්ගේ උරුමය. පරම්පරාගත උරුමය. ජාතික උරුමය. ඒ නිසා එය නියමිත විධියට සකස් කිරීම සඳහා ජව නියමිත විශේෂඥයන්ගෙන් යුත් කොමිටියක් පත් කරන්න.

මේ රටේ රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය එන්න එන්නම, එන්න එන්නම උග්‍ර තත්ත්වයකට නොවිසඳෙන තත්ත්වයකට පත් වෙනවා. ඇයි? අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ තිබෙන දුර්වලතාව නිසා. රටට ගැලපෙන අධ්‍යාපනයක් ළමයින්ට දීලා ඔවුන් පාසලෙන් හෝ විශ්ව විද්‍යාලයෙන් හෝ පිට වන විට ඔවුන්ට රැකියා ලැබෙන ක්‍රමයක් එන්නට ඕනෑ. මේ ආයතනයෙහුත් උපාධි ලබාගෙන එළියට එන අයට රැකියා ලැබෙන ක්‍රමයකට එය සකස් කළොත් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ඉටු කරන්නට තිබෙන පරම යුතුකම මෙයින් ඉෂ්ට වෙනවා.

අද අපි උගන්වනවා. නමුත් එසේ ඉගෙන ගන්නා පුද්ගලයන්ට සමහර විට මේ රටේ තැනක් නැහැ. ඒ නිසා පිටරටකට ගිහින් තැනක් ගන්න ඔහුට සිදු වෙනවා. ඒත් කමක් නැහැ. ඉගෙනීම අවශ්‍යයි. "අනේ හතුරු ඇත්තම් වතුර පසුද්දීම" කියන කතාවක් තිබෙනවා. අධ්‍යාපනය දැනීම කමක් ලෙස තිබෙනවා නම් එයින් ඕනෑම තැනකදී ප්‍රයෝජන ගන්න පුළුවනි. එය කාටවත් උද්‍යාගන්න බැහැ. රජුටත් එය උද්‍යා ගන්නට බැහැ. දේශපාලකයන්ට බැහැ. උසාවියට බැහැ. සොර සතුරන්ට බැහැ.

නියෝජ්‍ය සභානායකතුමා

(චාන්ද්‍රිකා පාඨනායකර් අමාත්‍ය)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! දෙළගට නවත්වනවාද? නැත්නම් තව කතා කරනවාද?

ආනන්ද දසනායක මහතා

(නි. ඉ. ආණ්ඩු තඟ්ගායක)

(Mr. Ananda Dassanayake)

නැ, නැ, මම තව විකක් කතා කරන්න ඕනෑ.

ඒ අනුව ජාතික අධ්‍යාපනය මිනිසුන්ට දෙන්න ඕනෑ. ස්වාධීන රැකියා හෝ ගන්න. එක් එක් ක්ෂේත්‍රයේ විශේෂඥයන් මෙහි සිටිය යුතුයයි මම යෝජනා කළේ ඒ නිසායි. මේ කොමිටිය සකස් වී යුතු වන්නේ ඒ විධියටයි. මේ ආයතනයෙන් දෙන උපාධියක් යු. ඒ. සී. එකෙන් හෙවත් යුනිවර්සිටි ග්‍රාන්ට් කොමිෂන් එකෙන් අනුමත විශ්ව විද්‍යාල සභාගත මණ්ඩලයෙන් දෙන උපාධියක් යන දෙකේ සමානත්වයක් තිබිය යුතුද? ඒ ගැන බලන්න වෙන්න ඕනෑ. උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් එක නියෝජිතයෙක් ඉන්නේ. ඒක ගැන මගේ ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒ ඒ තැන්වලදී ඒවා සාකච්ඡා කෙරෙනවා ඇති.

සමහර අය පිටරට උපාධි ලබා ආ විට ඇති වූණු තත්ත්වයක් අපි දන්නවා. රුසියාවේ උපාධි කලක් පිළිගන්නේ නැහැ. පසුව පිළිගන්නා. එක කාලයකදී එය පිළිගන්නේ නැහැ. ඉන්දියාවේ උපාධි ලංකාවේ උපාධි සමග සංසන්දනය කරන බාර ගන්නා තත්ත්වයක් තිබුණා. විශ්ව විද්‍යාල උපාධි කියන්නේ මුළු ලෝකයටම ගැලපෙන ඒවා. උපාධිය ලත් තැනැත්තා කොහේ ගියත් ඔහුගේ දක්ෂතාව හැකියාව මුළු ලෝකයටම ගැලපෙන විධියට එය දෙන්න ඕනෑ. ඒකයි "විශ්ව" කියන්නේ. යුනිවර්සිටි කියන්නේ ඒකයි. යුනිවර්සල්.

නියෝජ්‍ය සභානායකතුමා

(චාන්ද්‍රිකා පාඨනායකර් අමාත්‍ය)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The Sitting is suspended till 2 p.m.

රැස්වීම ජව අනුකූලව නාවකාලිකව අත්හිටුවන ලදීත්, අ. හා. 2 ට නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමාගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

අගනායක අමාත්‍ය ඩී. ඩී. 2 ගණිකාගාරා ගුණාලක, නිරුක්තියට, මිහිඟුම ආරාමයාගේ, ප්‍රදානකර්ම පාරිකිත් තිබෙත් අමාත්‍ය තිබෙත් ගමන්තාරයන්.

Sitting accordingly suspended till 2 p.m. and then resumed, DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES in the Chair.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(නි. ඉ. ආණ්ඩු තඟ්ගායක)

(Mr. Ananda Dassanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, මම දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්න අදහස් කරන්නෙ නැහැ. තවත් කරුණක් දෙකක් පමණයි පෙන්වා දෙන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙ. අපේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳව අද පවතින තත්ත්වයෙන් එද පැවතුණු තත්ත්වයෙන් වෙනස් වීම දෙස බැලුවොත් විශාල පරතරයක් තිබෙනවා. අධ්‍යාපන බවල පත්‍රිකාවක් සකස් කරන්න කියා මම ඉල්ලුවේ ඒ නිසායි. එක එක ආයතන එක එක විධියට පිහිටුවාගෙන යන විට සිදු වන්නේ ජාතික අධ්‍යාපන බලාපොරොත්තු සම්පූර්ණයෙන් සුන් වීමට ඉඩ ඇතිවීමයි. ඒ නිසා මෙය ක්‍රමානුකූලව සකස් කරන්න ඕනෑ නම් මහජනතාවගේ සහාය අරගන්න ඕනෑ. එය අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ යුතුකමක්. ඒ වාගේම ජව සහගාමී වීම හැම පුද්ගලයෙකුටම ඇති අයිතියක්. හැම පුද්ගලයෙකුගේම යුතුකමක්. අපි බලමු විදේශීය අධ්‍යාපනවැදිත් අධ්‍යාපන ක්‍රමය වෙනස් වූ ආකාරය ගැන. 1943 දී පත් කළ කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාවක් තිබෙනවා.

"SESSIONAL PAPER XXIV.- 1943

REPORT OF THE SPECIAL COMMITTEE ON EDUCATION (CEYLON)

Chairman :

The Hon. Dr. C. W. W. Kannangara, LL.D.

November, 1943"

This is what you get at page 49 of the Report of the Special Committee on Education :

"CHAPTER X.

Technical and Vocational Education

121. The type of education that prepares boys and girls for occupation in the various branches of industry, commerce or

agriculture is generally referred to as technical and vocational education. Professional education is used in the restricted sense of education designed to fit a person for employment in the learned professions. Though it is embraced in the term of vocational education we exclude professional education from the scope of this chapter. It is already organized on a proper footing. The aim of technical and vocational education is to impart specialized training designed to fit a person for a specific occupation or group of occupations either immediately on completion of the training or after a period of apprenticeship."

ඒ කොටස පමණයි මම කියවන්නේ. ඒ වාර්තාව ඉතාමත් වැදගත්. හරියටම කියනවා නම් එය transitional period එකක්. පරිවර්තන අවස්ථාවක්. අධ්‍යාපනවලට අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ වෙනසක් ඇති වූ අත්තිහාරම එකකි. මා හිතන හැටියට වර්තමාන අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ඇති වූ වෙනස පටන් ගත්තේ එතැනින්.

ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මැතිතුමා පොඩි පුද්ගලයෙක් නොවෙයි. හොඳ අධ්‍යාපන වේදියෙක්. එතුමා මේ වෙනස ඇති කළා. ඒ අධ්‍යාපනවලට මේ රට අයිතිව තිබුණු කාලයේදී. රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා කාලයේදී. ඒ කාලයේදී වුවත් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය වෙනස් කරන්නට තරම් ශක්තියක් එතුමාට තිබුණා. අද වාගේ ස්වාධීන රාජ්‍යයක් නොවෙයි එද තිබුණේ. එද පුද්ගලයන් පාලනයක් තියෙද්දී ඒ වෙනස ඇති කළේ. එද 'ස්වේදන කටුප්පිල්' කාලයේදී අපට ස්වාධීනත්වයක් දීලා තිබුණේ නැහැ. අපට ව්‍යවස්ථාපයක බලය තිබුණා. නමුත් විධායක බලතල 'එක්සිසිටිව් පවර්ස්' වෙතම කොටසකට ගිහිල්ලා තිබුණේ. ඒ වූණත් මෙතුමා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා වශයෙන් මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළා. අප ඒක ගොරවයෙන් සදහන් කරනවා.

එද ලංකාවේ තිබුණේ ආගමට බරවූ අධ්‍යාපන ක්‍රමයක්. ආගමික අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය එක එක පැත්තෙන් ලියලා ගෙන එන්නට වුණා. හින්දුන් හින්දු අධ්‍යාපන ක්‍රමයය කියා අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ගෙන ගියා. බෞද්ධයන් බෞද්ධ අධ්‍යාපන ක්‍රමයය කියා අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ගෙන ගියා. කතෝලික අය කතෝලික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ගෙන ගියා. ක්‍රිස්තියානීන් ක්‍රිස්තියානි අධ්‍යාපන ක්‍රමයය කියා අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ගෙන ගියා. මෙතෙද්දත් ආගමේ අය මෙතෙද්දත් ආගමේ හැටියට අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කර ගෙන තිබුණා. උසස් අධ්‍යාපන ආයතන හා ප්‍රයිමරි ස්කූල්ස් හැම එකක්ම ගෙන යන්නට වුණේ එක ඉල්ක්කකට නොවෙයි. එම නිසා තමයි, කන්නන්ගර මැතිතුමා ඒ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ වෙනසක් කිරීමට 'ඩිනෝමිනේෂන් ස්කූල්ස්' තැත්වමී 'රිලිජස් ස්කූල්ස්'—ආගමික පාඨශාලා—අස් කරලා ඒවා ආධාර ලබන පාඨශාලා බවට පත් කිරීමට යෝජනා කළේ. ඒවා ආධාර ලබන පාඨශාලා බවට පත් කළාට පස්සේ ඒවාට රජයේ ආධාර ලැබුණා. ඒ විධියට තිබී 1956 වර්ෂයේදී දිවංගත ඇස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතාගේ නායකත්වයෙන් පිහිටුවනු ලැබූ ආණ්ඩුව තීරණයක් ගත්තා, පාසැල් කීපයක් හැර ඉතිරි පාසැල් සියල්ලම රජයට ගතයුතුය කියා. ඒ අනුව පනතක් ගෙනැවිත් මේ පාසැල් ජනසතු කළා. පාසැල් මහජනයාට පැවරුවා. ඒ පැවරීමෙන් පස්සේ විශාල වෙනසක් ඇති වුණා. එද තිබුණේ පාසැලකට ළමයෙකු ඇතුළත් කරන ගන්න බැරි තත්ත්වයක්. 'කොලේජ්' නමින් හැඳින්වුණු ඒවාට ආගමේ අයගේ ළමයින්ට පමණයි ඇතුළත් වන්නට පුළුවන් කම තිබුණේ. සමහරවිට නොයෙකුත් බලපෑම් මගින් ශක්තීන් තිබෙන ළමයින්ට පමණක් ඒ පාසැල්වලට ඇතුළත් වන්නට පුළුවන් වුණා.

ඒ බාධකය ඉවත් කළා. අධ්‍යාපනය ලබා ගන්න කාටත් එක සමාන අයිතියක් තිබෙනවා. අධ්‍යාපනය මිනිසාගේ මූලික අයිතිවාසිකමක්. ඉස්සර තිබුණු ක්‍රමය උඩ ඒ මූලික අයිතිවාසිකම බිඳ දැමී තිබුණේ. ඒ ඒ වර්ගයට විශේෂ සැලකිලි දක්වන විධියේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් එද තිබුණේ. ඒ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ විශේෂ වෙනසක් ඇති කළා. ඒ වෙනස ඇති කළාට පස්සේ ඕනෑම කෙනෙකුට රජයේ පාසැලකට ඇතුළත් වන්නට ඉඩකඩ ලැබුණා. ජලනට ආධාර ලබන පාඨශාලා රජයට පවරා ගත්තා. ඊට පස්සේ අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද මනෝම ගිහිල්ලා 1947 වර්ෂයේදී කන්නන්ගර ඇමතිතුමාගේ හානා ප්‍රතිපත්තිය උඩ රාජ්‍ය හානාවෙන්, තැත්වමී වැඩි දෙනෙකුගේ හානාව වන සිංහලයෙන් පාසැල්වල ඉගැන්වීමේ කටයුතු ආරම්භ කරන්නට ඕනෑය කියා කටයුතු ආරම්භ කළා.

එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් උපාධිය දක්වා සිංහලෙන් ඉගෙන ගන්න පුළුවන් වුණා. පශ්චාත් උපාධිය, එම්. ඒ. උපාධිය ආදී උපාධි පවා සිංහලෙන් කරන්න පුළුවන්. ඒවා දෙමළ හානාවෙන් කරන්න පුළුවන්. එයින් අදහස් වෙන්නේ

ස්වභාවිකවම තැනක් දුන් බවයි. ඇත්ත වශයෙන්ම යම් ශිෂ්‍යයෙකුට තමන්ගේ හානාවෙන් එනම් මව් බඩින් අධ්‍යාපනය ලබා ගන්න පුළුවන් නම් ඒ මගින් ඔහුට හොඳ පරිචයක් හානාව පිළිබඳ හොඳ "කොමන්ඩ්" එකක් ලැබෙනවා. එවිට එය ඔහුගේ කොඳුඇටය—backbone—හා සමානයි. ඒ තත්ත්වයට හැඩගැස්වීම සඳහා අපේ ඉස්සර හිටිය පාලකයන්, අධ්‍යාපන විශේෂඥයන් උත්සාහ ගත්තා. ඒ විධියට, ඒ අය ඒ කාලයේ සිට අධ්‍යාපනවලට බලාපොරොත්තු වූත් කර, ස්වදේශියයන්ගේ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ටවෙන තැනට මේක ගෙනාවා. එද ඕනෑම කෙනෙකුට පුළුවන්, හෝවියේ ඉදල, "තරසර්" එකේ ඉදල, විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධිය දක්වා සිංහලෙන් ඉගෙන ගන්න. ඒ වාගේම පශ්චාත් උපාධිය—Post-graduate—ඒ වාගේම ආචාර්ය උපාධිය—Doctorate—සිංහලෙන් කරන්න පුළුවන්. මෙය කොපමණ වැදගත් දෙයක්ද ? කලින් තිබුණු විධියට ගත, අට දක්වා එනම තැත්වමී එස්.එස්.සී දක්වා ඉගෙන ගෙන ඊට වඩා ඉහළ අධ්‍යාපනයක් ලැබීමට නම් එනම තැත්වමී උපාධියක් ලබා ගැනීමට නම් ඒවා ඉංග්‍රීසි හානාවෙන් ඉගෙන ගත යුතුව තිබුණා.

එය එද තිබුණු අධ්‍යාපන ආකල්පයයි. ඉංග්‍රීසි ඉගෙන ගත්තොත් පමණයි උසස් අධ්‍යාපනයක් ලැබිය හැකිව තිබුණේ. එම ශිෂ්‍යයාගේ මව හෝ පියා හෝ ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයක් ලබා තැත්වමී ඔහුට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ උපාධියක් ලබා ගන්න. ඒ වාගේම ඔහුට මුල් සිටම ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය තිබුණේ තැත්වමී ඔහුට උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබා ගන්න බැරි තත්ත්වයක් තිබුණා. එම නිසා උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබා ගන්න පුළුවන්කම තිබුණේ සමහරවිට අතලොස්සකට පමණයි. ඒ කියන්නේ ගෙරුර්-දෙරේ ඉංග්‍රීසි කථා කරන දෙමව්පියන්ගේ, ඉංග්‍රීසි ඉගෙනගෙන රජයේ රැකියාවකට ගිය අයකුගේ, එනම තැත්වමී පිටරට ගිහින් ආපු ඉංග්‍රීසියෙන් අධ්‍යාපනය ලැබූ කෙනෙකුගේ දරුවෙකුට පමණයි එසේ උසස් අධ්‍යාපනය ලබන්න අවස්ථාවක් තිබුණේ. නමුත් ඒ වෙනස තැනි කළා. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය පුළුල් කිරීම නිසා රටේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ තියැලී සිටින අයට ස්වභාවිකවම ඉගෙන ගෙන, අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයෙන් උසස් තත්ත්වයක් ලබාගෙන ජීවිතය සාර්ථක කර ගැනීමට පුළුවන් වුණා. මෙය ඉතා වැදගත්. 1956 ත් පසුව සිංහල හානාව රාජ්‍ය හානාව කිරීමෙන් පසුව උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ සිංහලෙන් ඉගැන්වීමේ කටයුතු ආරම්භ කළා. මේ අනුව විටින් විට අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ විශාල වෙනසක් ඇති වී තිබෙනවා. මෙම වාර්තාවේ ආචාර්ය කන්නන්ගර මහතා පැහැදිලිවම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රවලින් අධ්‍යාපනය හදාරා පිටවන අයට සමාජයේ හොඳින් ජීවත්වීමට නම් එසේ පිටවී වැඩි කාලයක් නොගොස්ම ඔවුන්ට ජීවනෝපාය මාර්ගයක් තිබිය යුතුය කියා. ඒ අධීක්ෂණය ඉෂ්ටවන තෙක් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය සම්පූර්ණ නැහැ. එම නිසයි මා කියන්නේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය සම්පූර්ණවීමට නම් නැවත ධවල පත්‍රිකාවක් පිළියෙල කළ යුතුය කියා. 1956 දී හානා ප්‍රතිපත්තිය උඩ—Language Policy—වාර්තාවක් සකස් කර තිබෙනවා.

විරවන්ති සමරවිර මහතා
(නිල. வீரவள்ளி சமரவீர)
(Mr. Weerawanni Samaraweera)
අපි ධවල පත්‍රිකාවක් දුන්නාම නමුත්තාත්ස්ලා පෙළපාලි යනවාගේ ළමයින් එක්ක.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(නිල. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)
ඕත්ත, මොකෙක්ද එකෙක් කැළේ පැත්ත කියනවා වාගේ නමුත්තාත්ස්ලා පටන් ගන්න.

නමුත්තාත්ස්ලා හරියට පැහැදිලිව ධවල පත්‍රිකාවක් දුන්නේ නැහැ. මා හිතන හැටියට ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත් පිළිගත්තා, එය ධවල පත්‍රිකාවක ස්වරූපය නොවෙයි, අධ්‍යාපන වාර්තාවක ස්වරූපය දරන බව. එතුමා ඒ බව කීවා. මමත් කියන්නේ නැහැ, ඒක ධවල පත්‍රිකාවක් කියා. නමුත් දත් මෙතුමා කියනවා ඒක ධවල පත්‍රිකාවක් බව. ඇත්තෙන්ම ඒක ධවල පත්‍රිකාවක් වෙන්නේ කොහොමද ? ධවල පත්‍රිකාවක් නම් ඒකෙ කර තැන් තිබෙන්නට බැහැ. " වයිට් පේපර් " නැතිනම් ධවල පත්‍රිකාව කියන එකේ තේරුම ඒකයි. කර් ලප තිබෙන්නට බැහැ ; සිදුරු තිබෙන්නට බැහැ ; එහි මනා දමය යුතු තැන් නැහැ. ඒකට ජනතාවගේ අනුමැතිය දෙන නිසා තමයි ඒකට " වයිට් පේපර් " නැතිනම් ධවල පත්‍රිකාව යැයි කියන්නේ. ඒ විධියේ ධවල පත්‍රිකාවක් ඉදිරිපත් කළේත් නැහැ ; සකස් කළේත් නැහැ. ඒක

[ආනන්ද දසනායක මහතා]

නිසා නමයි, එවැනි බවල පත්‍රිකාවක් සකස් කර ඉදිරිපත් කරන්නට යයි අපි කියන්නේ. ඒ විධියේ බවල පත්‍රිකාවක් හරියාකාරව සකස් කරන්නට නම් අද අපේ රටේ සිටින විශේෂඥයන්ගේ සහාය ලබා ගන්නට ඕනෑ.

අපේ රටේ ඕනෑ තරම් අධ්‍යාපන විශේෂඥයින් ඉන්නවා. ඒ අයගේ සහාය මේ සඳහා ලබා ගන්නට ඕනෑ. එපමණක් නොවෙයි, මහජනතාවගෙන් මෙන්ම ඒ ඒ ආගමික, ආගමික ද, කාර්මික ඉංජිනේරු ආදී ආගමික ද, අතිකුත් වෘත්තීය ආගමික මෙන්ම පරිපාලන ආගමික ද අදහස් විමසා ඒ අදහස් අනුව, ඒ අයගේ ආධාර සහයෝගය ඇතිව මෙම බවල පත්‍රිකාව සකස් කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ අන්දමට සකස් කළොත් පමණයි, ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය ජනතාවගේ සිතුවම් පැතුම් අනුව, ජාතිකයේ අපේක්ෂාවන් ඉෂ්ට කරන්නට පුළුවන් බවල පත්‍රිකාවක් වෙන්නේ. එවැනි පැළැස්මක් ඇතිව අපේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති සකස් කළොත් සමහර විට අවුරුදු පහකින්—දහසකින් නොවෙයි, අවුරුදු පහලොවකින්—විස්සකින් හෝ විසි පහකින් අපේ අධිෂ්ඨානය, ජනතාවගේ අධිෂ්ඨානය ඉටු කර ගන්නට පුළුවන් වන බව මගේ හැඟීමයි. එම නිසා ඒ කාර්යය අපි ඉටු කළ යුතුයි. මා මිත්‍ර අපේ තරුණ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාටත්, අපේ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාටත්—එතුමාත් තරුණයෙක්ද කියන්න මම දන්නේ නැහැ.—එකතු වී මේ කාර්යය ඉටු කරන්න පුළුවනි. ඇත්තවශයෙන්ම එතුමන්ලාට ලැබී තිබෙන්නේ වරප්‍රසාදයක්. විශාල වගකීමක්. එම නිසා මේ අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නට ඕනෑ. පැළැස්තර ඇල්විමේ සිරිත තවත්වන්න. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය කොයි තරම් පුළුල් කළත් කමක් නැහැ. නමුත් එසේ කිරීමේදී අපේ අධ්‍යාපනයේ මූලික පරමාර්ථ අනුව කටයුතු සකස් කරන්න ඕනෑ. අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් මෙතෙක් අප ගෙන ඇති පියවර ප්‍රමාණවත් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මම තේපාලයට ගිය අවස්ථාවේදී මට දන ගන්නට ලැබුණා, විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලබන ශිෂ්‍යයින් විසි අට දහසක් පමණ සිටින බව. දැන් ඒ සංඛ්‍යාව ඊටත් වඩා සිටින්නට පුළුවනි. තේපාලය වාගේ රටක එතරම් සංඛ්‍යාවක් විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලබනවා නම් අපේ රටේ කොයි තරම් සංඛ්‍යාවක් සිටින්නට ඕනෑද් ? නමුත් ලංකාවේ විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය සඳහා තවමත් තෝරා ගත්තේ පත් දහසක් පමණයි. කොතෙකුත් දක්ෂතාව ඇති ළමයින් සිටියත්, තුන් තේරුම් තෝරා, ඉන්ටර්මීඩියට්, කපලා කොටලා ඊළඟට ඉතාම සුළු පිරිසක් තෝරා ගන්නවා. මේ නිසා සමහර ශිෂ්‍යයින් සම්පූර්ණයෙන්ම අධෛර්යමත් වෙනවා. එහෙම නම් අප පිළිගන්නවා තවත් අධ්‍යාපන ආයතන අවශ්‍ය බව ; අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තවත් පුළුල් කළ යුතු බව.

කෙසේ වුණත් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ මෙම ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය පනත නරක යයි අපි කියන්නේ නැහැ. ඒක හොඳයි. ඒ සමගම බවල පත්‍රිකාවක් මගින් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය ඒකීයත්වයකට තැනීම එකම ක්‍රමයකට සකස් කරන්නට වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්නටය කියා ඉල්ලමින් මගේ කතාව මෙයින් අවසන් කරනවා.

අ. හා. 2. 19

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා (මහරගම)

(නි.ල. නිවෙණේ ඉ.බ.බ. — මහරගම)

(Mr. Dinesh Gunawardene—Maharagama)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය පනත් කෙටුමපන විවාදයට ගෙන ඇති මේ අවස්ථාවේදී කරුණු කිහිපයක් මතු කරන්න කැමතියි. මේ කරුණු සමහර විට මෙයට කලින් ඉදිරිපත් වෙන්නට ඇති. ජනවාරි මස 24 වනදා, මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී සම්මත වුණා, විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය පනත සංශෝධනය කිරීමේ පනතක්. එහි යම් යම් වගන්ති මගින්, මේ රටේ ජාතික අධ්‍යාපන රටාවේ, රජය විසින් මෙහෙයවන ලද අධ්‍යාපන ක්‍රමය, පොදුගලික අංශයට හැරවීම සඳහා වුණු යම් යම් සංශෝධනයක් ගැන අපි එද පැහැදිලි කළා. ඒවායේ හයකර ප්‍රතිවිපාක මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවගේ දරුවන්ට ඉදිරි කාලයේදී උදව්වේ කනගාටුදායක තත්ත්වයක් පිළිබඳව අපි කරුණු ඉදිරිපත් කළා.

අද පාසල් යා යුතු වයසේ සිටියත් ලමුන් වැඩි දෙනෙක් පාසලේ අධ්‍යාපන කටයුතු අත්හැර දමා යන්නේ දුප්පත්කම නිසා බව ඒ පිළිබඳව පර්යේෂණ පවත්වා සකස් කර තිබෙන වාර්තාවල සඳහන් වෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක් පවතින අවධියකදී අධ්‍යාපනය සඳහා ගාස්තු අය කරන ක්‍රමයක් ආරම්භ වන පොදුගලික අධ්‍යාපනයට ඉඩ දීමෙන්, සිදු වන්නේ කුමක්ද ? මේ රටේ අපි අද

ආඩම්බර වෙත අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළින් උගතුන් බිහිකොට, කියවීම ලිවීම පිළිබඳ විශිෂ්ඨත්වයට පත් වූ රටක් හැටියට අප ලබා තිබෙන තත්ත්වය නැති වී ඒ වරප්‍රසාදය අනාගතයේදී එක්තරා කොටසකට පමණක් හිමි වෙන්නට පුළුවන්ය කියන සැකය කරුණු සහිතව අපි ඉදිරිපත් කළා. ඒ ගැන ගරු ඇමතිතුමා කරුණු පැහැදිලි කරනවා ඇත කියා මම හිතනවා. එතෙක් මම මේ ප්‍රශ්නය මතුකරන්න කැමතියි. මෙම අධ්‍යාපන ආයතනයක් පිහිටුවන්නේ උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට සම්බන්ධිත පීඨයක් හැටියටයි. ඒ විධියේ පීඨයක් හැටියට අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ මේ පීඨය ආරම්භ වීමත් සමගම විශ්වවිද්‍යාල පනතේ අනුමැතිය පරිදි උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ආයතනයක් ලියාපදිංචි කිරීමේ වරප්‍රසාදය රජයේ ආයතනයක්ම පළමුවට පාවිච්චි කරනවාය කියා මම විශ්වාස කරනවා. රජයේ ආයතනයක් විසින්ම උසස් අධ්‍යාපන උපාධි, පශ්චාත් උපාධි, ඩිප්ලෝමා හා වෙනත් ගාස්තුවා විශිෂ්ඨතා පිළිබඳ ප්‍රදානයක් ඇති කිරීමේ ආයතනයක් රජයේ අනුමැතිය ඇතිවම, මේ විශ්වවිද්‍යාල සංශෝධන පනත යටතේ විශ්වවිද්‍යාලයෙන් බැහැරව ඇති කරනවා. මේක ඉතා කණගාටුදායක තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වෙන්නට ඉඩ තිබෙනවාය කියා අපි විශ්වාස කරනවා. ඒ සැකය පමණයි, මම අද මතු කරන්නේ.

මේ ආයතනය මගින් ගරු ඇමතිතුමාට හොඳ කටයුතු ගණනාවක් කරන්නට පුළුවන්. ඒ ගැන කිසිම සැකයක් නැහැ. නමුත් මේ විශ්වවිද්‍යාල ක්ෂේත්‍රයට සම්බන්ධිත උපාධි, ඩිප්ලෝමා ආදිය පිළිබඳ වැඩ කොටස් ඉෂ්ට කරන්න යෑමෙන් උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයක් සමග මෙතෙක් පැවැති යම් යම් වරප්‍රසාද ගණනාවක් අවුල් ජාලාවක් බවට පත් වෙන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. දැනට කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේත්, මහනුවර පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේත්, යාපනය විශ්වවිද්‍යාලයේත් කාලයක් තිස්සේ අධ්‍යාපන පීඨයක් පවත්වාගෙන එනවා. එමෙන්ම අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේදී ඒ විශ්වවිද්‍යාලයීය අධ්‍යාපන පීඨයක් මගින් විශාල සේවාවක් ඉෂ්ටකර තිබෙනවා. ගුරුවරුන් සඳහා දෙන ඩිප්ලෝමා අධ්‍යාපනය, පශ්චාත් උපාධි සඳහා දෙන අධ්‍යාපනය, ඒ වාගේම අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය සම්බන්ධව කර තිබෙන පර්යේෂණ ආදිය, ජාතික අධ්‍යාපන රටාවට උදව් වෙලා තිබෙනවා. මේ ආයතනය පිහිටුවීමෙන් ඒ පීඨවල අනාගතය ඇත්තවශයෙන්ම කනගාටුදායක තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වෙනවා, එයට වඩා වැඩි බරක් මේ ආයතනයට වැටෙන නිසා.

එම නිසා මේ ජාතික අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය යනුවෙන් ගරු ඇමතිතුමා හඳුන්වන්නේ කුමන ප්‍රතිපත්තියක්ද කියන ප්‍රශ්නය මෙතැනදී නගන්නට ඕනෑ. ඇයි මම එහෙම කියන්නේ ? උසස් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට හාර විෂයයක් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා යටතට ගැනීමේ ආරම්භයක් මේක. උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ පවතින විශ්වවිද්‍යාලයීය ක්ෂේත්‍රයේ අධ්‍යාපන ආයතනික ප්‍රශ්න ගැන මෙතෙක් කරන ලද පර්යේෂණ ආදියත් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති කරන මෙම ආයතනයත් අතර එකඟතාවයක් ඇති වෙයිද කියන එක සැකයට හාත්පස වී තිබෙන ප්‍රශ්නයක්. ගරු ඇමතිතුමා මේ පිළිබඳව පැහැදිලි කරනවා නම් මම ඒක ඉතා අගය කරනවා.

ඒ වාගේම මේ පනතෙහි 4 වැනි වගන්තියේ “මී” ඡේදය යටතේ තිබෙනවා : “ ආයතනය විසින් කරනු ලැබූ යම් සේවා සඳහා ගාස්තු හෝ අයකිරීම් නියම කිරීම ” කියා. මේ වගන්තියේ අර්ථ නිරූපණය කරන්න යන්නේ කොහොමද ? සාමාන්‍යයෙන් අපට පිළිතුරු දෙන්න පුළුවන් ගාස්තු හා අයකිරීම් නියම කිරීම යටතේ ආයතනයට සම්බන්ධිත ඉතා සුළු සේවා ගාස්තුවක් පමණයි, අය කරන්නේ කියා.

ඒ වාගේම, මෙහි සඳහන් “ගාස්තු සහ අය කිරීම්” යටතේ යම්කිසි ගෙවීම් ක්‍රමයක් යටතේද, මේ ආයතනය පවත්වාගෙන යන්න හඳුන්වන්නේ කියාත් ප්‍රශ්න කළ යුතුයි. ඒ ගැන ගරු ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවේදී පැහැදිලිව ප්‍රතිඥාවක් දෙනවා නම් වඩා හොඳයි. එහෙම නැත්නම් මෙය අනාගතයේදී පොදුගලික ආයතනයක් බවට පරිවර්තනය වන්න පුළුවනි.

යම්-යම් පශ්චාත් උපාධි පිරිනැමීම, එහෙමත් නැත්නම් විශිෂ්ඨතා ප්‍රදානය පිළිබඳ පර්යේෂණ සම්බන්ධයෙන් පවතින යම්-යම් පාඨමාලාවක් ලකුණු කිරීමේ අයිතියක් මේ ආයතනය සතු වන නිසාත්, උසස් අධ්‍යාපනයට සම්බන්ධිත ඒ උපාධි ප්‍රදානයට අදාළ විය යුතු පාඨමාලාව කුමක්ද කියන එක පවා නියම කරන්න මේ ආයතනය බලය පවරා ගන්නා නිසාත් අපට සිද්ධ වෙනවා. මේ ගාස්තු අය කිරීම කොයි ආකාරයෙන් සිද්ධ වෙනවාද ප්‍රශ්න කරන්න.

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අද උදේ මේ පතක් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කරමින් තිබේ. සාමාන්‍යයෙන් ගුරුවරුන්ට සහ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ වෙනත් අයටත් මේ ආයතනය ප්‍රයෝජනයට ගන්න පුළුවන් වෙයි කියා. දැනට විශ්වවිද්‍යාලයේ අධ්‍යාපන පීඨයන්ට යන ගුරුවරුන්ට පඩි සහිත නිවාඩු ලැබෙනවා. එසේ පඩි සහිත නිවාඩු ලැබීමේ සම්ප්‍රදායයේ වෙනසක් මෙහිදී ඇති වෙයිද, එහෙමත් නැත්නම් මේ ආයතනය ගෙවීමේ රටාවකට අනුව ගාස්තු අය කරන්න පටන් ගනීද කියන සැකයක් අප තුළ තිබෙනවා. එහෙම වුණොත් එහි ප්‍රතිඵලය කුමක් වෙයිද කියන එක ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා.

මේ පතක් කෙටුම්පතේ 7 වැනි වගන්තිය යටතේ මම මුලින්ම මතු කළ ප්‍රශ්නය ගැන නැවතත් සඳහන් කරන්න කැමතියි. උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා මේ රටේ වෙනම අමාත්‍යාංශයක් තිබෙද්දීත්, මේ පතක යටතේ විෂයය භාර ඇමතිවරයා හැටියට හැඳින්වෙන්නේ අධ්‍යාපන ඇමතිවරයායි. උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ නියෝජිතයෙකු මේ පතක යටතේ ඇති වන සභාවේ සාමාජිකයෙක් වීම පමණකි. මෙහිදී උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට තිබෙන එකම සම්බන්ධය. එය ප්‍රමාණවත්ද කියන ප්‍රශ්නයයි. මා මෙහිදී මතු කරන්නේ.

මේ පතක් කෙටුම්පතේ II වැනි කොටස යටතේ එන 11 වැනි වගන්තියේ 7 වන උප වගන්තියේ (අ) කොටස අනුව “ස්වකීය කාර්ය ඉටු කිරීමට නොහැකි තත්ත්වයකට ස්ථිර වශයෙන්ම අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් පත් වෙතොත්” ඒ වාගේම, එහි (ඇ) කොටස අනුව “ජාතික ප්‍රතිපත්තියට පටහැනිව අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් ක්‍රියා කළහොත්” ලියවිල්ලක් මගින් අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් ඉවත් කරන්නට ඇමතිවරයාට පුළුවනි.

මෙහිදී “ජාතික ප්‍රතිපත්තිය” මොකක්ද කියන ගැටළුව මතු වෙනවා. උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය විසින් නියම කරන ලද පාඨමාලාවලට, වැඩ පිළිවෙලවල්වලට භාත්පයින්ම වෙනස් එහෙම නැත්නම් ඒවාත් සමඟ එකඟ නොවන වැඩ පිළිවෙලක් මෙම ආයතන ප්‍රධානියා යටතේ නියම කරන්න ඉඩක් ඇති වුණොත් මේ ප්‍රතිපත්තිය යටතේ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද කියන ගැටළුවකට මුහුණ පාන්න අනිවාර්යයෙන්ම සිදු වෙනවා. ඒ ප්‍රතිපත්තිය යටතේ මේ ආයතනය ස්වාධීනත්වයක් නැති තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වෙනවා. ඇයි ? මේ ආයතනයේ ප්‍රධානියාමයි ප්‍රධාන ගාස්තිය නිලධාරියා වන්නේ. ඒ බව ඉංග්‍රීසියෙන් මෙසේ සඳහන් වී තිබෙනවා. :

“11. (1) The Minister may appoint to the staff of the Institute, a Director-General (hereinafter referred to as “the Director-General”) who shall be the principal executive officer and principal academic officer of the Institute.”

උසස් අධ්‍යාපන පතක සංශෝධනය කරන අවස්ථාවේදී රජය අනුගමනය කළේ මේ ප්‍රතිපත්තිය නොවෙයි. ඒ අවස්ථාවේදී විශ්ව විද්‍යාලයේ ආචාර්යවරුන්ට, මහාචාර්යවරුන්ට අවස්ථාවක් දුන්නා. තමන් කැමැති පුද්ගලයා ආයතනයේ ප්‍රධානියා වශයෙන් පත් කර ගන්න. ඒ කාර්යයත් මේ පතක යටතේ කෙළින්ම ඇමතිතුමා අතට ගන්නවා. ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ ඇමතිතුමා පිළිබඳ පොද්ගලික ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මම මතු කරන්නේ. මේ විධියට ගාස්තිය අධ්‍යාපනය පිළිබඳ බලතල කෙළින්ම ඇමතිවරයා යටතේ සිටින නිලධාරියෙකු යටතට පත් වුණොත් සිදු වන්නේ මොකක්ද ? මේ ආයතනයේ ප්‍රධාන ගාස්තිය නිලධාරියාගේ සම්පූර්ණ බැඳීම කෙළින්ම අධ්‍යාපන ඇමතිවරයාටයි. එසේ වූ විට මේ ආයතනයේ ගාස්තිය අධ්‍යාපනයට, ස්වාධීනත්වයට අනිවාර්යයෙන්ම යම්-යම් බාධා ඇති වෙනවා. ඒ තත්ත්වය මත, සමහර පාඨමාලාවක් පිළිබඳව ආයතනය ස්වාධීනව නිගමනයන්ට පැමිණීමේදී ප්‍රශ්න මතු වන්න පුළුවනි. මේ වගන්තිය පිළිබඳව යම්කිසි සංශෝධනයක් කරන්නට පුළුවන් නම් මේ ආයතනයේ ස්වාධීන දියුණුව ගැන තිබෙන සැකයක් දුරු කරන්නට ඉන් හැකියාවක් ඇති වෙයි කියන එක මම විශේෂයෙන් ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ වාගේම 28 වැනි අංකය යටතේ සේවා කොන්දේසි බඳවා ගැනීමේ ආදිය පිළිබඳ රීති මාලාවක් ඇමතිතුමාගේ නියෝගය පරිදි සකස් කිරීමේ වගන්තිය ඇතුළු කර තිබෙනවා.

මෙය සාමාන්‍ය රීති කෙටුම්පතක් පමණකි කියා අපට හිතන්නට බැහැ. ඊට වඩා බලපෑමක් තමයි. අමාත්‍යවරයෙක් විසින් මේ ආයතනයට ඇති කරන්නේ. මා මේ කරුණු වික ඉදිරිපත් කළේ මේ විධියට වැඩ කටයුතු කළොත් මෙතෙක් උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ පැවැති ස්වාධීනත්වය ක්‍රමානුකූලව යම්කිසි සීමාවකට, යම්කිසි පාලනයකට පරිවර්තනය කර

ගැනීමට තමුත්තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුව දරන උත්සාහයේ තවත් එක පැහැදිලි උත්සාහයක් බවට මේ ආයතනය පරිවර්තනය වීමට ඉඩ තිබෙන නිසයි. එසේ නැතිව මේ ආයතනයේ ස්වාධීනත්වයට ඉඩ දුන්නොත් ඇත්ත වශයෙන් ගරු ඇමතිතුමා අද උදේ ප්‍රකාශ කළ කාර්ය භාරයත් රාශියක් මේ ආයතනයට ඉෂ්ට කරන්නට පුළුවන් වෙයි. එසේ නොමැති වුණොත් සමහරවිට මෙම අධ්‍යාපන ආයතනයක් අද බොහෝ ආයතන විසින් දේශපාලන අවශ්‍යතාවක් සඳහා දීර්ඝ කාලීනව කරන ඒ සැකසුමට බොහෝ යෙදීන් උදව් වෙන්න පුළුවන්. මෙක තමයි, මම අද නගන ප්‍රධානම සැකය. ඒ ගැන තිබෙන බිය තමයි. අපට මේ ආයතනය ඇති කිරීම ගැන තිබෙන ප්‍රශ්නය.

අපේ රටේ නිදහස් අධ්‍යාපනයට වගේම උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට පෝෂණය දුන් කොළඹ, මහනුවර, යාපනය ආදී අධ්‍යාපන පීඨයක් තිබෙයි. ඒ අධ්‍යාපන පීඨවලින් යම්කිසි උදව්වක් අධ්‍යාපන කටයුතු සඳහා මීට වැඩිය ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙයි. ගරු මන්ත්‍රීතුමා මෙම ආයතනය වෙනම ඇති කරන්නට තීරණය කිරීම තුළ එහි ස්වාධීනත්වයත් ඉතිරි කළා නම් ඒ ආයතනයෙන් මීට වඩා ප්‍රයෝජනයක් ඇති වෙන්නට ඉඩකඩ තිබුණොත් කියන දේ මම මතක් කරනවා.

ඒ වාගේම තව එක කාරණයක් මම මතක් කරන්නට ඕනෑ. තමුත්තාත්සේලා විශ්වවිද්‍යාල පතක සංශෝධනය කරන වෙලාවේත් තමුත්තාත්සේලාගේ ආණ්ඩු විසින්ම සේවකයන් සඳහා දුන්නා වූ ප්‍රතිඥාවක් අයිත් කළා. සේවක භාරකාර අරමුදල පිළිබඳ ගෙවීම් කළ යුතු නැතැයි කියා මේ අවුරුද්දේ කළ විශ්වවිද්‍යාල පතක සංශෝධනයේදීත් එකතු කළා. ඒ අනුව විශ්වවිද්‍යාලවල සේවකයින් මෙතෙක් සේවක භාරකාර අරමුදලට කරන පරිත්‍යාග කළ යුතු නැතැයි කියා විශේෂ කොටසක් එකතු කළා. මෙතැන්දී ඒ කොටස එහෙම නැතැ. තමුත් එම පරිත්‍යාගය කිරීමට බැඳීමක් මෙම ආයතනයේ නැතැ. සේවක අර්ථසාධක අරමුදලට පමණකි. ඒ වගන්තිය එකතු කරනවාට ගරු ඇමතිතුමා කිසි ලෙසකින් විරුද්ධ වන එකක් නැතැයි කියා මම හිතනවා. මොකද, සේවක භාරකාර අරමුදලත් තමුත්තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුව විසින්ම සේවකයන්ට දෙන ලද ප්‍රතිඥාවක්. අන්න ඒ වගන්තියත් මෙයට එකතු කරන්න කියන වික කියමින් මෙම ආයතනයේ ප්‍රයෝජනය අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට පරිවර්තනය කර ගැනීම සඳහා මෙහි ස්වාධීනත්වය ඇති කරන්නට අවශ්‍ය පියවර ගන්න කියන වික කියමින් මා නවතිනවා.

අතිල් මුණසිංහ මහතා (මතුගම)
(නිල. අනිල් මුණසිංහ — மதுகம)
(Mr. Anil Moonesinghe - Matugama)

Mr. Deputy Chairman, I do not think anybody will quibble with the idea of the establishment of a National Institute of Education because for the first time you will be establishing an authority to go into the questions of education, whereas up to now everything has been on a more or less ad hoc basis. I hope that this institute will provide continuity even with the change of governments and see that education is directed along lines which do not change from government to government. I think the Hon. Minister and hon. Members of this House are aware that educational ideas are changing rapidly in the more advanced European countries, and what happens in Europe today certainly will have to happen here in Sri Lanka the day after tomorrow.

Now, one of the problems that we have faced in education on the English model which we have followed is that there has been a tilt towards an academic type of education rather than a practical - oriented education. Even where engineers are concerned, we find that engineering students in America tend to be much more practical than engineering students in the UK because they have to obtain their technical qualifications while doing practical work in work-places. So there is a constant contact between the work-places and the

[අතිරේක මහතා]

institutes of education, so much so that today even in England they have established a section of a northern university – I think it is the Salford University – where there is direct contact between the university and the various places of work, factories and institutions. For instance, there was an example given the other day where a certain factory had certain technical problems to solve. They came to the particular institute of the university, and after working together they were able to solve the problem. Now, this shows how closely in the future the universities and work-places, factories, have to work. This is going to be the path of the future. Therefore I would like the Hon. Minister to give this aspect some consideration.

We are very proud of the fact that we are one of the best educated nations in Asia. And so we should be. But at the same time we cannot be proud of the fact that we produce students who are very unhappy. After passing examinations they have to wait five or ten years to get a job. That is because although we started free education with a very good heart we did not really understand that mere education was not sufficient. It had to be linked to the country, linked to the economy of the country. So today, although we have numberless students who know Buddhism, Buddhist civilization, Pali and the Classical Languages, very few of them know Biology, Agronomy, Chemistry and so on. So there is an imbalance in our education, and this has been the case under all governments. I was wondering how governments have been so conservative in this matter of education, why they did not realize that students have to be equipped for life. It is all very good that we have to have very well educated people. As a nation we are that. But at the end of it if you leave a frustrated student you are not having a very happy nation. And I think one of the reasons for the troubles in 1971 was precisely that – that many students who had passed the examinations were really unable to find jobs, really unable to put to use what they had learnt. They became frustrated.

So the National Institute of Education should look at those aspects of development for the future. Certainly there has got to be a very great revolution in the educational system today. Unless that happens we will continue to produce this imbalance in our educational system, in our society. Gradually we must make it first of all, students and parents feel that if the student is doing practical work that is one point lower. Nowadays I think the position has become much better. You find children of middle-class people going to the Ceylon-German Technical Training School, and today a student of the Ceylon-German Technical Training School is a well sought after person. So, if you have an institute like that you must mix the curriculum in such a way that they are in effect well educated not only in their technical subject but in the general arts as well. This is being done in many ways in England in many

universities. There is a mixture of the curriculum. In the university in Sussex there has been this mixture going on. These interesting experiments are taking place in the universities in the North of England. So these are pointers to the future, and I would like the Hon. Minister to pay considerable attention to this aspect because the development and the future of our country rest very much on the work of this institute he is going to set up.

The other aspect is what His Excellency the President has always mentioned – the growth of computers in the system of education. By 1989 almost all students entering the American universities will have to bring their own computers. So you can see how the Americans are dealing with the problems of development at the very highest stage – the university. I am not saying that we should now suddenly get everybody educated in computers. But let us try to understand the economy of our country. We are an agricultural country, but how many agronomists do we turn out? If you look at the State Plantations Corporation of the Janata Estates Development Board you will find that many of those people who are at the highest level – the superintendents, those at managerial level, and those at the lower level of supervisor – do not know anything about chemistry, biology or botany. They do not have an understanding. Therefore how can you produce a good worker who is unable to understand the techniques of agriculture?

If you go to a European country or to America you will find that many of the people who work on the land are technically qualified. Now, this is one aspect I have been stressing in this House, that we should have an Agricultural University and there should be close monitoring of agriculture and education. The idea was there that because we have been farmers for centuries we do not need any new type of education in this sphere. But today we know that with genetic engineering we can increase the yield of some of our crops many, many times and many many problems can be solved. For instance, I know that we are experimenting with a crop which takes nitrogen from the air, fixes it and is able to feed the roots of rice. This is a new crop which may revolutionize agriculture in Sri Lanka. If you think on these lines, I think the National Institute of Education itself has to undergo a revolution, of practical thinking and of understanding the trends of the country's economy and the world economy. It is in this light that I would like to commend the National Institute of Education Bill to the Hon. Minister of Education.

අ. ක. 2.45

විරවනති සමරවීර මහතා (නියෝජ්‍ය අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)
(திரு. வீரவண்ணி சமரவீர — கல்விப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Weerawanni Samaraweera—Deputy Minister of Education)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පතක් ගැන සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවේදී විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුම අදහස් ප්‍රකාශ කළා. ඒ පිළිබඳව කරුණු විකක් ප්‍රකාශ කරන්න මා කැමතියි.

අක්ෂිමග්ග ගරු මන්ත්‍රිතුමා (රිට්ටි පතිරන මහතා) බද්දේගම ගරු මන්ත්‍රිතුමා (අමරසිරි දෙඩන්ගොඩ මහතා) විශේෂයෙන් ගරු විදුල පිළිබඳව, ගරු විදුල පුහුණුව පිළිබඳව, ප්‍රශ්න කීපයක් මතු කළා. බද්දේගම ගරු මන්ත්‍රිතුමා ගරු විදුල වැසි තිබෙන බවත් මතක් කළා. ගරු විදුලවලින් දැන් ගරු පුහුණුව ලබන ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව ඉතාමත් අල්ප බව පෙන්වීමට තොරතුරු ඉදිරිපත් කළා. 1984 දී ගරු විදුලවලට ඇතුළත් කරගත් ප්‍රමාණය අඩු වූයේත් අපි දුරස්ථ සේවා පුහුණුවට දැනට ගුරුවරුන් 5,000 ක් පමණ බඳවා ගෙන තිබෙනවා. 1983 දී ගරු විදුලවල පුහුණුව ලැබූ ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව 8,000 ක් බව මතක් කළා. නමුත් 1984 වන විට ඇතුළත් වූණ අය 4,700 ක් පමණ පළමුවන දෙවන වසරවල දැන් පුහුණුව ලබමින් සිටිනවා. ඊට අමතරව දුරස්ථ සේවා පුහුණුවට ගුරුවරුන් 5,000 ක් පමණ බඳවා ගෙන තිබෙනවා. එම නිසා මෙම සංඛ්‍යාලේඛනවලින් පෙනෙනවා ගරු විදුලවලින් පුහුණු කරගෙන ආ ගුරුවරුන් සංඛ්‍යාවේ කිසියම් අඩුපාඩුවක් මේ වැඩපිළිවෙල නිසා කිසිසේත්ම සිදුවී නැති බව.

දුරස්ථ සේවා පුහුණුව අපි ක්‍රියාත්මක කළේ, ආරම්භ කළේ ගරු පුහුණුව ලබන කාලය තුළදී ගුරුවරුන්ට පොදුගලික ප්‍රශ්න, ගැටළු රාශියකට මුහුණ දෙන්නට සිදුවී තිබුණු නිසයි. හුඟක් දුරට අද ගුරු වෘත්තියේ යෙදී සිටින්නේ කාන්තාවනුයි. සියයට ප්‍රමාණය ගත්තොත් ඉතා වැඩි ප්‍රමාණයක් ඉන්නේ කාන්තාවන් බව පෙනී යනවා. ඒ උදවිය විවාහ වී සිටිනවා නම් ගරු පුහුණුව ලබන කාලය තුළදී තොයෙකුත් පොදුගලික ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වෙනවා. නමුත් දුරුවන් පිළිබඳ ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වෙනවා. ඒ නිසා මේ දුරස්ථ සේවා පුහුණුවෙන් සැහෙන ඵල ප්‍රයෝජන ලැබෙන බව මා මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ වගේම ගරු විදුල වැසි ගෙන යනවාය නිසා කිසියම් වැරදි අවබෝධයක් සමාජය තුළ, රට තුළ ඇතිවී තිබෙනවා නම් එය සත්‍යයක් නොවන බවත් මතක් කරන්න ඕනෑ. සෑම ගරු විදුලයක්ම දැන් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. පත්තලගෙදර, මියුසියස්, මිරිගම, උයන්වත්ත, බණ්ඩාරවෙල, තිට්ටුබව යන ගරු විදුලවල දැනට ගරු පුහුණුව කරගෙන යනවා. ඒ නිසා ගුරුවරුන් පුහුණු කිරීම පිළිබඳව කිසිම අඩුපාඩුවක් ඇතිවී නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයක් පිහිටුවීම සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ගරු අමතිතුමාගේත් අවධානය යොමුවී තිබෙන්නේ ඇයි? දැනට අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය තුළ සිටින ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව ඉතා විශාලයි. එක් ලක්ෂ පනස් දහසක් පමණ ගුරුවරුන් ඉන්නවා. පාසල් දහ දහස් පමණ තිබෙන අතර ලක්ෂ හතළිහකට කීට්ටු දරුවන් ප්‍රමාණයක් අධ්‍යාපනය ලබනවා. පාසල් දහ දහස් තුළ ලක්ෂ හතළිහක් පමණ දරු දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ දී, අප අපට සීමා නොවුණ නමුත්, ආයතන එකකින් හෝ දෙකකින් පමණ මේ සා විශාල දරුවන් සංඛ්‍යාවකට වුවමනා කරන, උසස් පෙළේ ගුණාත්මක අගයක් තිබෙන එහෙම තැන්ම අධ්‍යාපනය පිළිබඳ උපාධි ලබාගත්, පුහුණුව ලබාගත් උපාධිධාරීන් ආදී ගුරුවරුන් ලබා ගැනීම අපට අසීරු කාරණයක් විය හැකියි. එහෙත් අද ලෝකයේ ඇති වී ගෙන යන වෙනස්කම් දිනා බලාගෙන යන විට, ලෝකයේ රටවල් රාශියක් ඉතාමත් දියුණු අන්දමින් අධ්‍යාපනය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරන වෙලාවක, බිහිවෙන අලුත් තාක්ෂණික ලෝකයට වුවමනා කරන විධියේ අධ්‍යාපන ක්‍රම සකස් කරන වෙලාවක, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වගකීමට අයිති වන දරුවන් පිළිබඳව තීරණ ගැනීම වෙනත් ස්වාධීන ආයතනවලට පමණක් පවරා ඒ දිනා බලාගෙන සිටීම සුදුසුය නිසා අපි කල්පනා කරන්නෙ නැහැ. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ඊට මැදිහත්වීම අත්‍යාවශ්‍ය දෙයක්. නිරන්තර පර්යේෂණ පැවැත්විය යුතුයි. මේ කාලසීමාව තුළදී සැහෙන දුරට ක්‍රමානුකූල සැලැස්මක් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ඇති වී තිබෙනවා. ගුරුවරු බඳවා ගැනීම පිළිබඳව කිසියම් නිශ්චිත පිළිවෙලක් මෙතෙක් තිබුණේ නැහැ. යම් යම් අවස්ථාවලදී ආණ්ඩු වෙනස් වන විට ඇමතිවරුන්ගේ වෙනස්වීම් අනුව ඒ ඒ වේලාවේදී ඇති වන ප්‍රශ්නවලට නාවකාලික පිළිතුරු සැපයීම සඳහා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය රැකියාවන් සැපයීම සඳහා ගුරු පත්වීම් දෙන රැකියා ආයතනයක් බවට පත් වී තිබුණා. එය දැන් ක්‍රමානුකූලව වෙනස් වී තිබෙනවා. මීට පෙර ගුරුවරුන් සේවයට පැමිණියේ පුහුණුව ලබන්නට පෙරයි. යම් යම් වෛද්‍යා තිබුණා; ප්‍රශ්න තිබුණා; ගැටළු තිබුණා. පුහුණු ගුරුවරුන්ගේ හිඟ පිළිබඳව අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් ප්‍රශ්න අහන්නට පටන් ගත්තා. නමුත් දැන් සකස් කර තිබෙන ක්‍රමය අනුව විද්‍යා ආයතන වටන් ගැනීමෙන් පසුව සියලුම ගුරුවරුන් වෘත්තීය සඳහා පාසල්වලට යන්නේ අවුරුදු 2 ක පුරුණු ගුරු පුහුණුවකින් පසුවයි. ඒ සඳහා දැන් වැඩ පිළිවෙල සකස් කර තිබෙනවා. උපාධිධාරීන් හා අ.පො.ස. උසස් පෙළ සමත් අය සඳහා විභාගයක්

පවත්වා සම්මුඛ පරීක්ෂණයකින් තෝරා ගෙන ඒ අයට දැවුරුදු පුහුණුවක් ලබාදීමෙන් පසුවයි. සේවයට යවන්නේ. ඒ එකක්. ඒ සමගම ගුරු විද්‍යාලවල ගුරු පුහුණුව පිළිබඳවත් අපි යම් යම් වෙනස්කම් ඇති කර ඒ ගුරුවරුන්ටත් යම් යම් සහන සලස්වා දී තිබෙනවා. ඒ අනුව ගුරු පුහුණුව පිළිබඳවත් අපි දැන් ක්‍රමානුකූල සැලැස්මක් සකස් කර තිබෙනවා.

අද අමාත්‍යාංශයේ පවතින විෂය මාලා සංවර්ධන ඒකකය, විභාග දෙපාර්තමේන්තුව, ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව, ගුරු පුහුණුව යනාදී අංශ වෙන වෙනම වැඩ කටයුතු කරනවා. මේ පිළිබඳව සම්බන්ධීකරණයක් අපට අවශ්‍ය වී තිබෙනවා. ඒ මගින් අත්‍යාවශ්‍ය කොටස් එකට එක්කාසු කර නිරන්තර පර්යේෂණ මට්ටමින් ආයතනයක් පිහිටුවා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය අපට ඇති වෙනවා. ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය පිහිටුවන්නේ එයට පිළියමක් හැටියටයි. නිරන්තර පර්යේෂණයක් සඳහා ඒ අයට කල්පනා කිරීමට කිසියම් ස්වාධීනතාවයක් අවශ්‍යයි. දෙපාර්තමේන්තු මට්ටමින් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ කිසියම් වැඩ කටයුත්තක් සම්පූර්ණය කරනවිට, පරීක්ෂණය කරන විට, ඒ අයට ස්වාධීනතාවයේ අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා නම්, මුදල් රෙගුලාසිවලින් හිර වෙනවා නම්, නීතිරීති රෙගුලාසි වක්‍රලේඛ ආදියෙන් හිරවීමක් තිබෙනවා නම්, අපි බලාපොරොත්තු වන මට්ටමෙන්, පර්යේෂණ මට්ටමෙන් පිළිතුරු සොයා ගන්නට කිසියම් සහනයක් හෝ නිදහසක් ලැබෙයි කියා මම හිතන්නේ නැහැ. එයට පිළිතුරක් හැටියටයි. මේ ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය පිහිටුවන්නේ, විදේශීය ආධාර ලබා ගෙන, ජාත්‍යන්තර ආධාර හා විශේෂඥ ආධාර ලබා ගෙන, විභාග පිළිබඳව, අපේ පොත්පත් පිළිබඳව හා විභාග පැවැත්වීම පිළිබඳව අපි නිරන්තරයෙන්ම සාකච්ඡා කළ යුතු වෙනවා. තවත් ගුරුවරුන් 20,000 ක් පමණ පුහුණු කරවන්නට තිබෙනවා. දැන් තිබෙන එක ප්‍රශ්නයක් තමයි, අපේ විද්‍යාලවලට පුහුණු සුදුසුකම් ඇති විදුහල්පතිවරුන්ගේ හිඟය. දවසකින් දෙකකින් කාර්යක්ෂම විදුහල්පති කෙනෙක් සොයා ගන්නට අමාරුයි, පාසලක එදිනෙද කටයුතු දෙස බලන විට විද්‍යාලවල ගුරුවරුන්ගේත් දරුවන්ගේත් ප්‍රශ්න දෙස බලන විට කළමනාකාරීත්වය පිළිබඳව අවබෝධයක් ඇති පුද්ගලයෙක් ලිවියකින්—සුරු පත්වීමකින්—යම් විද්‍යාලයක විදුහල්පති ලෙස පත් කළ පමණින්ම ඒ විද්‍යාලය තනාසිටුවීම අපහසුයි.

විදුහල්පතිවරයෙකුට සැහෙන පුහුණුවක් අවශ්‍යයි. අවුරුදු තුළ, ඒ විද්‍යාලයේ ශ්‍රේණිය අනුව, සේවය කිරීමට සිටින ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව අනුව, තිබෙන සම්පත් ප්‍රමාණය අනුව, දරුවන්ගේ සංඛ්‍යාව අනුව, ඒ අවුරුදු පුරාම නොකඩවා අඛණ්ඩව ගලාගෙන යන කාල සටහනක් පවා සකස් කර ගැනීමේදී සමහර පාසල්වලට යම් යම් ගැටළු මතු වී තිබෙනවා. පුහුණුව ලැබූ ගුරුවරුන් සිටියත් ගුරුවරුන්ගෙන් වුවමනා කරන සේවය අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට ලබාගැනීමට යාමේදී සමහර පාසල්වල යම් යම් ප්‍රශ්න හා ගැටළු ඇති වෙනවා. ගුරු මණ්ඩලවල සුදුසුතාවය ආරක්ෂා කරගෙන විද්‍යාලවල පරිපාලනය ගෙන යාමට යම් යම් ගැටළු මතු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ ගැටළු එකක්ම පිළිබඳව ගුණාත්මක අගයකින් යුක්ත පුරුණු වශයෙන් සම්පූර්ණ විදුහල්පතිවරුන්, ගුරුවරුන් අපට ඇති කර ගැනීමට අවශ්‍ය වී තිබෙනවා. කීප දෙනෙක් ඉඳලා මදි.

අද මේ රටේ දියුණුවට පත් වූ විද්‍යාල සැහෙන ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. දැන් දැන් අවුරුදු 25, 30 සේවය කළ ඒ විදුහල්පතිවරුන් විශ්‍රාම යන අවස්ථාව එළඹ තිබෙනවා. ඒ ලොකු විද්‍යාලවලට ඒ සා දක්ෂතා ඇති හොඳ විශේෂඥ ඥානයක් තිබෙන විදුහල්පතිවරුන් සොයාගැනීම අපට අපහසුයි. මේක අඩුපාඩුවක්. සමහර තර්ක මතු වෙනවා මෙපමණ කාලයක් විශ්ව විද්‍යාලවල ඩිප්ලෝමා ප්‍රදානය කරගෙන යනවාය, ඇයි ඒක තවත්වන්නේ කියා. නැහැ, අපි මේක බලෙන් පවරාගන්නෙ නැහැ. මෙය මේ ආයතන පවරාගෙන ඒවායේ තිබෙන භෞතික සැප සම්පත් වැඩිකර ගැනීම පිළිබඳව පටු කල්පනාවක් නොවෙයි. මෙය විශාල ක්ෂේත්‍රයක්. අද රට දෙස බලන විට, රටේ අමාත්‍යාංශ හා දෙපාර්තමේන්තු දෙස බලන විට ජනගහණයෙන් සියයට 25 ක් නොහොත් හතරෙන් එකක තරම මිනිස් සම්පතක්, ආගාමන ගුරු පරපුර ඇතුළු සමාජයේ වගකීම දරාගන්නට තිබෙන පරම්පරාවක් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය තුළ සිටිනවා. ඒ නිසා කොයි තරම් ඉවසිලිමත්ව, කොයි තරම් බුද්ධිමත්ව, කොයි තරම් කල්පනාකාරීවද අපි මේ වැඩපිළිවෙල සකස් කරන්න ඕනෑ.

මෙන්න, මේ නිසාම අපි ජාතික අධ්‍යාපන ආයතන පිහිටවීමට, අපි නිරන්තරයෙන්ම පර්යේෂණ කරන්න වුවමනායි. අපේ වැඩ කටයුතු කාටත් හර දී ඒ ගොල්ලන්ගෙන් තොරතුරු හා වාර්තා ලබා ගැනීමට බලා

[විරෝධක සමරවර මහතා]

සිටීම අපට අසීරුයි. මේ කල්පනාව ඇතිවයි අපි පසුගිය කාලයේ අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාවක්—යෝජනා මාලාවක්—රටට ඉදිරිපත් කළේ. අපේ අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාව සකස් කරන තුරුම මේ රටේ පාසල් තනි තනිවයි සකස් වුණේ. ඒ හැම පාසලක්ම වර්ධනය වුණේ තනිවමයි. එක පාසලක සම්පත් පිළිබඳ අඩුපාඩුකම් තීබෙනවානම් ඊට විසඳන්න ඒකම කිසිවක් පාසල සම්පත් සහිත පාසලක් නම් ඒ පාසලේ තිබෙන සම්පත්වල සහයෝගය අර සම්පත් අඩු පාසලට ලබා ගැනීමේ අපහසුකම් තිබුණා. තවුත් අද මහා විද්‍යාල සියල්ලම වාගේ—දහදහක් වාගේ—අපි කලාප හැටියට වෙන් කර අවසානයි. ගම්පහ ලක්ෂණ අනුව, පවතින පහසුකම් අනුව, ඒ ඒ පාසල්වලට සම්පත් හුවමාරු කරගැනීමේ පහසුව ඇති වන පරිදි ඒ පාසල් දහදහම කලාප හැටියට වෙන් කර තිබෙනවා.

අද මාණ්ඩලික මට්ටමේ ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන්ට පාසලේ පාසලට ගොස් සමීක්ෂණය කිරීමට සැහෙන අපහසුතාවක් තිබෙනවා. අද රටේ තිබෙන ආර්ථික ප්‍රශ්න දෙස බලන විට, ජාතික ප්‍රශ්න දෙස බලන විට, ගාණේඩාගාරයෙන් ලැබෙන මුදල් සම්පත් දෙස බලන විට ඒ මුදල්වලින් අපට උපරිම ප්‍රයෝජනය ලබාගන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා නිත්‍ය හතළිහක් ඒ ඒ මණ්ඩල පුරා පැතිරී තිබෙන පාසල්වල වැඩ කටයුතු—සමීක්ෂණය කිරීම, ගුරුවරුන් පිළිබඳ සොයා බැලීම—එක මාණ්ඩලික නිලධාරියකුට කිරීමට ඉතාමත් අසීරුයි. ඒ විධියේ තත්ත්වයක් රටේ ඇති කර ගන්න අපට පුළුවන්කමක් නැහැ.

අධ්‍යාපනය නිදහස්, නිදහස් අධ්‍යාපනය රටේ හැම තැනම ක්‍රියාත්මක කරන්නට නීතියෙන් බැඳී සිටිනවා. ඒ අනුව අපි දන්නවා ගැම දරුවකුටම නිදහස් අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට අයිතිවාසිකම් තිබුණ බව. තවුත් ඒ නිදහස් අධ්‍යාපනයෙන් වුණත් නිදහස් අධ්‍යාපනයේ සම අවස්ථාවන් ඇත දුෂ්කර පළාත්වල දරුවන්ට ලැබුණේ නැහැ. මේවා ගැන ගොයනක් බලන්න සිදු වී තිබෙනවා. අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාවෙන් යෝජනා කළේත් “පාසල් පරිමාණ” මට්ටමෙන් පාසල් වෙන් කර ලබාදීම 4,000 කට නැත්නම් පාසල් දහසකට අංග සම්පූර්ණ විද්‍යාලයක් බැගින් ලබා දීමයි. මේ රටේ අඩුම වශයෙන් අංග සම්පූර්ණ විද්‍යාල දහසක මට්ටමෙන්වත් එය ඇති කිරීමට යෝජනා ඉදිරිපත් වුණා. ඊට අනුකූලව ඒ අනුසාරයෙන් තමයි මේ ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය පිහිටුවීමට ගරු ඇමතිතුමා යෝජනා කරන්නේ.

මෙය සර්ව සම්පූර්ණය සර්ව නිර්දේශීයයි අපි කියන්නේ නැහැ. මෙහි නිරන්තරයෙන්ම වෙනස්කම් ඇති විය යුතුයි. සදකාලයටම බලපාන සදකාලිකවම ගැලපෙන අධ්‍යාපන යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්න මේ රටේ අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට පමණක් නොව ලෝකයේ මොනම අධ්‍යාපනඥයෙකුටත් පුළුවන් වේයයි කියාගොත් එය මෝඩ කතාවක්. ඒ නිසා යුගයට ගැලපෙන අන්දමට, යුගයේ තිබෙන ප්‍රශ්න හා ගැටලු අනුව කාලයට වුවමනා කරන විසඳුම් ලබා ගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් වුණු යෝජනාවක් මේ ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය.

සියලු දෙනාගේම අදහස් උදහස් ලබාගෙන මේ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන්න මිනිසා සමහර මන්ත්‍රීවරුන් කීවා. සත්‍ය වශයෙන්ම පසුගිය කාලයේදී අපි මෙය පොදු ප්‍රශ්නයක් හැටියට සලකා අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ප්‍රශ්න ගැටලු අපි පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනවා. පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනවා පමණක් නොව අපි ඒවා මුළු සමාජය ඉදිරියටම ගෙනගියා. දරුවන් ළගට ගෙනගියා. තවුත් කියන්න කතාගාද්දී, පොදු ප්‍රශ්න දෙස ඒ විධියට නොබලා පොදු ප්‍රශ්න එක් එක් දෙපාර්තමේන්තු කණ්ඩායම්වල දෙපාර්තමේන්තු වාසියට හරවා ගනිමින් දරුවන් නොමග යැවීමට සමහරුන් මහත්සි ගැනීම කතාගාද්දක කරුණක්.

කොයිම වෙලාවකවත් ගරු ඇමතිතුමාටත් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයටත් රජයටත් මොනම හේතුවක් නිසාවක් මේ තුළින් දෙපාර්තමේන්තු වාසි ලබා ගැනීමට අදහස් කළේ නැහැ. අපි මෙහිදී ජාතික වශයෙන් බලපාන ගැටළු, ප්‍රශ්න දෙස බලා ලෝකයේ දියුණු වන රටවල් සමග අනාගතයේදී සමච්ඡිද්‍රව්‍යයන් වුවමනා කරන තාක්ෂණික ඥානය ලබා ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය මුද්‍රාණය අපේ දරුවන්ට ලබා දීමට සුදුසු පියවර ගැනීමේ පර්යේෂණ පැවැත්වීමටයි මේ ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය පිහිටුවීමෙන් අප අදහස් කරන්නේ. ඒ නිසා මේ සඳහා සියලුදෙනාගේම සහයෝගය අමාත්‍යාංශය බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මෙය වෙනස් නොවිය යුතු, වෙනස් කිරීමට බැර දෙයක්යයි අපි කියන්නේ නැහැ. මෙය නිරන්තරයෙන්ම වෙනස් විය යුතු දෙයක්. අධ්‍යාපනය කියන්නේ අපේ වෙමින් ඉදිරියට යන දෙයක්. මෙතෙක් දුරට මේ රටේ අධ්‍යාපනය අපේ වෙමින්, දියුණු වෙමින් ඉදිරියට ආවා. අනාගතයටත් කිසිම ඉදිරි පියවරක් තැබීමට වුවමනා වෙනවා නම් මේ ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය ඊට පිටිවහලක් වන බව ප්‍රකාශ කරමින් මා නිශ්ශබ්ද වෙනවා.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(නිල, රාශ්‍රීය බිජුරාමය)

(Mr. Ranil Wickremasinghe)

Mr. Deputy Chairman, I must thank the hon. Members for the views that they have expressed. I am in agreement with what the hon. Member for Matugama said, that our system of education must change with the times, and this Institute is one means by which we will achieve that change.

There is a lot to be done in the field of research, education development and in the training of the teachers. We must realize, as I mentioned earlier, that throughout the world there is a vast change taking place due to the scientific and technological discoveries made in the last two decades. Then this system of education too must change accordingly. We cannot base ourselves on the pattern that was there in England twenty or thirty years ago. As the hon. Member for Matugama said, we all aspire to have the English system of education. But is it suited for our needs? So we have been making many changes to make it more practical. I must, in fact, thank the UNDP and the UNESCO for having assisted us in the life skills project which we will be implementing throughout the country in the next few years. This is just one of the areas in which changes are necessary. It is so in regard to languages and in regard to many other skills or new skills which we have to develop.

The biggest change in these systems of education came about after the invention of the printing press and of the mass presses which started in the last century. Till then education was limited but when textbooks could be produced in large numbers due to the revolution in the printing trade it became possible to educate large numbers. But today we have come to a stage that we are moving beyond textbooks. We are using many other modes of teaching: the television, the radio and the computer.

We have now come to an age when the calculator is no larger than the identity card. I have brought both with me. I think a calculator today is no larger than an identity card. It is on this basis that developments are taking place, and certainly in the next twenty to thirty years there is going to be a vast change. If this amount of knowledge can be stored in this calculator – it is even smaller than my identity card, the one that is issued to the Members of Parliament – obviously there are going to be vast changes. I think in the next ten years many students will come to school carrying these. Whether we like it or not we cannot prevent it. It is just the tip of the iceberg.

With the other changes with the technological discoveries, the system of education has to change. We have to keep acquiring knowledge throughout our lifetime. Lifelong education is becoming a reality. Then we have to prepare an education system for those changes. So we hope that the National Institute of Education which we discussed today will charter the course for changes that are necessary in our education system in the next two decades.

There have been fears expressed by some of the Members about this Institute. I think there is no need to worry. I do not know why they feel that the University will cease to exist. Really, this Bill does not seek to bring any changes in the status of the Universities, the Faculties or Departments. Two Universities have Departments of Education – Peradeniya and Jaffna. One University – Colombo – has a Faculty of Education, and the Open University also has started its courses.

This Institute will run parallel and will in no way stop or prevent any of those Departments from functioning. When the former Vice Chancellor of the University of Peradeniya, Professor Panditaratna, was there we were discussing the possibility of strengthening the Department of Education in Peradeniya. With over nearly half the Arts graduates now entering the teaching profession it is worthwhile that every University should carry a Department of Education, so that education can be one of the subjects undertaken by graduates who wish to enter the teaching profession. The other two subjects can be subjects relevant to the teaching career. It may require reorganization of the education staff within the Universities. This is necessary and if this is done most of the problems can be overcome.

We have larger numbers linking up with us in the Open University. But I do not think it is very healthy to have one Education Faculty and the other two Departments under-staffed. It is far better that the staff is allocated to run at least three or four viable Departments of Education in the existing Universities. This way it will help the Minister of Education because every graduate who joins the teaching service would have studied Education as a subject. This is one of the recommendations which we have made. I think the UGC will have to take this into consideration in reorganizing it. I do not think the staff of any of these Departments or Faculties need be frightened. By this Bill we are not seeking to do away with the Faculties. But the suggestion which the Education Ministry in general can make to the Universities is to first ensure that there are sufficient numbers of well-manned Departments in at least four Universities so that education can be taken as a subject by undergraduates. Nearly half the undergraduates who do Arts and pass out today, enter the teaching profession.

Our aim is to ensure that everyone who enters the teaching profession will have some qualification, may be through the Universities as graduates or through the academic awards and degrees given by the Institute. There are a large number of teachers who have been recruited recently with three Advanced Level subjects, many of whom did not get the opportunity of going up to the University. The National Institute of Education will provide many of them with the opportunity of studying for a degree relevant to the Education sphere, obtaining that degree while in service without too much of a strain to them. This is relevant in the case of Science teaching. The Universities cannot produce the sufficient number of Science graduates. We have had two or three discussions, but the University itself is having problems both in regard to facilities and staff. We hope that by increasing the facilities available to us – sometimes it may be a question of upgrading the existing lab facilities in larger schools – we will be in a position to have more teachers taking up the exams for a Bachelor of Science or a similar degree.

So in the coming five or six years, thousands of teachers will be able to obtain higher qualifications. The university system is full. They cannot cater for more and as such other institutions are essential. The Open University was one which was thought of in the Bogoda-Premaratne Committee Report,³ but since the Ministry of Education has also got assistance from the Swedish International Development Agency to start distance education we thought we would run our agencies. We want all the teachers to acquire some form of academic qualifications in the coming ten years. So I think there will be no fear that any University or any Faculty will cease.

Then, Clause 4 of the Bill contains a provision to levy fees or charge for any services rendered by institutes. This is a normal clause which comes when you incorporate any body. You would find it in the Universities' Act, the ARTI Act and also in the SIDA Act. This is a normal clause, but it will not in anyway lead to a change of policy.

I would also like to say that the Minister will have the power to appoint the Director-General. The Council will consist of eight members who will rotate four at a time. All the members will not be replaced at the same time. Like in the days of the Senate when members rotated, we will ensure that the unofficial members rotate so that there will be continuity in the work done. I have decided to have as the first Director-General of the Institute, the Chief Advisor to the Ministry, Mr. D. A. Perera and there will be other competent people who will be serving in the different boards.

Sir, I do not like to take any more of the time of this House. I must thank you, Mr. Deputy Chairman,

[ආනන්ද දසනායක මහතා]

We have given notice of this Question. Not that I am trying to blame the staff. You have done your duty. The Hon. Ministers are given notice.

මේ ප්‍රශ්න දෙක මා යොමුකර තිබෙන්නේ ජාතික ආරක්ෂක ඇමතිතුමාටයි. පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හාර ඇමතිතුමා මේ ප්‍රශ්නවලට උත්තර දෙන්නාද? ඒ සම්බන්ධයෙන් තමුන්තාත්සේට උපදෙස් දී තිබෙනවාද?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

තුමා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

එහෙම නම් මම ඒ ප්‍රශ්න අනන්තේ තුමා. වෙනත් ද්වයක ඉදිරිපත් කරන්නම්.

ඊළඟට, ගරු ඉඩම්, ඉඩම් සංවර්ධන හා මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න දෙකක් ඇසීමට කල් දී තිබෙනවා. ඒ ඇමතිතුමා හෝ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා සභාවේ තැනිතම් ඒවා ඇසීමේ තේරුමක් තුමා. පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හාර මේ ඇමතිතුමා මේවා හාර ගත්තේ මොකටදැයි මට නම් තේරෙන්නේ තුමා.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

ඒ ප්‍රශ්නවලට මම උත්තර දෙන්නම්.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

කරුණාකර ඒ ප්‍රශ්න අනන්ත, උත්තර ලැබේ. ප්‍රශ්නවලට උත්තර ලැබී ඇති බව කියනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

මෙතන ප්‍රශ්නය ඒක නොවෙයි. මේ ඇමතිවරුන්ට පාර්ලිමේන්තුවට නොඑන්නට තමුන්තාත්සේ ධෛර්ය දෙන්නාද?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

ඇමතිවරුන් වෙනුවට පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හාර ඇමතිතුමා දැන් ඒ ප්‍රශ්නවලට උත්තර දෙයි.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

ඒක වැරදි ක්‍රමයක්, ඒ ක්‍රමයට අපි සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධයි. ප්‍රශ්න මතුකරන විට ඒ ඇමතිවරුන් ගරු සභාවේ සිටින්නට ඕනෑ, අපට මතු වන ප්‍රශ්න ගැන සාකච්ඡා කරන්නට.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා ඉන්නවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

එහෙම නම් මම ඒ ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කරන්නම්. මගේ පළමුවන ප්‍රශ්නය මේකයි :

1. (අ) කොත්මලේ ව්‍යාපාරය නිසා ප්‍රදේශයෙන් ඉවත් කරන ලද පවුල් ගණන කොපමණද?

(ආ) කුටුම්භ දියුණුකරණය පිට ප්‍රදේශවලට යවා පදිංචි කරන ලද පවුල් ගණන කොපමණද?

(ඇ) ප්‍රදේශය තුළ පදිංචි කර ඇති පවුල් ගණන කොපමණද?

(ඈ) තව කොතෙක් පවුල් ගණනක් පදිංචි කරවීමට සිටින්නද?

(ඉ) ඒ අයට ඉඩම් ලබාදීම සඳහා අවශ්‍ය කටයුතු ඉක්මනින් යොදන්නේද?

(ඊ) ඉඩම් ලබා ගැනීමට රජයේ වතු වලින් අපහසුතාවයක් ඇද්ද?

(උ) මේ සම්බන්ධ සියලු විස්තර සපයන්නේද?

(ඌ) එසේ තැනිතම්, ඇයි?

මම මේ කාරණා ගැන විස්තර කරන්නට යන්නේ තුමා. පවුල් සැහෙන සංඛ්‍යාවකට තවමත් ඉඩම් ලැබී තුමා. මේ සම්බන්ධයෙන් සම්පූර්ණ විස්තර මට අවශ්‍යයි.

මගේ ඊළඟ ප්‍රශ්නයත් මම ඉදිරිපත් කරන්නම් :

2. (අ) කොත්මලේ ජලාශය හා ඒ අවට අර්බුද ඇති කරන ලද මහා මාර්ග කඳු කැඩී යෑමෙන් (නාය යෑමෙන්) හා පාරවල් ගිලාබැසීමෙන් සියලු ගමනා ගමන කටයුතු අඩපණවී ඇති බව ඔබතුමා දන්නේද?

(ආ) අර්බුදෙන් කපාගෙන යන මාර්ග සම්පූර්ණ කර ගමනාගමනයට සුදුසු වන අයුරු කටයුතු කිරීමට තවත් අවුරුදු 3 ක් හෝ 4 ක් ගතවනු ඇති බව පැහැදිලි වෙයි. මේ නිසා ඉතා ඉක්මනින් පළාතේ ජනතාවගේ ගමනාගමන කටයුතු සඳහා වෙනත් තාවකාලික මාර්ග ඉතා ඉක්මනින් සකස් කිරීමට කටයුතු කරන්නේද?

(ඇ) එසේ තැනිතම්, ඒ ඇයි?

විශේෂයෙන්ම මහා මාර්ග සම්බන්ධයෙන් මම සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. එම ප්‍රදේශයේ කඳු බෑවුම් අතරින් අලුතෙන් මහා මාර්ග කපා ගෙන ගියා. මොන සැලැස්මක් උඩ මේවා කපා ගෙන ගියාදැයි කියන්න මම දන්නේ තුමා. කෙසේ වුණත් මෙසේ මාර්ග කපා ගෙන යාම නිසා පාරවලින් වැඩි තරමක් නාය යෑමක් තැනිතම් කඳු කඩා වැටීමෙන් වැඩි තිබෙනවා. මේ අන්දමින් අලුතෙන් කැපූ පාරවල් පවා වැඩි ගිනි. මේ නිසා කිසිම අන්දමකින් මේ මාර්ගවල ගමනාගමනය කරන්නට විධියක් තුමා. ඒ වාගේම සංගීලිපාලම මහා විද්‍යාලය අවට වතුරෙන් පිරී තිබෙනවා. මහා විද්‍යාලය තිබෙන්නේ දූපතක වාගේයි. ළමයින්ට ඉගෙන ගැනීමට එම විද්‍යාලයට යන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ ඔරුවලින්. මෙම විද්‍යාලය එතුනින් ඉවත් කර වෙනත් ස්ථානයක පිහිටුවන්නට කියා මහවැලි සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයෙන්, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් ඉල්ලා සිටියා. තමුන් තවමත් ඒක කළේ තුමා. එම නිසා ඒ ළමයින් තවමත් විද්‍යාලයට යන්නේ ඔරුවලින්.

නියෝජ්‍ය මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමා ඉන්නවාද කියා මම දන්නේ තුමා. ඉඳලා දැන් ගියාද කියාත් මම දන්නේ තුමා. මම විශේෂයෙන්ම එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා මේ සංගීලිපාලම විද්‍යාලය ඉතා ඉක්මණින් වෙනත් ස්ථානයක ක්‍රියාත්මක කරන්න කටයුතු කරන්න කියා. තැනිතම් ළමයි කීහිපදෙනෙක් ගිලෙන්න පුළුවන්. ඔරුවලින් ඔවුන් විද්‍යාලයට යන්නේ. විද්‍යාලය වටේට වතුර පිරලා. පාර සම්පූර්ණයෙන්ම වැහිලා. ගහෙන් එහොඩිට—පුත්තලමයට—යන්නට තිබුණු පාර වතුරෙන් වැහිලා. අඩි ගනනක් පහක් උසට වතුර පිරී තිබෙනවා. මොන පැත්තේ අයට එහාට යන්න බැහැ. එහා පැත්තේ අයට මෙහාට එන්න බැහැ. එමනිසා ඒ පාර වෙනුවට හදිසියෙන් අර්බුද "බෙලි බ්ලි" වැනි එකක් හෝ සවිකර ගමනාගමන පහසුව ඇතිකරන්න අවශ්‍ය කටයුතු ඉක්මණින් කරනවාද කියන එක මම අහන්නට කැමතියි. ඒ සම්බන්ධව මහවැලි සංවර්ධන අධිකාරියේ දැනට සිටින සභාපතිතුමා—ගුණතිලක මහතා—මට ලිපියක් එවා තිබෙනවා, මගේ අදහස අනුව ඒ වීදියේ හදිසි පාලමක් දමා පාර සකස් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා කියා. මම ඉල්ලා සිටිනවා. ඒක ඉක්මන් කරන්න කියා.

ඊළඟට පාරවල් සම්බන්ධව මම කියන්න සතුටුයි. කොත්මලේ ආසනයට කලින් ගැනුප්ම දෙකකින් තුනකින් ගිය මාර්ගය දැන් ගැනුප්ම 40 ක් 50 ක් පමණ වට රවුමක් වෙලා තිබෙනවා. එක තැනකින් පමණක් පාරු දෙවයක් යොදවා තිබෙනවා. තමුන් ඒක මදි දැන් වතුර පිරුණු ප්‍රදේශය ගණන් ගන්නාම ගැනුප්ම තවයක් පමණ දිග තිබෙනවා. එනිසා එක තැනකින් පමණක් "වේපරි සර්විස්" එකක් දමීම මදි. අනික් තැනවලත් එසේ යොදවන්නට කියා මම කිව්වා. පොදාගලික පිරිසක් බෝට්ටු දමාගෙන

ඒවායින් ආදායම් උපදවන්නට උත්සාහ කරනවා. එක ගමනකට යන්න පමණක් රුපියල් හතරක් අය කරනවා. පාසල් ළමයින්ගෙන් පවා රුපියල් හතරක් අය කරනවා. ආපසු එන්නත් රුපියල් හතරක් අය කරනවා. එක දවසක් පාසල් ගිණිත් එන්නට ළමයකුට රුපියල් 8 ක් වියදම් කරන්න සිදු වී තිබෙනවා. හැදුණුවැට මහා විද්‍යාලයට යන ළමයින්ට ඒ වියදම දරන්න වෙලා තිබෙනවා. ඒ අයට යන්න වෙත පාසල් ඇත්තේ නැහැ. එයින් අස්කරලා අවට ඒවාට ළමයින් ගන්නට කීව්වාම ඉඩ නැතැයි කියනවා. ගම්පොළ තිබෙන වික්‍රමබාහු විද්‍යාලයයෙන් ඉඩ නැහැ. මම ගිහිල්ලා බැලුවා. එමනිසා ඒ ළමයි ඒ පාසලටම යන්නට ඕනෑ. එතෙම නැත්නම් අස්වෙලා අධ්‍යාපනය තවත්වන්න ඕනෑ. මේක මිනිසුන්ගේ මූලික ප්‍රශ්නයක්. ඉතා වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. මම හිතනවා මහවැලි සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය හා මහවැලි සංවර්ධන අධිකාරිය මේ සම්බන්ධව වහාම පියවර ගනියි කියා. මම දැක්කේ නැහැ මේ කිසිම නිලධාරියෙක් පසුගිය කාලයේ මේ ප්‍රදේශයට යනවා. අවුරුදු දෙකකින් පමණ කිසිම කෙනෙක් ගියේ නැහැ. එම නිසාම එම ප්‍රදේශයේ මිනිසුන්ගේ ප්‍රශ්න වැළඳෙනවා. ඒ ප්‍රශ්න සමගම ඒ මිනිස්සුන් වැළඳී යනවා. ඒ ළමයින්ගේ තිබෙන අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය සම්පූර්ණයෙන්ම අවුල්වෙලා තිබෙනවා. ඒ අයට පාසල්වලට යන්නට ක්‍රමයක් නැහැ.

මම විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා මේ ප්‍රදේශවලට ඉතා ඉක්මණින් ගමනාගමන පහසුකම් සලසා දෙන්නටය කියා. මහජනතාව මටයි දෙස් කියන්නේ. ආණ්ඩුව කරන වැරදිවලට මට තමයි ඒ ප්‍රදේශයේ නියෝජිතයා ගැටියට බැණුම් අහන්නට සිදුවෙලා තිබෙන්නේ. එමනිසා විශේෂයෙන් මේ සම්බන්ධව වහාම කටයුතු කරන්නය කියා මම නැවත වරක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම තවත් ප්‍රශ්නයක් සඳහා ගරු ජාතික ආරක්ෂක ඇමතිතුමාට කල්දී තිබෙනවා. නමුත් මම එය හෙට ඉදිරිපත් කරන්න සූදානම්.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා)

(ශ්‍රී. අනුර පණ්ඩාරනායක — எதிர்க்கட்சி முதல்வர்)

(Mr. Anura Bandaranaike—(Leader of the Opposition)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද කල් තැබීමේ යෝජනා අවස්ථාවේදී ප්‍රශ්න දෙකක් අහන්නට මම කල්දී තිබෙනවා. ගරු ජාතික ආරක්ෂක ඇමතිතුමාටත්, ගරු රාජ්‍ය පරිපාලන ඇමතිතුමාටත්. ජාතික ආරක්ෂක ඇමතිතුමා නොසිටිනත් ඒ වෙනුවට වෙනත් ඇමතිවරයෙක් පිළිතුරු දෙන්නට සූදානම්ව ඉන්නවාදැයි මම දන්නේ නැහැ. මම ඊයේ හාර දුන්නේ, හුංගම පොලීසියේ ප්‍රශ්නයක් ගැන. මේක තමයි ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම ඊයේත් කීව්වෙ. අපි මේවාට කල් දෙන්න. නමුත් පළිතුරු දෙන්න ඇමතිවරු මෙහාට එන්නේ නැහැ.

මේක මම ඊයේ දවල් හාර දුන්නේ. පිළිතුරු දීම සඳහා ඇමතිතුමා නැති වුණත් ඉතා වැදගත් ප්‍රශ්නයක් නිසා දුන් අහන්නම්. ඇමතිතුමාට පූර්වකි. හෙට පිළිතුරු දෙන්න. එහෙම නැත්නම් මේ ප්‍රශ්නය අහන්න අවස්ථාවක් නොලැබෙන්න පූර්වකි.

1984.11.08 වන දින හුංගම ප්‍රදේශයේ දෙකිය නැමැති ග්‍රාමයේ ගම්වැසියකුගේ නිවසේ ගම්වැසියන් විසින් රැස්වීමක් පවත්වන අවස්ථාවේ දී හුංගම පොලීසිය පැමිණ එම රැස්වීමට සහභාගී වූ 20 දෙනෙක් පමණ අත්අඩංගුවට ගෙන ඇත. මට දන ගන්නට ලැබී ඇති අන්දමට මෙදින මේ අය මෙම රැස්වීම පවත්වා ඇත්තේ ඔවුන්ගේ කෘෂිකාර්මික කටයුතු පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීම සඳහාය.

මෙසේ අත්අඩංගුවට ගත් මෙම 20 දෙනාට විරුද්ධව මෙතෙක් නඩු පවරා නොමැති අතර ඔවුන්ට ඇප ද නොදී ඔවුන් රිමාන්ඩ් භාරයේ රඳවාගෙන සිටී. මේ අය අතර විවාහක, එමෙන්ම මහලු වියට පත්ව ඇති අය ද සිටී. එමෙන්ම මොවුන් අතර විවිධ දේශපාලන පක්ෂවලට අයත් අයද සිටින බව දන ගන්නට ලැබී තිබේ.

නඩුවක් ද පවරන්නේ නැතිව මේ අය දැනට මාස 09 ක පමණ කාලයක් රිමාන්ඩ් භාරයේ රඳවාගෙන තැබීම ඉතාමත් අසාධාරණ ක්‍රියාවකි. ඒ නිසා ගරු ඇමතිතුමා කරුණාකර මේ ගැන සොයා බලා, මොවුන්ට විරුද්ධව එල්ල කිරීමට වෝදනා නැතිනම් ඔවුන් නිදහස් කිරීමටද යම් වෝදනාවක් ඇත්නම් ඔවුන්ට ඇප දී නඩු පැවරීමටද කටයුතු කරනවාද?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හෙටත් ජාතික ආරක්ෂක ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න කීපයක් අහන්න මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. අද ඇසූ ඒ ප්‍රශ්නයටත් හෙට එතුමාගෙන් පිළිතුරු ලැබෙයි කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අතෙක් ප්‍රශ්නය අහන්න තිබෙන්නේ රාජ්‍ය පරිපාලන ඇමතිතුමාගෙනුයි.

සාමාන්‍ය ලිපිකාර සේවයේ අධි පංතියට පත් කිරීමේ විභාගය — 1984. ඉහත සඳහන් සීමිත තරඟ විභාගයෙන් සමත් වූ අය සම්මුඛ පරීක්ෂණයට කැඳවීම ඒකාබද්ධ සේවා අධ්‍යක්ෂ විසින් කරනු ලබන්නකි. එහෙත් මෙම විභාගයෙන් සමත් වී ඇති, ජූලි වැඩ වර්ජනයට සහභාගී වූ 70 දෙනෙකු පමණ සම්මුඛ පරීක්ෂණයට නොකැඳවන බව දනගන්නට තිබේ. එසේ කරන්නේ නම් එය ඉතාමත් අසාධාරණය. මෙම අයදුම්කරුවෝ ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන්ගේ නිර්දේශ සහිතව රු. 75/- ක මුද්දර ගාස්තු ගෙවා ඉහත කී තරඟ විභාගයට පෙනී සිටියහ. නමුත් විභාගයෙන් සමත් වූවාට පසු, වැඩ වර්ජනයට සහභාගී වී ඇතැයි කියා සම්මුඛ පරීක්ෂණයට නොකැඳවීම බලවත්ම අසාධාරණයකි. ඒ නිසා ඒ සියලුම දෙනා සම්මුඛ පරීක්ෂණයට කැඳවා කුලලා මත එම පත්වීම් ලබා දීමට එතුමා වහාම පියවර ගන්නේද ?

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(ශ්‍රී. ලක්ෂ්මන් ஜயகோபி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

නියෝජ්‍ය උසස් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඇසීමට මා කල් දී තිබෙන ප්‍රශ්නය මෙයයි :

අනුරාධපුර බුද්ධ ග්‍රාමික ධර්ම පීඨයේ 1985 ජනවාරි සිට මේ දක්වා පංති පවත්වා ඇති දින ගණන කෙනෙක්ද ? සෑම වසරකම වස් තුන් මාසයේ එම පීඨය වසන අතර දැනට පංති පැවැත්වීමේ දුර්වලතාවය නිසා එහි ඉහෙකුම ලබන හික්ෂුත් වගන්සේලාට තම පාඨමාලාවත් සම්පූර්ණ කිරීමට නොහැකි වන බව දන්නවාද ? එහි ගුරුවරුන්ට වැටුප් ගෙවා ඇති ආකාරය පිළිබඳ විස්තරයක් ඉදිරිපත් කරනවාද ? බුද්ධ ග්‍රාමික ධර්ම පීඨයේ ඇති මෙම තත්ත්වය නැති කිරීම පිණිස වහාම ක්‍රියා කරනවාද ? වස් කාලයෙන් පසුව අධ්‍යයන වාරය ආරම්භ වූ විට දිගටම පත්ති පැවැත්වීමට කටයුතු කරනවාද ? එසේ නොවේනම් ඒ මන්ද ?

ඒ ප්‍රශ්නයට තුඩු දී ඇති පසුබිම මෙයයි : 1985 වර්ෂයට පංති පවත්වා ඇත්තේ දින 45 පමණකි. මෙම පීඨයේ ගුරුවරුන්ට වැටුප් ගෙවනුයේ උගන්වන පැය ගණනට බැවින් ඔවුන් ඉතාමත් අසීරු තත්ත්වයකට මුහුණ දී ඇත. දැනට මාස දෙකකට පමණ පෙර පැවති, අනුරාධපුර ත්‍රස්තවාදී ප්‍රහාරයෙන් පසු තවමත් මෙය විවෘත කර නැත. මෙම පීඨයේ ඇත්තේ පස් අවුරුදු පාඨමාලාවන්ය. එම කාල සීමාව තුළ පත්ති නොපැවැත්වීමෙන්, පස් අවුරුදු අවසානයේ නියමිත පාඨමාලාව අවසන් කිරීමට නොහැකි වේ. මෙම ධර්ම පීඨය මෙතම තෙකුත් නියාවක්, දැනට පිහිටා ඇති ස්ථානයෙන් වෙනස් නොකරන්න. ශ්‍රී මහා බෝධිය, රුවන්මැලි සෑය ආදී පූජනීය ස්ථාන ඇති මෙම පෙදෙසේ මෙම පීඨය ආරම්භ කළේ හිතට නිස්කලංකයේ ධාර්මික පරිසරයක බුද්ධ ග්‍රාමික ධර්ම පීඨය පිහිටා තිබිය යුතු බැවිනි. මෙය පාසලක් හෝ විශ්ව විද්‍යාලයක් නොව ධර්මය උගන්වන තැනක් නිසා පරිසරය ඉතාමත් නිදහස් විය යුතුය.

ඒ. එම්. ආර්. ඩී. අත්තනායක මහතා (නියෝජ්‍ය උසස් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)

(ශ්‍රී. ආර්. එම්. ආර්. ඩී. அத்தநாயகம் — உயர் கல்விப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. A. M. R. B. Attanayake—Deputy Minister of Higher Education)

විශ්ව විද්‍යාලයක් නොවේය කියන වචන ඉල්ලා අස් කර ගන්න ඕනෑ.

ඒ. සී. එස්. හමීඩ් මහතා (විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා)

(ജബ്ബාර് എ. സി. ഹമീദ് — வெளிநாட்டுவல்லுள்ள அமைச்சர்)

(Mr. A. C. S. Hameed—Minister of Foreign Affairs)

Sir, I am sorry I was not present in the House yesterday because the Adjournment had taken place much earlier than scheduled.

[ඒ. ඩී. එස්. ගමේ මහතා]

I have seen the question of the hon. Member for Attanagalla. He had asked about the Government's views on a joint communique that has been signed between the Soviet Union and Vietnam on the 1st of July this year. I have seen the communique. It is a bilateral declaration between two nations as to how they see the international problems. They state their policies and views on regional and inter-regional issues. We have taken notice of the communique. It is customary now and then, when two countries meet on a bilateral basis, to assess the international situation and issue a communique.

With regard to the declaration of the Indian Ocean as a Zone of Peace, Sri Lanka has been an initiator and is currently Chairman of the ad hoc committee. We have been working hard to convene the conference in Colombo. It should have taken place in 1982, 1983, 1984 or 1985, and now it has been scheduled for 1986. We have done a lot of work trying to bring about a harmonization of issues, to see that there is some consensus. In fact, three years ago I went to Washington and spoke about this matter. With Sri Lanka as Chairman we are hopeful that we should be able to convene the conference next year. A lot would depend on the way the Super Powers co-operate with us and whether we can find the necessary consensus to convene the conference. There are various issues that have been linked to developments here. Really speaking, it will depend largely upon the climate of relationship between the Super Powers. There is no use summoning the conference without having the Super Powers agreeing to participate. Very often I have maintained that the Colombo conference is not going to see the beginning and the end of the whole thing. It will only start the process for the Indian Ocean being declared a Zone of Peace. It can only begin the process. It is not something that can take place overnight. It has so many complication and implications. But certainly the Colombo conference can establish the broad guidelines on which we could start working towards the implementation of the declaration.

Then, Sir, the hon. Member for Attanagalla had also asked another question. In the joint communique I think there is a reference to a programme of activity for security in the continent. We would always support any constructive measures towards peace and stability in the region. I mean, we would like to see them once the proposals come up, then they can be studied and examined in depth and we will support any move from any quarter that would guarantee greater stability and peace in our region provided they are in accordance with the principles of the UN Charter and the Non-aligned Movement.

එම්. එල්. එම්. අබූසාලි මහතා (නියෝජ්‍ය මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමා)
(ஜனப் எம். எல். எம். அபுசாலி — மகாவலி அபிவிருத்திப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. M. L. M. Aboosally—Deputy Minister of Mahaweli Development)

There are two questions from the hon. Member for Kotmale (Mr. Ananda Dassanayake). The answer to the first question is, the number of people who have been displaced due to the Kotmale Reservoir is approximately 3,500. Out of them the hon. Member wanted to know how many were from the Nuwara Eliya District. The number is more or less 1,400. The number of people who have been shifted to other places from the district is 1,700. There are eight families still to be settled. For all of them we have identified places. If any further land is to be acquired from the SPC or the JEDB we will definitely do it. As the hon. Member knows, we have in spite of objections from certain influential quarters, taken over lands because our concern is to see that the people who have sacrificed their ancestral lands are adequately compensated. I can give that assurance to the hon. Member for Kotmale on behalf of my Minister.

With regard to the other question about the road, it is true that due to the recent rains there have been certain earth-slips and certain roads are impassable. As the hon. Member said, even school children are finding it difficult to attend school.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

And Sangilipalama.

එම්. එල්. එම්. අබූසාලි මහතා

(ஜனப் எம். எல். எம். அபுசாலி)

(Mr. M. L. M. Aboosally)

Yes, and Sangilipalama too. The hon. Member will also know that on his request the Hon. Prime Minister has requested me and the hon. Deputy Minister of Highways to go and inspect these roads and we are scheduled to go on the 15th. I hope the hon. Member will come with us. Let us all put our heads together and see how best the problem can be solved. If there are any further problems at the spot, we have requested the necessary engineers and other officials to be present so that they can attend to them. I can assure the hon. Member that from our ministry we will give him all co-operation.

Sir, at this stage I would like to correct a statement made by the hon. Member that our officials are unconcerned and do not visit these places. I do not think the hon. Member should have made that statement because even this week –

ආනන්ද දසනායක මහතා
(ති. ආනන්ද දසනායක)
(Mr. Ananda Dassanayake)

Earlier, before the inundation, they were visiting regularly, but after that no officers were found in that area.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ඉ. එම්. එම්. එම්. අබුසාලි)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

I can assure the hon. Member that this week too both Mr. Aruliah and another engineer came here. They were very concerned about these matters and are taking action. In fact, we have sent an expert from Colombo to see this road and report to us. The Hon. Minister himself is very concerned. In fact, I myself was sent to Victoria today almost in connection with the same problem. In Victoria the water level has reached the highest level. As you would have seen in the papers, it is spilling today and therefore certain roads have become impassable. Although we asked the people to leave some of them I thought that the water will never rise to that level but today I find some of them rushing and trying to go away. I just returned from there and I can assure you that my Minister, I myself and all our officials are very, very concerned about this matter.

හරින්ද කොරියා මහතා
(ති. හරින්ද්‍ර කොරියා)
(Mr. Harindra Corea)

We have not had enough time and I would like the Hon. Leader of the Opposition to give us some time. — (Interruption) I am in a personal difficulty tomorrow. I think if he does not mind the Hon. Minister of Parliamentary Affairs and Sports can read out the reply.

ඒ. එම්. ආර්. බී. අත්නායක මහතා
(ති. ආ. එම්. ආර්. බී. අත්නායක)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මගේ අසන ලද ප්‍රශ්නයට උත්තර දෙන්නට මාසයක් කල් අවශ්‍යයි.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(ති. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

We want to protest vehemently on what he said.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(ගිරාතිස් සභානායක අමාත්‍යවරයා)
(Mr. Deputy Speaker)

He has asked for time.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(ති. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

He has asked for one month's time ! What is he doing for one month ? Is he sleeping ? I can understand tomorrow or the day after.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. අනුර බණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, it is not only a question of his irresponsibility, but Adjournment time is one of the most important hours in Parliamentary Affairs.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(ගිරාතිස් සභානායක අමාත්‍යවරයා)
(Mr. Deputy Speaker)

That is so. But he is here. He feels that it will take one month to get ready with his answer.

ඒ. එම්. ආර්. බී. අත්නායක මහතා
(ති. ආ. එම්. ආර්. බී. අත්නායක)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake)
මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව [බාධා කිරීමක්].

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. අනුර බණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Why should he require one month ?

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(ති. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

An incompetent man, Sir !

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(ගිරාතිස් සභානායක අමාත්‍යවරයා)
(Mr. Deputy Speaker)

Can we have the answer tomorrow ?

ඒ. එම්. ආර්. බී. අත්නායක මහතා
(ති. ආ. එම්. ආර්. බී. අත්නායක)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

තුමා මගේ ප්‍රශ්නයක් නිවැරදිව තහනම් ප්‍රශ්නයට උත්තර දෙන්න. තුමා ප්‍රශ්නයට නොවෙයි, දන් තහනම් ප්‍රශ්නයට උත්තර දෙන්න මිතු. එතුමා ඇපු ප්‍රශ්නය එතුමාට අමතක වෙලයි මට අද උත්තර දෙන්න කියන්නේ.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. අනුර බණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Nobody can follow what he says, Sir !

ඒ. එම්. ආර්. බී. අත්නායක මහතා
(ති. ආ. එම්. ආර්. බී. අත්නායක)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

මේ අසා නිවැරදි ප්‍රශ්නය දෙස බලනවිට මේ විස්තර ලබා ගන්නට, පඩි පිළිබඳව විස්තර ලබා ගන්නට, පුද්ගලයන් පිළිබඳව විස්තර ලබාගන්නට දන් පුවරුවක් ? මේවා මට අනුරාධපුරයෙන් අද ලබා ගන්නට පුවරුවක් ? ඇයි මේ තරම් බොහෝ විධියට ප්‍රශ්න අහන්නේ ? විරුද්ධ පර්ශ්වයේ කාසකතුමාට මේ තරම් බොහෝ වෙන්න පුවරුවක් ?

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. අනුර බණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

ඇ !

ඒ. එම්. ආර්. බී. අත්නායක මහතා
(ති. ආ. එම්. ආර්. බී. අත්නායක)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

තමුත්තාත්තේ මේ තරම් බොහෝ වෙන්න පුවරුවක්, මේ ප්‍රශ්නයට දන් උත්තර දෙන්න කියා ?

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I cannot follow a word of what he is saying, Sir !
What is the language he is using ? Is it Sinhala, Tamil
or what ?

ජී. එම්. ආර්. බී. අත්තනායක මහතා
(திரு. ஏ. எம். ஆர். பி. அத்தநாயக்க)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

නමුත්තාන්දේ ඉංග්‍රීසියෙන් ඇතුළුවා මට ඒවාට උත්තර දෙන්න පුළුවන
වෙනතේ තැහැ. මම කථා කරන්නේ සිංහලෙන්. නමුත්තාන්දේට සිංහල
තේරෙන්නේ තැහැ. මට ඉංග්‍රීසි තේරෙන්නේ තැහැ. හරි ප්‍රශ්න දෙකක්.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I am not concerned. All I am saying is that this
Government should give serious thought -

ජී. එම්. ආර්. බී. අත්තනායක මහතා
(திரு. ஏ. எம். ஆர். பி. அத்தநாயக்க)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

අයියෝ ! මේ තොරතොල්ලේ ඉංග්‍රීසියක් බදුගෙන තිබෙන කරදරයක්.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

[බාධා කිරීමක්]-සිංහල හානුවෙයි සම්මිශ්‍රණයක්. අපට තේරෙන්නේ
තැහැ.

ජී. එම්. ආර්. බී. අත්තනායක මහතා
(திரு. ஏ. எம். ஆர். பி. அத்தநாயக்க)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

මේ ප්‍රශ්නය අතලා මට අද උත්තර දෙන්න කියනවා නම් ඒක මම
තේරුමක් නැති කථාවක්. ඒකට මට මාසයක් කල් අවශ්‍යයි ගරු නියෝජ්‍ය
කථානායකතුමනි.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

His Sinhala is like Greek to us !

ජී. ඩී. එස්. හමීඩ් මහතා
(ஜனப் ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத்)
(Mr. A. C. S. Hameed)

Question time is a very important aspect of
Parliamentary business. As a Member of Parliament
and somebody who has been in Parliament for the last
25 years on this side and on the other side, I would like
to point out to the Hon. Leader of the Opposition that
in all the Parliaments that I sat before this there has
been a fixed adjournment time when Ministers of State
can be present.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Why not now ?

ජී. ඩී. එස්. හමීඩ් මහතා
(ஜனப் ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத்)
(Mr. A. C. S. Hameed)

What I want to point out is what is happening
generally. You see, Parliament adjourns much ahead of
the normal hour that it should adjourn. So, in fairness
to the Ministers, all that I am saying is, please let us
follow some sort of adjournment hour. Now, yesterday
notice of a question was given and Parliament
adjourned at 11.30 a.m. and it gets reported in the press
that the Ministers were not present. So, I think, you
must be fair in this matter. With all respect to the
Leader of the Opposition I agree with him that
Adjournment, time is important and Ministers must be
present. But, then, there must be some understanding.
Now, in the Parliaments I sat, in the past I knew that at
7 o'clock on certain days and at 7.30 on certain days
was the Adjournment time in Parliament.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

But your Ministers were not here even at
Adjournment time. The Minister of National Security
is not here.

ජී. ඩී. එස්. හමීඩ් මහතා
(ஜனப் ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத்)
(Mr. A. C. S. Hameed)

That is one rare occasion.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Sir, I would like to point out to the Hon. Minister of
Foreign Affairs that at times on certain days
Parliament adjourns before the scheduled time. So,
there must be a mechanism by which the Ministers are
informed.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

That is so.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

At least the Leader of the House knows it. He
consults me and then he can inform the Ministers
concerned. That is not a problem of the Opposition.

ජී. ඩී. එස්. හමීඩ් මහතා
(ஜனப் ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத்)
(Mr. A. C. S. Hameed)

If you want to adjourn earlier than scheduled then
there must be some arrangement.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)
That is right.

ජී. සී. එස්. හමීඩ් මහතා
(ஜனப் ஏ. எஸ். ஹமீத்)
(Mr. A. C. S. Hameed)

So that the Ministers can be informed. But the House sit at 10 O' clock and suddenly adjourn at 10.30.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

That is exactly what I said yesterday. There must be some kind of mechanism by which the Ministers must be kept informed if and when Parliament decides to adjourn early.

ජී. සී. එස්. හමීඩ් මහතා
(ஜனப் ஏ. எஸ். ஹமீத்)
(Mr. A. C. S. Hameed)

I can tell you that no Parliament in the world where you have a practising democracy is having this system of adjournment.

ඩි. ටෝරස් කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Yesterday was an exceptional day.

ජී. සී. එස්. හමීඩ් මහතා
(ஜனப் ஏ. எஸ். ஹமீத்)
(Mr. A. C. S. Hameed)

All what I am saying is that if we are to adjourn earlier than the normal scheduled hour, then let there be some system whereby the Ministers can be informed.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)
Quite so.

ජී. සී. එස්. හමීඩ් මහතා
(ஜனப் ஏ. எஸ். ஹமீத்)
(Mr. A. C. S. Hameed)

And also Sir, in fairness to the Deputy Minister of Higher Education I think there must be an understanding as to what are the questions that should be asked at adjournment. I am not finding fault with anybody. He says that it deals with salaries, pension etc., I think the Adjournment time is meant to ask questions that are of current and of urgent public importance. I think we should bear that in mind.

ඩි. ටෝරස් කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Some arrangements should be made.— (Interruption)

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்ஹ)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)

I would like to say, as a Member who was here yesterday, the Adjournment took place quite early at the request of the Opposition.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

No Sir. It was at the request of the Government. What nonsense, Sir ! — (Interruption)

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்ஹ)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)

As the Minister of Education I was ready to debate the National Institute of Education Bill.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Did the Opposition ask for an early adjournment yesterday ?

ඩි. ටෝරස් කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

I am not aware.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்ஹ)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)

We were expected to be here in the afternoon.— (Interruption)

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

The Hon. Minister of Education says that Parliament adjourned early yesterday at request ! I want it corrected. I would like to ask the Hon. Minister of Parliamentary Affairs whether I made a request to adjourn early.— (Interruption). I never requested an early adjournment from you ?

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்ஹ)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)

Do not make allegations against Ministers because the House did not adjourn at the given time.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

The hon. Member for Kalawana was anxious to go early.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Hon. Member for Kalawana is not the Opposition ?

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(திரு. ரனில் விக்கிரமசிங்ஹ)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)

I was ready to debate the N.I.E. Bill yesterday - (Interruption)

தீயேரஸ் கபாநாயகர் அவர்கள்
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! This is not an adjournment question ?

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Did we request for an early adjournment ? I never asked for an early adjournment yesterday. - (Interruption)

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

You do not allow me to explain.

தீயேரஸ் கபாநாயகர் அவர்கள்
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please. Let this matter be closed now.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I do not want these untruths to go into Hansard. I do not want these half truths to go into Hansard.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(திரு. ரனில் விக்கிரமசிங்ஹ)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)

I am trying to support what the Hon. Minister of Foreign Affairs says that we should know what comes up at Question time and what comes up at Adjournment time. I do not think any Minister could answer this Question.

"අනුරාධපුර බුද්ධ ශ්‍රාවක ධර්ම පීඨයේ 1985 ජනවාරි මස සිට මේ දක්වා පැති පවත්වා ඇති දින ගණන කෙතෙක්ද ?"

That is a Question. Not an Adjournment Question. You do not put this up for Adjournment ? This is question and answer where we are given time. Further more,

"ජ ගුරුවරුන්ට වැටුප් ගෙවා ඇති ආකාරය පිළිබඳව විස්තරයක් ඉදිරිපත් කරනවාද ?"

I think the hon. Member for Attanagalla should frame this as a Question to be asked from the Deputy Minister.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

So you must get it. Why cannot you get it ? You must streamline your administration. There is no administration at the moment.

தீயேரஸ் கபாநாயகர் அவர்கள்
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! We have had sufficient discussions on this matter.

May I call upon the Hon. Minister of State.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

No, Sir. I want this record to be put right. The Hon. Minister of Education cannot come to this House and mislead this House. He made a categorical statement saying that we asked for an early adjournment yesterday. It is completely untrue, Sir. I do not want these lies to go into HANSARD.

தீயேரஸ் கபாநாயகர் அவர்கள்
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! The Hon. Minister of State wishes to make a statement.

හරින්ද්‍ර කෝරයා මහතා
(திரு. ஹரிந்திர கொறையா)
(Mr. Harindra Corea)

Can I have a moment please. I would like to reply the question. I just got the reply. It is short, Sir.

Answer to Question No. 1 : No. The Hon. Leader of the Opposition has asked this question on false information. The answer is 'No'. These officers have not qualified to be called for the interview in terms of paragraph 5 of the gazette notification dated 22.6.1984 requiring candidates to possess a satisfactory record of service immediately prior to promotion.

தீயேரஸ் கபாநாயகர் அவர்கள்
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Thank you.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

How come you got this information now ?

හරින්ද්‍ර කෝරයා මහතා
(திரு. ஹரிந்திர கொறையா)
(Mr. Harindra Corea)

I just got the answer. We are efficient !

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

By sheer fluke!

ආචාර්ය ආනන්දතිස්ස ද අල්විස් මහතා (රාජ්‍ය ඇමතිතුමා)
(கலாநிதி ஆனந்ததிஸஸ் த அல்விஸ் — இரசாங்க அமைச்சர்)
(Dr. Anandatissa de Alwis—Minister of State)

Mr. Deputy Speaker, Sir, I am grateful to you for the permission to make a short statement.

At about 6.45 this morning a police officer detected a vehicle in the vicinity of St. Lucia's Cathedral, Kotahena, in which 3 persons, all Tamil youths, were conducting themselves in a suspicious manner. The police officer observed that two of the youths were manipulating some device within the vehicle. When he attempted to apprehend them for questioning, two of the youths made good their escape but the driver was captured by the police officer.

Further investigation disclosed that the device in the vehicle comprised two packages of 50 and 70 Kgs. respectively of Gelignite of Indian manufacture (Torch brand) wired together with a timing device set for 9 a.m.

Preliminary questioning of the driver and then one of the other youths who was subsequently apprehended by members of the public and handed over to the police has revealed that they are Sri Renganathan and Jeyakumar, who together with the third said to be Ranjan are all members of the Tamil Terrorist Group called the Eelam Revolutionary Organisation of Students alias EROS. They have said that the target for the explosion intended to be the Presidential Secretariat, where, in the normal course, His Excellency the President would have been driving in at the time set for the explosion.

Investigations are continuing.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසභීන්ගේ විස.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put and agreed to.

පාර්ලිමේන්තුව ඊට අනුකූලව අ. හ. 4 ට, 1985 ජූලි 12 වන
සිකුරුද ප්‍ර. හ. 9.30 වන තෙක් කල් තියේ ය.

அதன்படி, பி. ப. 4 மணிக்கு பாசாளுமன்றம், 1985, ஜூலை
12, வெள்ளிக்கிழமை மு. ப. 9.30 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்
பட்டது.

Adjourned accordingly at 4 p.m. until 9.30 a.m.
on Friday, 12th July 1985.

இந்திய அரசின் இந்திய குடிமகனாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவரின் பெயர் கிருஷ்ணன் கிருஷ்ணன்.

(அ) ஆக 1948-ல் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவரின் பெயர் கிருஷ்ணன் கிருஷ்ணன்.

(ஆ) அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

(அ) Mr. Perumal Ramasathan the husband of Mrs. Westaputnam Rance has been granted citizenship under the Indian and Pakistan Residents (Citizenship) Act No. 3 of 1949, in 1952 along with his parents and brother and sisters.

Mrs. Rance had not been included in the application made by the father of Mr. Perumal Ramasathan, as she was in no way connected to the family of Mr. Perumal Ramasathan and was not even born when that application was made.

The children of Mr. Ramasathan are citizens by descent, since they were born in Sri Lanka after their father was granted citizenship.

(ஆ) Yes - she has made an application for citizenship under the Citizenship Act No. 18 of 1948 and steps are being taken to grant it.

(அ) does not arise

இந்திய அரசின் இந்திய குடிமகனாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவரின் பெயர் கிருஷ்ணன் கிருஷ்ணன்.

(அ) ஆக 1948-ல் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவரின் பெயர் கிருஷ்ணன் கிருஷ்ணன்.

(ஆ) அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

(அ) அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

(ஆ) அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

(அ) ஆக 1948-ல் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவரின் பெயர் கிருஷ்ணன் கிருஷ்ணன்.

(ஆ) Yes - she has made an application for citizenship under the Citizenship Act No. 18 of 1948 and steps are being taken to grant it.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මූලාශ්‍රය සඳහා සාක්ෂි කඩාවල නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු රයි මන්ත්‍රීන් මින් පිටපතක් ගෙන එහි ප්‍රධාන පැහැදිලිව දක්වා එම පිටපත ගන්නා සාධක සංස්කාරක වෙත

නොඉක්මවා ලැබෙනසේ එවිය යුතුයි.

குறிப்பு

1985 ஜூலை 25, வியாழக்கிழமைக்குப் பிந்தாமற்

கிடைக்கக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

not later than

Thursday, 25th July 1985

Printed copies despatched : 12.07.1985 afternoon

දයක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විவෘද වාර්තාවල වාර්ෂික දයක මිල රු. 200/- කි. (අකේඩික පිටපත් සඳහා නම් රු. 175/- කි). පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 2.50 කි. තැපැල් ගාස්තුව 90 කි. කොළඹ 1, තැ. පෙ. 500, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දින ප්‍රථම දයක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දයකත්වය ලබාගෙන විවෘද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දයක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

சந்தா : ஹன்சார்ட் அதிகார அறிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 200/- (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 175/-) ஹன்சார்ட் தனிப்பிரதி ரூபா 2.50. தபாற் செலவு 90 சதம். வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அத்தியட்சர், அரசாங்க வெளியிட்டல்வலகம், த. பெ. இல. 500, கொழும்பு 1 என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வோராண்டும் நவம்பர் 30 ந் தேதிக்குமுன் சந்தாப் பணம் அனுப்பப்படவேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 200/- (For uncorrected copies Rs. 175/-). A single copy of Hansard is available for Rs. 2.50. (Postage 90 cts.) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late applications for subscription will not be accepted.